ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 грудня 2017 р. № 1003
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 22 березня 2017 р. № 165

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 22 березня 2017 р. № 165 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки забезпечення міжнародного позитивного іміджу України та здійснення заходів щодо підтримки зв'язків з українцями, які проживають за межами України» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 27, ст. 782) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2017 р. № 1003

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 22 березня 2017 р. № 165

1. Назву та пункт 1 постанови після слів «позитивного іміджу України» доповнити словами «, забезпечення діяльності Українського інституту».

2. У Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки забезпечення міжнародного позитивного іміджу України та здійснення заходів щодо підтримки зв'язків з українцями, які проживають за межами України, затвердженому зазначеною постановою:

1) назву Порядку після слів «позитивного іміджу України» доповнити словами «, забезпечення діяльності Українського інституту»;

2) пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених МЗС у державному бюджеті за програмою «Фінансова підтримка забезпечення міжнародного позитивного іміджу України, забезпечення діяльності Українського інституту, заходи щодо підтримки зв'язків з українцями, які проживають за межами України» (далі – бюджетні кошти), для фінансової підтримки забезпечення міжнародного позитивного іміджу України та здійснення заходів щодо підтримки зв'язків з українцями, які проживають за межами України.»;

3) підпункт 2 пункту 4 викласти в такій редакції:

«2) забезпечення інформаційно-іміджевої та протокольної підтримки участі України у міжнародних заходах, розміщення тимчасових експозицій, підготовки та демонстрації ознайомчих інформаційних матеріалів, проведення заходів культурної дипломатії, а також інформаційно-роз'яснювальних заходів (форумів, конференцій, експертних засідань за круглим столом, прес-заходів), які мають політико-іміджеве спрямування (оплата витрат на організацію заходів, у тому числі протокольних, виконання робіт та/або надання послуг, виготовлення супровідних інформаційних матеріалів, оренду приміщень, електронної апаратури, обладнання, меблів, оргтехніки, інвентарю, транспорту, придбання витратних матеріалів, канцелярських, господарських товарів тощо);»;

4) в абзаці першому пунктів 6 і 7 слова «Закордонні дипломатичні установи» замінити словами «Закордонна дипломатична установа».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 грудня 2017 р. № 1004
Київ

Про внесення змін до Порядку підтвердження факту народження дитини поза закладом охорони здоров'я

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до Порядку підтвердження факту народження дитини поза закладом охорони здоров'я, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 9 січня 2013 р. № 9 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 3, ст. 65), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 6 грудня 2017 р. № 1004

ЗМІНИ,
що вносяться до Порядку підтвердження факту народження дитини поза закладом охорони здоров'я

1. Пункт 1 після слів «жінки та дитини» доповнити словами «, у тому числі на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження».

2. Доповнити Порядок пунктами 9–17 такого змісту:

«9. Порядок утворення комісії, яка розглядає питання щодо підтвердження факту народження дитини на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження (далі – комісія з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території), та положення про неї затверджуються спільним наказом МОЗ та МТОТ.

До складу зазначеної комісії за згодою включаються представники міжнародних гуманітарних організацій, визначених МТОТ.

10. Комісія з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території розглядає питання щодо підтвердження факту народження дитини за письмовою заявою жінки, яка народила дитину, її родичів, інших осіб, уповноважених представляти її інтереси.

11. Жінка, яка народила дитину, її родичі, інші особи, уповноважені представляти її інтереси, звертаються до комісії з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території з письмовою заявою, складеною у довільній формі, щодо підтвердження факту народження дитини. До заяви додаються:

1) копія паспорта громадянина України чи іншого документа, що посвідчує особу;

2) результати аналізів, ультразвукового дослідження, проведених під час вагітності жінки, яка народила дитину на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження;

3) виписка з медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого;

4) інші документи, які підтверджують надання медичної допомоги жінці у зв'язку з вагітністю та/або пологами.

Жінка, яка народила дитину, її родичі, інші особи, уповноважені представляти її інтереси, під час подання заяви пред'являють паспорт громадянина України або інший документ, що підтверджує особу.

Документи, зазначені у підпунктах 2–4 цього пункту, подаються до комісії з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території (у разі їх наявності) жінкою, яка народила дитину, її родичами, іншими особами, уповноваженими представляти її інтереси, особисто або через уповноваженого представника міжнародної гуманітарної організації, члени якої включені до складу комісії з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території, та можуть бути прийняті такою комісією тільки за умови, якщо вони видані представником міжнародної гуманітарної організації.

Документи, передбачені підпунктом 1 цього пункту, у разі подання через представника міжнародної гуманітарної організації приймаються комісією з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території тільки за умови їх посвідчення жінкою, яка народила дитину, її родичами, іншими особами, уповноваженими представляти її інтереси, з проставленням підпису, ініціалів та прізвища, відмітки «Згідно з оригіналом», дати засвідчення копії та представником такої міжнародної гуманітарної організації шляхом проставлення реквізитів такої організації, в тому числі печатки (за наявності).

12. Протягом двох днів після отримання документів, передбачених пунктом 11 цього Порядку, комісія з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території приймає рішення про огляд жінки та дитини і направляє їх для проведення такого огляду до закладу охорони здоров'я, розташованого на підконтрольній території.

13. У разі відсутності можливості у жінки з дитиною, факт народження якої потребує підтвердження, прибути для проведення огляду в закладі охорони здоров'я, розташованому на контрольованій території, комісія з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території в порядку, передбаченому положенням про зазначену комісію, протягом десяти календарних днів з дня отримання відповідної заяви приймає рішення про виїзд фахівців за спеціальностями «Акушерство та гінекологія», «Неонатологія» та «Медична генетика» для проведення такого огляду на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження.

Виїзд фахівців на територію, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, є добровільним та здійснюється за умови надання ними письмової згоди на це, а також дотримання ними заходів особистої безпеки та отримання відповідного дозволу на перетинання лінії зіткнення для в'їзду на тимчасово неконтрольовану (контрольовану) територію та виїзду з неї через будь-які діючі контрольні пункти в'їзду/виїзду, виданого державним правоохоронним органом спеціального призначення, який забезпечує державну безпеку України. Відмова відповідного фахівця брати участь та здійснювати виїзд на територію, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, для проведення огляду жінки, яка народила дитину, не може бути підставою для притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

За результатами проведення огляду дитини відповідні фахівці видають медичну довідку про огляд дитини для підтвердження факту народження згідно з додатком 1, яка містить загальні відомості про ймовірну дату народження та стать дитини, її вагу, зріст та загальний стан її здоров'я на момент огляду.

За результатами проведення огляду жінки відповідні фахівці видають медичну довідку про огляд жінки для підтвердження факту народження нею дитини згідно з додатком 2, яка містить загальні відомості про огляд жінки та висновок про ймовірну дату пологів.

14. У разі коли огляд жінки та дитини, передбачений абзацами третім і четвертим пункту 13 цього Порядку, не проводився, видача висновку є можливою за умови проведення дослідження на генетичну спорідненість між жінкою і дитиною, а також надання документів, передбачених пунктом 11 цього Порядку, що підтверджують ймовірну дату народження дитини.

Для проведення дослідження на генетичну спорідненість між жінкою і дитиною, факт народження якої потребує підтвердження, та отримання відповідного висновку жінка, яка народила дитину, її родичі, інші особи, уповноважені представляти її інтереси, можуть звернутися до державної спеціалізованої установи, що є суб'єктом судово-експертної діяльності відповідно до статті 7 Закону України «Про судову експертизу» (далі – державна спеціалізована установа).

15. У разі неможливості прибуття до державної спеціалізованої установи для подання генетичного матеріалу з метою проведення дослідження на генетичну спорідненість між жінкою, яка народила дитину на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та дитиною, забір цього матеріалу може здійснити уповноважений представник міжнародної гуманітарної організації, члени якої включені до складу комісії.

Представник міжнародної гуманітарної організації передає отриманий генетичний матеріал для проведення дослідження на генетичну спорідненість до державної спеціалізованої установи.

За результатами дослідження державна спеціалізована установа видає жінці, яка народила дитину, її родичам, іншим особам, уповноваженим представляти її інтереси, або представнику міжнародної гуманітарної організації довідку про генетичну спорідненість між жінкою, яка народила дитину на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та дитиною.

Жінка, яка народила дитину, її родичі, інші особи, уповноважені представляти її інтереси, з метою отримання рішення комісії з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території про підтвердження факту народження дитини подають комісії з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території особисто або через представника міжнародної гуманітарної організації, члени якої включені до складу комісії, результати дослідження на генетичну спорідненість разом з документами, що підтверджують ймовірну дату народження дитини, передбаченими підпунктами 2–4 пункту 11 цього Порядку.

16. Рішення про підтвердження факту народження дитини приймається комісією з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території у разі, коли ймовірна дата пологів жінки збігається з вірогідним віком дитини, а також проведено огляд жінки та дитини, передбачений абзацами третім і четвертим пункту 13 цього Порядку, або надано результати дослідження на генетичну спорідненість відповідно до пункту 15 цього Порядку.

17. Рішення про підтвердження або відмову у підтвердженні факту народження дитини приймається комісією з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території за результатами розгляду документів, зазначених у пункті 11 цього Порядку, не пізніше ніж протягом десяти календарних днів з моменту їх отримання, про що складається висновок згідно з додатком 3 у двох примірниках.

На підставі висновку про підтвердження факту народження дитини комісія з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території не пізніше ніж протягом двох календарних днів з дати складення висновку видає медичне свідоцтво про народження (із зазначенням дати його видачі) за формою № 103/о, затвердженою наказом МОЗ (далі – медичне свідоцтво про народження), яке засвідчується підписом керівника лікувального закладу, працівники якого входили до складу комісії.

Висновок комісії з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території про підтвердження факту народження дитини та медичне свідоцтво про народження видаються у двох примірниках та є підставою для проведення державної реєстрації народження дитини в органах державної реєстрації актів цивільного стану.

Один примірник висновку та медичного свідоцтва про народження видається жінці, яка народила дитину, її родичам, іншим особам, уповноваженим представляти її інтереси (у разі підтвердження факту народження дитини), для пред'явлення до відділу державної реєстрації актів цивільного стану, а другий залишається в матеріалах комісії з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території та зберігається у відповідному лікувальному закладі.

У разі відмови у підтвердженні факту народження дитини один примірник висновку негайно надсилається територіальним органам Національної поліції в Донецькій або Луганській областях, а другий залишається в матеріалах комісії з питань підтвердження факту народження дитини на непідконтрольній території.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 грудня 2017 р. № 1024
Київ

Про затвердження переліку та Правил застосування спеціальних засобів військовослужбовцями Національної гвардії під час виконання службових завдань

Відповідно до частини другої статті 17 Закону України «Про Національну гвардію України» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити такі, що додаються:

перелік спеціальних засобів, що застосовуються військовослужбовцями Національної гвардії під час виконання службових завдань;

Правила застосування спеціальних засобів військовослужбовцями Національної гвардії під час виконання службових завдань.

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 грудня 2017 р. № 1024

ПЕРЕЛІК
спеціальних засобів, що застосовуються військовослужбовцями Національної гвардії під час виконання службових завдань

Гумові та пластикові кийки
Електрошокові пристрої контактної та контактно-дистанційної дії
Засоби обмеження рухомості (кайданки, сітки для зв'язування тощо)
Засоби та пристрої обмеження доступу на певну територію (захисні бар'єри, турнікети)
Засоби примусової зупинки транспорту
Службові собаки та службові коні
Засоби акустичного та мікрохвильового впливу
Спеціальні маркувальні та фарбувальні засоби
Пристрої, гранати та боєприпаси світлозвукової дії
Засоби, споряджені гумовими або аналогічними за своїми властивостями метальними снарядами несмертельної дії
Засоби, споряджені речовинами сльозогінної та дратівної дії
Пристрої для відстрілу спеціальних засобів, зазначених в абзацах восьмому – одинадцятому цього переліку
Пристрої, гранати, боєприпаси та малогабаритні підривні пристрої для руйнування перешкод і примусового відчинення приміщень
Засоби, споряджені безпечними димоутворюючими препаратами
Водомети, бронемашини без установленого на них штатного озброєння та інші спеціальні транспортні засоби

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 грудня 2017 р. № 1024

ПРАВИЛА
застосування спеціальних засобів військовослужбовцями Національної гвардії під час виконання службових завдань

1. Ці Правила визначають вимоги до застосування спеціальних засобів Національною гвардією під час виконання функцій, визначених частиною першою статті 2 та пунктом 3[1] розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну гвардію України».

2. Під час виконання службових завдань військовослужбовці Національної гвардії застосовують спеціальні засоби у випадках, передбачених статтею 17 Закону України «Про Національну гвардію України».

У разі залучення військовослужбовців Національної гвардії до виконання завдань з охорони громадського порядку застосування спеціальних засобів здійснюється відповідно до статті 45 Закону України «Про Національну поліцію».

Під час здійснення конвоювання осіб, узятих під варту та/або засуджених до позбавлення волі, у тому числі під час їх екстрадиції, а також забезпечення охорони осіб, які тримаються під вартою, під час судових засідань та взяття участі в розшуку, переслідуванні і затриманні цих осіб, які втекли з-під варти, застосування спеціальних засобів здійснюється відповідно до пункту 3[4] розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну гвардію України» та статті 45 Закону України «Про Національну поліцію».

3. У разі застосування спеціальних засобів військовослужбовці Національної гвардії зобов'язані:

1) попередити про намір їх використання, надати при цьому особам, щодо яких можуть бути застосовані спеціальні засоби, достатньо часу для виконання своїх вимог (попередження може бути зроблено голосом, а в разі значної відстані або звернення до великої групи людей – через гучномовні установки і в кожному випадку бажано мовою, зрозумілою для осіб, проти яких ці засоби застосовуватимуться, а також українською мовою не менш як два рази з наданням часу, достатнього для припинення правопорушення), крім випадків, коли зволікання із застосуванням спеціальних засобів створює реальну загрозу життю та здоров'ю особового складу Національної гвардії, поліцейського, персоналу дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав в Україні, інших осіб, а також може спричинити тяжкі наслідки або у випадку, якщо таке попередження є неможливим чи недоречним у ситуації, що склалася;

2) у кожному випадку застосування спеціальних засобів у найкоротші строки забезпечити надання потерпілим домедичної допомоги, повідомивши лікарям і медичним закладам, який засіб застосовано та яку допомогу надано.

4. Вид спеціального засобу, час початку та інтенсивність його застосування визначається з урахуванням обставин, що склалися, характеру правопорушення та особи правопорушника.

5. Під час несення служби у складі військової частини (підрозділу, групи) рішення про застосування спеціальних засобів приймає визначена в установленому порядку службова особа, відповідальна за забезпечення громадського порядку, або керівник операції чи командир відповідної військової частини (підрозділу, групи) Національної гвардії.

Військовослужбовці Національної гвардії, які індивідуально виконують службові завдання, приймають такі рішення самостійно.

6. Застосування спеціальних засобів забороняється:

1) до жінок з явними ознаками вагітності, малолітніх осіб, осіб з явними ознаками обмежених можливостей або старості, крім випадків учинення ними збройного чи групового нападу, учинення збройного опору військовослужбовцю Національної гвардії, що загрожує його життю і здоров'ю, та/або інших осіб, якщо відбити такий напад або опір іншими способами і засобами неможливо;

2) у приміщеннях і на земельних ділянках, які належать або закріплені за дипломатичними представництвами та консульськими установами іноземних держав в Україні, крім випадків, коли від глави дипломатичного або іншого відповідного представництва (організації) надійде офіційними каналами письмове прохання (згода) застосовувати зазначені засоби проти правопорушників;

3) у приміщеннях або на виробництвах, пов'язаних з виготовленням вибухових чи легкозаймистих речовин, у навчальних закладах.

7. Військовослужбовці Національної гвардії, які застосовували спеціальні засоби з перевищенням повноважень, несуть відповідальність, установлену законом.

8. Загальними правилами застосування спеціальних засобів є:

1) заборона наносити удари гумовими (пластиковими) кийками по голові, шиї, ключичній ділянці, статевих органах, попереку (куприку) і в живіт;

2) заборона застосовувати кайданки більше ніж 2 години безперервного використання або без послаблення їх тиску;

3) заборона застосовувати засоби примусової зупинки транспорту для примусової зупинки мотоциклів, мотоколясок, моторолерів, мопедів, транспортного засобу, що здійснює пасажирські перевезення, а також застосовувати такі засоби на гірських шляхах або ділянках шляхів з обмеженою видимістю, залізничних переїздах, мостах, шляхопроводах, естакадах, у тунелях;

4) застосування світлозвукових пристроїв на відстані не ближче двох метрів від людини;

5) заборона відстрілювати засоби, споряджені гумовими чи аналогічними за своїми властивостями метальними снарядами несмертельної дії з порушенням визначених технічними характеристиками вимог щодо відстані від особи та стрільби в голову, груди, ділянку серця, сонячне сплетіння, пах, статеві органи;

6) у разі застосування засобів, споряджених речовинами сльозогінної та дратівної дії, заборона прицільної стрільби в правопорушників, розкидання і відстрілювання засобів у натовпі, повторного їх застосування в період дії цих речовин у межах зони ураження;

7) заборона застосовувати водомети, якщо температура повітря нижче + 10°С;

Застосування пристроїв, гранат, боєприпасів та малогабаритного підривного пристрою для відкриття приміщень є виправданим, якщо шкода, заподіяна охоронюваним законом, правам та інтересам, є меншою, ніж шкода, яку вдалося відвернути.

Під час виконання службових завдань військовослужбовці Національної гвардії у випадках, передбачених у пункті 2 цих Правил, можуть також застосовувати службових собак, які пройшли відповідний курс дресирування, визнані придатними для несення служби і перебувають у штаті підрозділів кінологічної служби. Право використовувати службових собак надається військовослужбовцям Національної гвардії, які несуть із ними службу. Службові собаки використовуються на довгому і короткому повідках, без повідка, у наморднику або без нього з урахуванням конкретної ситуації, що склалася.

9. Після застосування спеціальних засобів проводиться огляд приміщень і місцевості з метою виявлення потерпілих, можливих вогнищ, пошкодження об'єктів життєзабезпечення, а також збирання спеціальних засобів, що не спрацювали, а в разі потреби – дегазація відповідних об'єктів.

10. Військовослужбовці Національної гвардії зобов'язані доповісти своєму безпосередньому командиру (начальнику) про самостійне застосування спеціальних засобів для повідомлення прокуророві.

Про поранення або смерть, що сталися внаслідок застосування спеціальних засобів, військовослужбовець Національної гвардії зобов'язаний негайно письмово доповісти безпосередньому командиру (начальнику) для повідомлення прокуророві.

11. Військовослужбовці Національної гвардії застосовують спеціальні засоби за виключної необхідності у випадках, передбачених законом, якщо інші форми попереднього впливу на правопорушників не дали бажаних результатів або якщо для виконання повноважень неможливо застосувати інші заходи.

Застосування спеціального засобу має бути пропорційним порушенню, яке необхідно припинити. Військовослужбовці зобов'язані негайно зупинити застосування певного виду спеціального засобу в момент, якщо досягнуто очікуваного результату або якщо немає необхідності в подальшому застосуванні такого спеціального засобу.

12. Спеціальні засоби застосовуються військовослужбовцями Національної гвардії в спосіб та з дотриманням вимог, передбачених заходами безпеки під час користування спеціальними засобами.

13. Параметри допустимого фізичного, хімічного та іншого впливу на організм людини спеціальних засобів визначаються відповідно до вимог частини сьомої статті 45 Закону України «Про Національну поліцію».

14. Норми належності, порядки прийняття на озброєння та оснащення, обліку, експлуатації, технічного обслуговування, зберігання, списання, знищення спеціальних засобів, заходи безпеки під час користування визначаються МВС.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 грудня 2017 р. № 1024

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Ради Міністрів Української РСР від 27 лютого 1991 р. № 49 «Про затвердження Правил застосування спеціальних засобів при охороні громадського порядку» (ЗП УРСР, 1991 р., № 3, ст. 18).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 серпня 1997 р. № 829 «Про внесення змін до Правил застосування спеціальних засбів при охороні громадського порядку в Україні» (Офіційний вісник України, 1997 р., число 32, с. 4).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2001 р. № 1534 «Про внесення змін до постанови Ради Міністрів Української РСР від 27 лютого 1991 р. № 49» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 47, ст. 2089).

4. Пункт 1 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2014 р. № 162 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 47, ст. 1238).

5. Абзац другий постановляючої частини постанови Кабінету Міністрів України від 18 червня 2014 р. № 191 «Про скасування деяких постанов Кабінету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 51, ст. 1339).

6. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 червня 2014 р. № 463 «Про внесення зміни до пункту 12 Правил застосування спеціальних засобів при охороні громадського порядку» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 77, ст. 2187).

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1057
Київ

Про затвердження Порядку проведення психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити Порядок проведення психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1057

ПОРЯДОК
проведення психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції

Загальні питання

1. Цей Порядок визначає механізм організації проведення психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції структурними підрозділами з питань соціального захисту населення обласних, Київської міської держадміністрацій, районних, районних у м. Києві держадміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад.

Оплата послуг із психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції здійснюється відповідно до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів із психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 497 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 59, ст. 1790).

2. У цьому Порядку терміни вживаються у такому значенні:

1) замовник послуг – структурний підрозділ з питань соціального захисту населення обласних, Київської міської держадміністрацій, районних, районних у м. Києві держадміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад;

2) отримувач послуг – учасник антитерористичної операції, який звернувся за психологічною допомогою і направлений на психологічну реабілітацію;

3) психологічна допомога – вид допомоги, що надається психологом особі чи групі осіб для відновлення необхідних якостей особистості, психологічного стану, покращення психічних процесів, поведінки, спілкування;

4) психологічна реабілітація – комплекс заходів, що здійснюються з метою збереження, відновлення або компенсації порушених психічних функцій, якостей, особистого та соціального статусу особи, сприяння психосоціальній адаптації до зміненої життєвої ситуації, осмислення досвіду, отриманого в екстремальній ситуації, та застосування його в житті;

5) суб'єкт надання послуг – установа, організація, заклад незалежно від форми власності, фізична особа – підприємець, яка відповідає вимогам до суб'єктів, що надають послуги із психологічної реабілітації, затвердженим Мінсоцполітики (далі – вимоги);

6) учасник антитерористичної операції – особа, яка брала безпосередню участь в антитерористичній операції та якій установлено один з таких статусів:

учасник бойових дій – відповідно до пунктів 19 і 20 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (далі – Закон);

інвалід війни – відповідно до пунктів 11–14 частини другої статті 7 Закону;

учасник війни – відповідно до пункту 13 статті 9 Закону.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про соціальні послуги».

Мета і завдання психологічної реабілітації,
види послуг із психологічної реабілітації

3. Метою психологічної реабілітації є:

1) збереження або відновлення фізичного та психічного здоров'я отримувачів послуг;

2) досягнення соціально-психологічного благополуччя;

3) зниження частоти та тяжкості наслідків перенесених бойових психічних травм у формі гострих стресових реакцій;

4) запобігання інвалідності;

5) профілактика агресивної та саморуйнівної поведінки.

4. Основними завданнями проведення психологічної реабілітації є:

1) діагностика та нормалізація психічних функцій отримувача послуг;

2) відновлення порушених (втрачених) психічних функцій до оптимального рівня їх вираженості;

3) корекція особистості отримувача послуг для забезпечення ефективного функціонування його в соціумі;

4) надання допомоги в установленні (відновленні) конструктивних відносин у сім'ї та суспільстві;

5) відновлення адаптивних механізмів до екстремальних (бойових) дій;

6) опанування методів саморегуляції та керування стресом (заспокоєння);

7) запобігання психологічному травмуванню та психічним розладам;

8) проведення психопрофілактичної та психокорекційної роботи із сім'єю отримувача послуг;

9) формування позитивних реакцій, мотивацій, соціальних установок на життя та професійну діяльність.

5. Психологічна реабілітація передбачає надання таких послуг:

1) психологічна діагностика – оцінка актуального психологічного стану та індивідуально-психологічних особливостей отримувача послуг, контроль за його психічним станом, визначення потреби та оптимальних методів психологічної реабілітації;

2) психологічна просвіта та інформування – інформування отримувача послуг для формування розуміння закономірностей функціонування людської психіки, поведінки людей в екстремальних умовах, формування навичок і способів управління можливостями власної психіки, надання самодопомоги та першої психологічної допомоги іншим особам, а також готовності та бажання отримувати професійну психологічну допомогу в разі потреби;

3) психологічне консультування – комплекс короткострокових заходів, які здійснюються психологом і спрямовані на надання отримувачу послуг інформації з психологічних питань, емоційної підтримки, допомоги у прийнятті усвідомлених рішень та оцінці власних психологічних ресурсів для зміни поведінки, на розвиток відповідальності за власну поведінку, самосвідомості та зміну ставлення до проблеми, підвищення стресостійкості та психологічної культури;

4) психологічна підтримка і супроводження – система соціально-психологічних способів і методів, застосування яких сприяє соціально-професійному самовизначенню особистості в ході відновлення її здібностей, ціннісних орієнтирів і самосвідомості, підвищенню її конкурентоспроможності та адаптованості, подоланню стресових та інших життєвих ситуацій і запобіганню виникненню психологічних кризових станів;

5) психотерапія – використання методів психологічного впливу для розв'язання особистісних та міжособистісних проблем із застосуванням стандартизованих процедур в індивідуальній або груповій формі, спрямованих на відновлення порушеної діяльності організму отримувача послуг з метою відновлення або компенсації його психічних функцій, особистісних якостей, міжособистісних стосунків, а також поліпшення якості життя;

6) групова робота – проведення психологічних тренінгів, інтерв'ю, занять із психологічної просвіти та інформування для груп підтримки із застосуванням стандартизованих процедур, спрямованих на саморозкриття учасників таких груп, актуалізацію наявного досвіду і пошук шляхів розв'язання власних психологічних проблем, формування навичок самопізнання та саморозвитку, опанування нових комунікативних і поведінкових стратегій.

6. Послуги із психологічної реабілітації надаються отримувачу послуг окремо або в комплексі з іншими оздоровчими, фізкультурно-спортивними, санаторно-курортними, медико-психологічними та соціальними послугами.

Відбір суб'єктів надання послуг із психологічної реабілітації

7. Для надання учасникам антитерористичної операції послуг із психологічної реабілітації за рахунок бюджетних коштів суб'єкт надання послуг подає замовнику послуг:

1) підтвердні документи щодо відповідності суб'єкта надання послуг вимогам;

2) гарантійний лист про згоду на надання послуг із психологічної реабілітації та готовність до укладення договору із зазначенням:

реквізитів суб'єкта надання послуг (ідентифікаційного коду юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України; юридичної та поштової адреси; електронної адреси; номера телефону/телефаксу; банківських реквізитів для перерахування бюджетних коштів; інформації про наявність офіційного веб-сайту);

місця (адміністративно-територіальної одиниці) надання послуг;

інформації про приміщення, які належать суб'єкту надання послуг або взяті ним в оренду, та в яких будуть надаватися послуги із психологічної реабілітації;

орієнтовних строків початку надання послуг після надходження відповідного запиту від замовника послуг;

3) інформацію про умови проживання та харчування (у разі надання послуг із психологічної реабілітації у стаціонарних умовах), а саме:

копії документів про відповідність приміщень і матеріально-технічної бази санітарним нормам, вимогам правил пожежної безпеки, вимогам щодо доступності для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення відповідно до державних будівельних норм, правил і стандартів;

відомості про умови проживання, а саме: площу, умеблювання, наявність побутових приладів та комунальних зручностей (санвузол, електропостачання, теплопостачання (в опалювальний період), холодне та гаряче водопостачання), а також урахування особливостей проживання осіб з інвалідністю (вимоги доступності) та осіб різних статей;

4) перелік послуг із психологічної реабілітації, що можуть надаватися учаснику антитерористичної операції;

5) інформацію про вартість надання послуг із психологічної реабілітації, розрахунок (калькуляцію) реальної вартості послуг із зазначенням вартості усіх складових кожної послуги.

8. Замовник послуг на підставі поданої інформації протягом п'яти робочих днів з дати надходження документів від суб'єкта надання послуг приймає рішення щодо можливості включення установи, організації, закладу, фізичної особи – підприємця до переліку суб'єктів надання послуг. Відомості про суб'єкта надання послуг оприлюднюються на офіційних веб-сайтах та інформаційних стендах із зазначенням умов надання таких послуг.

У межах проведення інформаційно-роз'яснювальних заходів відомості про суб'єктів надання послуг додатково поширюються через засоби масової інформації та в інший передбачений законодавством спосіб.

Рішення замовника щодо включення установи, організації, закладу, фізичної особи – підприємця до переліку суб'єктів надання послуг із психологічної реабілітації оформляється наказом (розпорядженням).

9. Підставами для відмови установі, організації, закладу, фізичній особі – підприємцю у включенні їх до переліку суб'єктів надання послуг із психологічної реабілітації є:

1) невідповідність суб'єкта надання послуг вимогам;

2) подання у неповному обсязі інформації, визначеної пунктом 7 цього Порядку;

3) перевищення вартості послуг, зазначених у розрахунку (калькуляції) суб'єкта, граничної вартості послуг із психологічної реабілітації.

10. Замовник послуг письмово інформує протягом трьох робочих днів суб'єкта надання послуг про результати розгляду інформації, поданої таким суб'єктом.

У разі відмови суб'єкту надання послуг в оприлюдненні інформації про нього такий суб'єкт має право протягом 30 календарних днів з дати надходження відповідного повідомлення повторно звернутися до замовника послуг.

11. Звернення суб'єктів надання послуг обліковуються в журналі обліку звернень суб'єктів, що надають послуги із психологічної реабілітації, за формою згідно з додатком 1.

Організація направлення учасників антитерористичної
операції на психологічну реабілітацію

12. Для проходження психологічної реабілітації учасник антитерористичної операції або його законний представник звертається до замовника послуг за місцем реєстрації або за місцем фактичного проживання (перебування), а для діючих військовослужбовців – за місцем перебування (розташування військової частини (підрозділу).

Замовник послуг інформує учасника антитерористичної операції про порядок проведення заходів із психологічної реабілітації.

До заяви про направлення учасника антитерористичної операції на психологічну реабілітацію отримувач послуг додає копії документів, зазначені в абзаці сьомому пункту 6 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів із психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 497, та пред'являє оригінали таких документів.

13. Замовник послуг протягом одного робочого дня з дати надходження заяви реєструє її в журналі обліку звернень учасників антитерористичної операції про проходження психологічної реабілітації за формою згідно з додатком 2 та приймає рішення щодо укладення договору про надання послуг із психологічної реабілітації із суб'єктом надання послуг, якого обрав учасник антитерористичної операції.

14. Замовник послуг надсилає обраному учасником антитерористичної операції суб'єкту надання послуг запит щодо його готовності до надання послуг із психологічної реабілітації, узгодження дати початку її проведення та укладення договору про надання послуг із психологічної реабілітації (далі – договір).

15. Суб'єкт надання послуг протягом одного робочого дня з дати надходження запиту письмово повідомляє замовнику послуг про результати його розгляду.

16. У разі отримання від суб'єкта надання послуг, обраного учасником антитерористичної операції, відмови у наданні послуг із психологічної реабілітації у зв'язку з відсутністю вільних місць замовник послуг протягом одного робочого дня письмово інформує про це учасника антитерористичної операції та пропонує йому обрати іншого суб'єкта надання послуг.

17. Після надходження від суб'єкта надання послуг письмового підтвердження щодо готовності надання послуг із психологічної реабілітації та узгодження дати початку її проведення замовник послуг укладає договір із суб'єктом надання послуг та отримувачем послуг.

Укладення договору, передача його отримувачу послуг та суб'єкту надання послуг здійснюються відповідно до пункту 6 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів із психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 497.

Примірники договору видаються отримувачу послуг під розписку в журналі обліку звернень учасників антитерористичної операції про проходження психологічної реабілітації з одночасною видачою направлення на отримання послуг із психологічної реабілітації за формою згідно з додатком 3.

Організація надання послуг із психологічної реабілітації

18. Суб'єкт надання послуг визначає види послуг із психологічної реабілітації з урахуванням індивідуальних потреб отримувача послуг, визначених за результатами психологічної діагностики, проведеної фахівцем, який відповідає кваліфікаційним критеріям, зазначеним у вимогах, і безпосередньо надає психологічні послуги (у разі потреби така діагностика проводиться групою фахівців).

Психологічна діагностика повинна відповідати стандартам і протоколам її проведення, що затверджуються Мінсоцполітики.

Суб'єкт надання послуг ознайомлює отримувача послуг з результатами діагностики, які повинні бути йому роз'яснені.

19. Необхідність застосування певних форм і методів психологічної реабілітації для отримувача послуг визначається суб'єктом надання послуг з урахуванням особливостей (особистості) отримувача послуг, змісту попередніх психотравматичних ситуацій, їх впливу та наслідків, а також наявної матеріально-технічної бази суб'єкта надання послуг.

Психологічна реабілітація учасника антитерористичної операції може проводитись із залученням членів його сім'ї, а також інших осіб (з урахуванням інтересів і потреб такого учасника та за його згодою), зокрема тих, які разом з ним проходили або проходять військову службу.

20. Послуги із психологічної реабілітації можуть надаватися в індивідуальній та груповій формі.

Обліковою одиницею виміру обсягу послуг із психологічної реабілітації є 60 хвилин роботи надавача послуг, при цьому:

індивідуальна послуга із психологічної реабілітації надається отримувачу послуги за відсутності сторонніх осіб тривалістю не більше 90 хвилин на добу;

групова послуга із психологічної реабілітації надається групі отримувачів послуг у складі не більше ніж 10 осіб, заняття триває не більше ніж 180 хвилин на добу.

21. Форму, вид та обсяг психологічної реабілітації обирає отримувач послуг або його законний представник.

22. Послуги із психологічної реабілітації надаються в приміщеннях, які належать суб'єкту надання послуг або орендуються ним, у денний час протягом строку, необхідного для виконання отримувачем послуг завдань із психологічної реабілітації.

Послуги із психологічної реабілітації можуть надаватися короткостроково, періодично, довгостроково відповідно до індивідуального плану психологічної реабілітації отримувача послуг (далі – індивідуальний план), типова форма якого затверджується Мінсоцполітики.

Строки надання послуг із психологічної реабілітації визначаються індивідуально для кожного отримувача послуг з урахуванням його потреб, узгоджуються з отримувачем послуг або його законним представником після комплексного визначення індивідуальних потреб і зазначаються в індивідуальному плані.

У разі надання послуг із психологічної реабілітації без забезпечення харчування та проживання тривалість курсу не перевищує 40 облікових одиниць.

У разі проходження психологічної реабілітації у стаціонарних умовах тривалість курсу не перевищує 18 днів.

Мінімальний строк проходження отримувачем послуг психологічної реабілітації без забезпечення харчування та проживання або у стаціонарних умовах не перевищує часу, необхідного для проходження психологічної діагностики, психологічної просвіти та інформування.

23. Перед наданням послуг із психологічної реабілітації суб'єкт надання послуг інформує отримувача послуг про мету та зміст реабілітаційного процесу і послуг із психологічної реабілітації.

24. Суб'єкт надання послуг припиняє надання послуг із психологічної реабілітації з таких підстав:

1) відмова отримувача послуг або його законного представника від отримання послуг;

2) досягнення в результаті надання послуг із психологічної реабілітації поставленої мети;

3) закінчення строку дії договору;

4) невиконання умов договору та/або порушення умов договору, що призвело до виникнення загрози життю чи здоров'ю інших отримувачів чи надавачів послуг (насилля, агресивна поведінка, зберігання зброї чи наркотичних засобів, заборонених законодавством, гострий психічний розлад тощо);

5) наявність медичних протипоказань для надання послуг;

6) порушення правил внутрішнього розпорядку, встановлених суб'єктом надання послуг;

7) перебування у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння;

8) смерть отримувача послуг.

25. Отримувач послуг має право:

1) отримувати інформацію про послугу із психологічної реабілітації, в тому числі про результати психологічної діагностики, мету та зміст реабілітаційного процесу тощо;

2) відмовитись від певних або всіх видів послуг із психологічної реабілітації шляхом письмового повідомлення про це суб'єкта надання послуг та замовника послуг із зазначенням причини такої відмови;

3) отримати послуги належної якості;

4) оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність замовників послуг та/або їх посадових (службових) осіб у порядку, передбаченому законодавством;

5) звертатись до замовника послуг із скаргами на рішення, дії чи бездіяльність суб'єкта надання послуг із психологічної реабілітації, а також з проханням замінити суб'єкта надання послуг.

26. Для фіксації результатів процесу надання послуг із психологічної реабілітації суб'єкт надання послуг складає індивідуальний план та веде картку психологічного супроводження отримувача послуг, типова форма якої затверджується Мінсоцполітики.

У разі відмови отримувача послуг від певних або всіх видів послуг із психологічної реабілітації суб'єкт надання послуг робить відповідні позначки в індивідуальному плані та картці психологічного супроводження.

Індивідуальний план складається надавачем послуг за результатами психологічної діагностики у двох примірниках і підписується отримувачем послуг або його законним представником і суб'єктом надання послуг. В індивідуальному плані містяться основні завдання психокорекційної роботи та інформація про бажані результати, орієнтовну кількість годин для послуг із психологічної реабілітації, які повинні бути надані, їх послідовність. Зазначений план узгоджується з отримувачем послуг та/або його законним представником з урахуванням побажань отримувача послуг за умови, що заявлені побажання не суперечать правилам внутрішнього розпорядку суб'єкта надання послуг, вимогам законодавства.

Один примірник індивідуального плану надається отримувачеві послуг або його законному представнику, другий – вноситься до картки психологічного супроводження отримувача послуг.

Суб'єкт надання послуг повинен ознайомити отримувача послуг з індивідуальним планом та роз'яснити його зміст.

Інформація про результати психологічної діагностики отримувача послуг, індивідуальний план, усі послуги із психологічної реабілітації, що були надані отримувачу, фіксуються суб'єктом надання послуг у картці психологічного супроводження отримувача послуг.

27. Після завершення психологічної реабілітації суб'єкт надання послуг складає висновок-прогноз психологічної реабілітації, один примірник якого надається отримувачу послуг, а другий вноситься до картки психологічного супроводження отримувача послуг. Форма висновку-прогнозу психологічної реабілітації затверджується Мінсоцполітики.

Картка психологічного супроводження отримувача послуг є документом, що містить конфіденційну інформацію. Суб'єкт надання послуг відповідає за збереження відомостей, зокрема персональних даних, що містяться у картці, згідно із законодавством.

28. Надання послуг із психологічної реабілітації у стаціонарних умовах може проводитися не більше ніж один раз протягом бюджетного періоду.

Замовник послуг може прийняти рішення про повторне направлення учасника антитерористичної операції до суб'єкта надання послуг в поточному році у разі його повторного звернення щодо проходження психологічної реабілітації за наявності відповідних рекомендацій, виданих лікувально-профілактичним закладом або зазначених у висновку-прогнозі попередньої психологічної реабілітації.

Додаток 1
до Порядку

ЖУРНАЛ
обліку звернень суб'єктів, що надають послуги із психологічної реабілітації

Порядковий номер	Дата звернення	Найменування заявника	Прийняте рішення		Повідомлення суб'єкта про прийняте рішення (реквізити листа: дата, №)	Повторне звернення (у разі його надходження)			Оприлюднення	
			дата	зміст (визнано/ відмовлено у включенні до переліку суб'єктів надання послуг)		дата	зміст (визнано/ відмовлено у включенні до переліку суб'єктів надання послуг)	повідомлення суб'єкта про прийняте рішення (реквізити листа: дата, №)	дата	джерело

Додаток 2
до Порядку

ЖУРНАЛ
обліку звернень учасників антитерористичної операції про проходження психологічної реабілітації

Порядковий номер	Дата надходження звернення	Прізвище, ім'я, по батькові заявника	Статус учасника антитерористичної операції (відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»), група, підгрупа інвалідності (у разі наявності)	Обраний учасником антитерористичної операції суб'єкт надання послуг	Звернення до суб'єкта надання послуг, обраного учасником антитерористичної операції, про його готовність на проведення заходів із психологічної реабілітації, узгодження дати початку проведення таких заходів та укладення договору			Відповідь суб'єкта надання послуг, обраного учасником антитерористичної операції, про його готовність до проведення заходів із психологічної реабілітації, узгодження дати початку проведення таких заходів та укладення договору				Договір про надання послуг із психологічної реабілітації				Підпис учасника антитерористичної операції про отримання договору	Акт наданих послуг		Оплата послуг із психологічної реабілітації				Примітки (відмова учаснику антитерористичної операції у проходженні психологічної реабілітації та її причини; відмова суб'єкта надання послуг у проведенні заходів із психологічної реабілітації, вжиті у зв'язку з цим заходи тощо)
					реквізити		спосіб відправлення	реквізити		спосіб відправлення	узгоджена дата початку проведення заходів	дата	№	період реабілітації	ціна (вартість послуг)		дата	№	сума	дата	платіжне доручення			
					дата	№		дата	№												дата	№		

ДОКУМЕНТИ

Додаток 3
до Порядку

_____
(найменування і місцезнаходження суб'єкта надання послуг)

НАПРАВЛЕННЯ
на отримання послуг із психологічної реабілітації

_____
(найменування замовника послуг)

Направляється для отримання послуг із психологічної реабілітації

_____
(прізвище, ім'я, по батькові отримувача послуги)

до суб'єкта надання послуг _____
(повне найменування суб'єкта надання послуг)

_____

Узгоджена дата прибуття до суб'єкта надання послуг ____ _____ 20___ року.

_____ ознайомлений (ознайомлена) про те, що
(прізвище та ініціали отримувача послуг)

послуги із психологічної реабілітації надаються за бюджетні кошти відповідно до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів із психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 497.

_____ _____ _____
(найменування посади особи, яка видала направлення) (підпис) (прізвище та ініціали)

МП
(у разі наявності)

_____ _____ 20_____ року

- -

(лінія відрізу)
Відмітка
про отримання послуг із психологічної реабілітації

(надсилається до замовника послуг у п'ятиденний строк з дня завершення отримання послуг)

За направленням _____
(найменування замовника послуг)

_____
(прізвище, ім'я, по батькові отримувача послуг)

отримав (отримала) послуги із психологічної реабілітації _____
(найменування

_____
суб'єкта надання послуг)

Строк реабілітації: з ___ _____ 20____ р. до ___ _____ 20____ року.

Керівник _____ _____ _____
(найменування суб'єкта надання послуг) (підпис) (прізвище та ініціали)

МП
(у разі наявності)

_____ _____ 20_____ року

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1063
Київ

Про внесення зміни до пункту 17 переліку будівельних робіт, які не потребують документів, що дають право на їх виконання, та після закінчення яких об'єкт не підлягає прийняттю в експлуатацію

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до пункту 17 переліку будівельних робіт, які не потребують документів, що дають право на їх виконання, та після закінчення яких об'єкт не підлягає прийняттю в експлуатацію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 червня 2017 р. № 406 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 49, ст. 1527), доповнивши його після слів «обороноздатності держави» словами «на українсько-російському і українсько-молдовському державному кордоні, територіях, прилеглих до районів проведення антитерористичної операції та Автономної Республіки Крим,».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1064
Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 6 травня 2001 р. № 440 і від 1 червня 2011 р. № 591

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 6 травня 2001 р. № 440 «Про затвердження Порядку справляння плати за здійснення дозвільних процедур у сфері використання ядерної енергії» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 20, ст. 853; 2013 р., № 69, ст. 2538) і від 1 червня 2011 р. № 591 «Про затвердження переліку платних адміністративних послуг, які надаються Державною інспекцією ядерного регулювання, і розміру плати за їх надання та визнання такими, що втратили чинність, розмірів плати за здійснення дозвільних процедур у сфері використання ядерної енергії» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 43, ст. 1742; 2017 р., № 57, ст. 1688) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1064

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 6 травня 2001 р. № 440 і від 1 червня 2011 р. № 591

1. У пункті 2 Порядку справляння плати за здійснення дозвільних процедур у сфері використання ядерної енергії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 травня 2001 р. № 440:

1) абзац другий підпункту 3 після слів «(без зміни місця провадження діяльності)» доповнити словами «, крім зміни найменування у зв'язку із зміною типу акціонерного товариства або перетворенням акціонерного товариства в інше господарське товариство»;

2) абзац другий підпункту 4 після слова «ліцензіата» доповнити словами «, крім перетворення акціонерного товариства в інше господарське товариство».

2. У переліку платних адміністративних послуг, які надаються Державною інспекцією ядерного регулювання, і розмірі плати за їх надання, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 1 червня 2011 р. № 591, у графі «Найменування послуги»:

1) після слів «(без зміни місця провадження діяльності)» доповнити словами «, крім зміни найменування у зв'язку із зміною типу акціонерного товариства або перетворенням акціонерного товариства в інше господарське товариство»;

2) після слів «Переоформлення ліцензії у разі реорганізації ліцензіата» доповнити словами «, крім перетворення акціонерного товариства в інше господарське товариство».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 грудня 2017 р. № 1065
Київ

Про надання у 2017 році державної гарантії за зобов'язаннями Державної іпотечної установи

Відповідно до пункту 1 статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Погодитися з пропозицією Міністерства економічного розвитку і торгівлі щодо надання у 2017 році державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за кредитом (позикою) у сумі 500 000 тис. доларів США, що залучається Державною іпотечною установою для фінансування державного інвестиційного проекту «Забезпечення житлом на умовах іпотечного кредитування або фінансового лізингу» (далі — запозичення).

2. Затвердити Умови надання у 2017 році державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за кредитом (позикою), що залучається Державною іпотечною установою (додаються).

3. Установити, що дія постанови Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 131 «Про затвердження Положення про управління ризиками, пов'язаними з наданням державних гарантій, та розподіл таких ризиків між державою, кредиторами і позичальниками» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 14, ст. 569) не поширюється на надання державної гарантії за запозиченням.

4. Уповноважити Міністра фінансів підписати договір щодо надання державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченням та інші пов'язані з ним документи.

5. Міністерству економічного розвитку і торгівлі:

здійснювати моніторинг стану реалізації державного інвестиційного проекту, зазначеного у пункті 1 цієї постанови, та проводити аналіз ефективності державної підтримки для реалізації проекту в установленому Міністерством порядку;

забезпечити погодження надання державної гарантії, передбаченої пунктом 1 цієї постанови, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 грудня 2017 р. № 1065

УМОВИ
надання у 2017 році державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за кредитом (позикою), що залучається Державною іпотечною установою

1. Ці Умови регулюють відносини, пов'язані з наданням державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань Державної іпотечної установи (далі — позичальник) за кредитом (позикою), що залучається позичальником для фінансування державного інвестиційного проекту «Забезпечення житлом на умовах іпотечного кредитування або фінансового лізингу» (далі — державна гарантія).

2. Державна гарантія надається для забезпечення виконання боргових зобов'язань позичальника за кредитом (позикою), сума якого становить 500 000 тис. доларів США (далі — запозичення), включаючи зобов'язання щодо погашення основної суми, сплати відсотків, комісій та інших зобов'язань за запозиченням.

3. Забезпеченням виконання зобов'язань позичальника за державною гарантією є право договірного списання коштів з рахунків позичальника, відкритих у банках, у визначеному законодавством порядку в розмірі не менш як 100 відсотків суми боргових зобов'язань позичальника за запозиченням.

4. Плата за надання державної гарантії установлюється в розмірі 0,01 відсотка річних суми гарантійних зобов'язань.

5. До надання державної гарантії позичальник забезпечує погодження з Мінфіном залучення запозичення та подає інформацію і документи, що передбачені пунктом 3 Порядку погодження залучення державними підприємствами, у тому числі господарськими товариствами (крім банків), у статутному капіталі яких 50 та більше відсотків акцій (часток, паїв) належать державі, кредитів (позик), надання гарантій або поруки за такими зобов'язаннями, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 червня 2011 р. № 809 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 58, ст. 2325).

6. Мінфін та позичальник до надання державної гарантії укладають договір про погашення заборгованості перед державою за виконання гарантійних зобов'язань.

7. Державна гарантія надається на строк до виконання зобов'язань за запозиченням.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 грудня 2017 р. № 1070
Київ

Про внесення зміни в додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2014 р. № 85

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Внести зміну в додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2014 р. № 85 «Деякі питання затвердження граничної чисельності працівників апарату та територіальних органів центральних органів виконавчої влади, інших державних органів» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 29, ст. 814; 2015 р., № 86, ст. 2882; 2016 р., № 23, ст. 906, № 100, ст. 3262), замінивши позицію

«Держаудитслужба	504	504	2680	2680»

такою позицією:

«Держаудитслужба	549	549	2635	2635».

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2018 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1073
Київ

Про затвердження Положення про національну систему біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Положення про національну систему біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства, що додається.

2. Установити, що забезпечення функціонування та розвитку національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства здійснюється суб'єктами зазначеної системи за рахунок і в межах видатків, передбачених їм у державному бюджеті на відповідний рік.

3. Запровадити з 1 січня 2018 р. функціонування національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1073

ПОЛОЖЕННЯ
про національну систему біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства

1. Це Положення регулює порядок впровадження та функціонування національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства (далі — національна система), а також визначає її структуру та призначення.

2. Терміни, що вживаються в цьому Положенні, мають таке значення:

біометричні дані (параметри) — відцифровані відбитки пальців рук, відцифроване зображення обличчя;

центр обробки даних — відмовостійка комплексна централізована система (програмно-технічний комплекс);

робоча станція — комплекс апаратних і програмних засобів;

фіксація біометричних даних (параметрів) особи — процес збору біометричних даних (параметрів) громадянина України, іноземця та особи без громадянства (далі — особа), внесення їх та зберігання у відомчих інформаційних системах суб'єктів національної системи;

біометрична ідентифікація — здійснення пошуку за принципом «один до багатьох» шляхом розпізнавання і зіставлення одного або двох біометричних даних (параметрів) особи з біометричними даними (параметрами) осіб у відомчих інформаційних системах суб'єктів національної системи;

біометрична верифікація — здійснення пошуку за принципом «один до одного» між біометричними даними (параметрами), отриманими від особи в даний момент, і біометричними даними (параметрами), наявними у відомчих інформаційних системах суб'єктів національної системи;

технологічна інформація — відомості (дані), що необхідні для функціонування технічних засобів та програмного забезпечення системи в електронному вигляді;

прикладний програмний інтерфейс — користувацька комп'ютерна програма, що дає змогу вирішувати конкретні прикладні задачі користувача.

Інші терміни вживаються в цьому Положенні у значенні, визначеному у Законах України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про захист персональних даних», «Про електронний цифровий підпис», «Про електронні документи та електронний документообіг» та постанові Кабінету Міністрів України від 18 жовтня 2017 р. № 784 «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного демографічного реєстру та надання з нього інформації, взаємодії між уповноваженими суб'єктами, а також здійснення ідентифікації та верифікації» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 86, ст. 2610).

3. Національна система біометричної верифікації та ідентифікації — це автоматизована система, створена в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини, за допомогою якої забезпечується встановлення особи іноземця та особи без громадянства, які в'їжджають в Україну, виїжджають з України, здійснення контролю за додержанням ними правил перебування на території України та виконання суб'єктами національної системи повноважень та завдань, визначених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

4. Обробка персональних даних у національній системі, у тому числі їх зберігання, здійснюється з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних».

5. Суб'єктами національної системи є ДМС, Адміністрація Держприкордонслужби, Національна поліція, МВС, МЗС, закордонні дипломатичні установи, Мінінфраструктури, СБУ, Служба зовнішньої розвідки та Міноборони.

6. Функціонування національної системи забезпечує ДМС, яка є розпорядником.

7. Адміністратором національної системи є адміністратор Єдиного державного демографічного реєстру.

8. Програмно-технічні комплекси національної системи розміщуються у спеціально обладнаних службових приміщеннях з дотриманням вимог щодо захисту інформації.

9. Функціонування національної системи забезпечується центром обробки даних, а наповнення відомчих інформаційних систем — відповідними суб'єктами національної системи.

10. Центр обробки даних національної системи забезпечує:

1) обробку наборів даних з відомчих інформаційних систем суб'єктів національної системи через прикладні програмні інтерфейси електронної взаємодії;

2) управління біометричною верифікацією та ідентифікацією осіб;

3) верифікацію та ідентифікацію особи за біометричними даними (параметрами) особи шляхом використання баз даних біометричних шаблонів;

4) запобігання дуплікації біометричних даних (параметрів);

5) інформаційну взаємодію суб'єктів національної системи із зовнішніми інформаційними системами за допомогою прикладного програмного інтерфейсу.

11. Біометричні дані (параметри) особи фіксуються суб'єктом національної системи відповідно до наданих повноважень з використанням робочих станцій та вносяться до відомчої інформаційної системи суб'єкта національної системи.

12. Суб'єкти національної системи відповідають за достовірність та своєчасність внесення інформації до відповідних відомчих інформаційних систем. Цілісність інформації, яка обробляється в національній системі, забезпечується шляхом застосування електронного цифрового підпису в порядку, визначеному Законами України «Про електронний цифровий підпис» і «Про електронні документи та електронний документообіг».

13. Процедури інформаційної взаємодії між суб'єктами національної системи, використання технологій доступу до інформації національної системи, типів наборів даних, обсяг та структура даних, до яких надається доступ, визначаються відповідно до потреб суб'єкта національної системи та зазначаються у регламентах технічного доступу.

14. Суб'єкти національної системи вживають заходів до забезпечення зберігання, запобігання несанкціонованому доступу та поширенню інформації з національної системи, отриманої згідно з цим Положенням.

15. Для біометричної ідентифікації особи взаємодія суб'єктів національної системи здійснюється у формі запитів та відповідей у вигляді наборів даних, які можуть містити інформацію про:

прізвище, ім'я, по батькові (за наявності);
дату народження;
стать;
місце народження;
паспортний документ та його електронний вигляд;
біометричні дані (параметри);
перетин державного кордону;
інші відомості.

16. Доступ до інформації національної системи надається уповноваженим посадовим і службовим особам суб'єктів національної системи з використанням засобів електронного цифрового підпису.

17. СБУ під час здійснення повноважень, визначених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», вносить біометричні дані (параметри) особи до відомчої інформаційної системи розпорядника національної системи у порядку, визначеному законодавством.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 грудня 2017 р. № 995
Київ

Про надання у 2017 році державної гарантії за зобов'язаннями державного підприємства «Львіввугілля» з метою реалізації інвестиційного проекту «Технічне переоснащення ВП «Шахта «Відродження» ДП «Львіввугілля»

Відповідно до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Погодитися з пропозицією Міністерства енергетики та вугільної промисловості щодо надання у 2017 році державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за кредитом (позикою), що залучається державним підприємством «Львіввугілля» на суму 112 199 тис. гривень для реалізації інвестиційного проекту «Технічне переоснащення ВП «Шахта «Відродження» ДП «Львіввугілля» (далі — запозичення).

2. Затвердити Умови надання у 2017 році державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за кредитом (позикою), що залучається державним підприємством «Львіввугілля», що додаються.

3. Установити, що дія постанови Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 131 «Про затвердження Положення про управління ризиками, пов'язаними з наданням державних гарантій, та розподіл таких ризиків між державою, кредиторами і позичальниками» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 14, ст. 569) не поширюється на надання державної гарантії за запозиченням.

4. Уповноважити Міністра фінансів підписувати у 2017 році документи щодо надання державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченням.

5. Міністерству енергетики та вугільної промисловості забезпечити погодження надання державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 грудня 2017 р. № 995

УМОВИ
надання у 2017 році державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за кредитом (позикою), що залучається державним підприємством «Львіввугілля»

1. Ці Умови регулюють відносини, пов'язані з наданням державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань державного підприємства «Львіввугілля» (далі — позичальник) за кредитом (позикою), що залучається з метою реалізації інвестиційного проекту «Технічне переоснащення ВП «Шахта «Відродження» ДП «Львіввугілля» (далі — запозичення).

2. Державна гарантія надається для забезпечення виконання боргових зобов'язань позичальника за запозиченням, сума якого становить 112 199 тис. гривень, включаючи зобов'язання щодо погашення основної суми, сплати відсотків, комісій та інших зобов'язань, що випливають із запозичення.

3. Забезпеченням виконання зобов'язань за надання державної гарантії відповідно до цих Умов є майнові права на отримання грошових коштів від реалізації вугільної продукції, що становить не менш як 100 відсотків обсягу наданої державної гарантії.

4. Розмір плати за надання державної гарантії, отриманої позичальником відповідно до цих Умов, встановлюється на рівні 0,001 відсотка річних непогашеної суми запозичення.

5. Мінфін та позичальник до надання державної гарантії укладають договір про погашення заборгованості перед державою за виконання гарантійних зобов'язань.

6. Державна гарантія надається на строк виконання боргових зобов'язань за запозиченням.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 грудня 2017 р. № 996
Київ

Про надання у 2017 році державної гарантії за зобов'язаннями державного підприємства «Львіввугілля» з метою реалізації інвестиційного проекту «Оснащення нових лав ВП «Шахта «Степова» ДП «Львіввугілля»

Відповідно до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Погодитися з пропозицією Міністерства енергетики та вугільної промисловості щодо надання у 2017 році державної гарантії для з безпечення виконання боргових зобов'язань за кредитом (позикою), що залучається державним підприємством «Львіввугілля» на суму 228 108 тис. гривень для реалізації інвестиційного проекту «Оснащення нових лав ВП «Шахта «Степова» ДП «Львіввугілля» (далі — запозичення).

2. Затвердити Умови надання у 2017 році державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за кредитом (позикою), що залучається державним підприємством «Львіввугілля», що додаються.

3. Установити, що дія постанови Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 131 «Про затвердження Положення про управління ризиками, пов'язаними з наданням державних гарантій, та розподіл таких ризиків між державою, кредиторами і позичальниками» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 14, ст. 569) не поширюється на надання державної гарантії за запозиченням.

4. Уповноважити Міністра фінансів підписувати у 2017 році документи щодо надання державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченням.

5. Міністерству енергетики та вугільної промисловості забезпечити погодження надання державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 грудня 2017 р. № 996

УМОВИ
надання у 2017 році державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за кредитом (позикою), що залучається державним підприємством «Львіввугілля»

1. Ці Умови регулюють відносини, пов'язані з наданням державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань державного підприємства «Львіввугілля» (далі — позичальник) за кредитом (позикою), що залучається з метою реалізації інвестиційного проекту «Оснащення нових лав ВП «Шахта «Степова» ДП «Львіввугілля» (далі — запозичення).

2. Державна гарантія надається для забезпечення виконання боргових зобов'язань позичальника за запозиченням, сума якого становить 228 108 тис. гривень, включаючи зобов'язання щодо погашення основної суми, сплати відсотків, комісій та інших зобов'язань, що випливають із запозичення.

3. Забезпеченням виконання зобов'язань за надання державної гарантії відповідно до цих Умов є майнові права на отримання грошових коштів від реалізації вугільної продукції, що становить не менш як 100 відсотків обсягу наданої державної гарантії.

4. Розмір плати за надання державної гарантії, отриманої позичальником відповідно до цих Умов, встановлюється на рівні 0,001 відсотка річних непогашеної суми запозичення.

5. Мінфін та позичальник до надання державної гарантії укладають договір про погашення заборгованості перед державою за виконання гарантійних зобов'язань.

6. Державна гарантія надається на строк виконання боргових зобов'язань за запозиченням.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 грудня 2017 р. № 1069
Київ

Про затвердження Типового порядку проведення відкритого конкурсу для призначення на посади у Державному бюро розслідувань

Відповідно до частини третьої статті 14 Закону України «Про Державне бюро розслідувань» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Типовий порядок проведення відкритого конкурсу для призначення на посади у Державному бюро розслідувань, що додається.

2. Установити, що до створення веб-сайту Державного бюро розслідувань інформація щодо проведення конкурсу та його результатів розміщується на спеціальній сторінці Урядового веб-порталу.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 грудня 2017 р. № 1069

ТИПОВИЙ ПОРЯДОК
проведення відкритого конкурсу для призначення на посади у Державному бюро розслідувань

Загальні положення

1. Цей Типовий порядок визначає загальну процедуру проведення відкритого конкурсу на заміщення посад у центральному апараті Державного бюро розслідувань та його територіальних органах (далі — орган Бюро), на основі якого Директор Державного бюро розслідувань (далі — Директор Бюро) затверджує порядок проведення відкритого конкурсу для призначення на посади в органі Бюро, крім посад, визначених частиною першою статей 10, 13 і 24 Закону України «Про Державне бюро розслідувань» (далі — конкурс).

На зайняття посад в органі Бюро, що пов'язані із здійсненням оперативно-розшукової діяльності та державною таємницею, конкурс проводиться з урахуванням особливостей проведення закритого конкурсу, пов'язаних з питаннями державної таємниці, передбачених Порядком проведення конкурсу на зайняття посад державної служби, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 р. № 246 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 28, ст. 1116; 2017 р., № 71, ст. 2163).

2. Для проведення конкурсу в органі Бюро рішенням Директора Бюро утворюється конкурсна комісія, затверджується її персональний склад.

3. Конкурсна комісія утворюється у складі п'яти осіб і включає представників органу Бюро. До складу конкурсної комісії можуть залучатися представники громадських об'єднань, що діють відповідно до Закону України «Про громадські об'єднання», а також за письмовим клопотанням керівника органу Бюро можуть залучатися представники інших державних органів (за згодою).

4. Формою роботи конкурсної комісії є засідання. Засідання конкурсної комісії є правоможним, якщо на ньому присутні більше половини її складу.

5. Рішення конкурсної комісії приймаються простою більшістю голосів шляхом відкритого голосування з висловленням кожним її членом позиції «за» чи «проти», крім випадку, коли конкурсною комісією прийнято рішення про неголосування членом комісії у разі наявності у нього конфлікту інтересів або інших обставин, які впливають на його неупередженість.

Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість присутніх членів конкурсної комісії.

6. Усі рішення конкурсної комісії оформлюються протоколом, який підписується присутніми на засіданні членами комісії, та оприлюднюються на офіційному веб-сайті органу Бюро наступного робочого дня після підписання протоколу.

7. Рішення конкурсної комісії можуть бути оскаржені до суду в установленому законодавством порядку.

8. Члени конкурсної комісії на першому її засіданні обирають із свого складу голову та секретаря конкурсної комісії, визначають регламент своєї роботи.

9. Організаційне та функціональне забезпечення роботи конкурсної комісії покладається на орган Бюро в межах коштів, передбачених на його функціонування.

10. Строк проведення конкурсу визначається конкурсною комісією з урахуванням строків, відведених на кожний етап його проведення.

11. Конкурс проводиться за такими етапами:
оголошення про проведення конкурсу;
прийняття та розгляд поданих документів для участі в конкурсі;
кваліфікаційний іспит;
психофізіологічне дослідження із застосуванням поліграфа;
співбесіда;
визначення переможців конкурсу.

Оголошення про проведення конкурсу

12. Не пізніше ніж за 15 робочих днів до початку проведення конкурсу згідно з рішенням Директора Бюро (директора територіального органу) на офіційному веб-сайті органу Бюро оприлюднюється оголошення про проведення конкурсу на заміщення посад в органі Бюро. З метою поширення інформації про вакантну посаду оголошення про проведення конкурсу може бути додатково оприлюднено в друкованих засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження.

13. Оголошення про проведення конкурсу має містити:
1) найменування та місцезнаходження органу Бюро, в якому оголошується конкурс, та строки його проведення;
2) перелік та кількість вакантних посад, на які оголошується конкурс;
3) перелік обмежень, за наявності яких особа не може претендувати на посаду в органі Бюро;
4) кваліфікаційні вимоги та критерії професійної придатності для зайняття відповідної посади в органі Бюро;
5) перелік документів, які претендент на посаду має подати до конкурсної комісії, та строки їх подання (не пізніше ніж за 15 робочих днів до дня оприлюднення оголошення);
6) адресу та контакти конкурсної комісії, яка здійснює прийом документів.

Прийняття та розгляд поданих документів для участі в конкурсі

14. Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, особисто або поштою з описом вкладення подають до конкурсної комісії такі документи:
1) заяву про участь у конкурсі в органі Бюро за формою, визначеною порядком проведення відкритого конкурсу для призначення на посади в органі Бюро, затвердженим Директором Бюро;
2) автобіографію, що містить прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), число, місяць, рік і місце народження, громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду (заняття), місце роботи, громадську роботу (зокрема на виборних посадах), членство в політичних партіях, у тому числі в минулому, наявність трудових або будь-яких інших договірних відносин з політичною партією протягом року, що передує поданню заяви (незалежно від тривалості), контактний номер телефону та адресу електронної пошти, а також відомості про наявність чи відсутність судимості;
3) копії паспорта громадянина України, документів про освіту та трудової книжки (за її наявності);
4) інші документи, передбачені порядком проведення відкритого конкурсу для призначення на посади в органі Бюро, затвердженим Директором Бюро.

15. Особи мають право подавати інші документи та надавати відомості, які можуть підтвердити їх досвід роботи та спроможність займати відповідну посаду.

16. Забороняється вимагати документи та відомості, не передбачені законом, цим Типовим порядком та порядком проведення відкритого конкурсу для призначення на посади в органі Бюро, затвердженим Директором Бюро.

17. У разі надсилання документів поштовим відправленням з описом вкладення датою їх подання вважається дата, зазначена на поштовому штемпелі.

Документи, надіслані поштовим відправленням або подані особисто після встановленого строку, не розглядаються та повертаються відправнику.

18. Особи, які подали необхідні документи для участі в конкурсі, є кандидатами на зайняття посади в органі Бюро (далі — кандидати).

19. Конкурсна комісія перевіряє подані документи, їх відповідність вимогам, встановленим законом та порядком проведення відкритого конкурсу для призначення на посади в органі Бюро, затвердженим Директором Бюро, а також кваліфікаційним вимогам у триденний строк з дня їх надходження.

Кандидати, документи яких не відповідають встановленим вимогам та/або подані не в повному обсязі, до конкурсу не допускаються.

Про результати проведеної перевірки кандидати інформуються в письмовому вигляді протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення.

20. Інформація про час і місце проведення кваліфікаційного іспиту оприлюднюється на офіційному веб-сайті органу Бюро не пізніше ніж за три дні до початку його проведення.

Кваліфікаційний іспит

21. Кваліфікаційний іспит передбачає надання кандидатами відповідей на тестові питання щодо знання Конституції України, антикорупційного законодавства та спеціального законодавства, зокрема щодо діяльності Бюро, а також завдання практичного характеру.

22. Перелік тестових питань для кваліфікаційного іспиту, а також завдання практичного характеру, критерії їх оцінювання затверджуються керівником органу Бюро з урахуванням специфіки посад, на які оголошено конкурс.

Перелік тестових питань для кваліфікаційного іспиту розміщується на офіційному веб-сайті органу Бюро не пізніше ніж за 10 днів до початку проведення кваліфікаційного іспиту.

23. Тестування проходить автоматизовано з використанням комп'ютерної техніки у присутності членів конкурсної комісії.

Завдання практичного характеру передбачають надання кандидатом письмових відповідей на питання з метою об'єктивного з'ясування спроможності кандидата використовувати свої знання та досвід під час виконання службових обов'язків відповідно до посади, на яку претендує.

24. Порядок та умови проведення кваліфікаційного іспиту в органі Бюро визначаються в порядку проведення відкритого конкурсу для призначення на посади в органі Бюро, затвердженому Директором Бюро.

25. Під час складання кваліфікаційного іспиту кандидатам забороняється спілкуватися між собою, користуватися будь-якими джерелами інформації, мобільним зв'язком, виходити з приміщення.

26. За результатами кваліфікаційного іспиту шляхом підсумовування балів за тестові питання та завдання практичного характеру конкурсною комісією виставляється загальний бал, який фіксується у протоколі засідання конкурсної комісії.

27. Інформація про отримані бали особами, які склали кваліфікаційний іспит, розміщується на офіційному веб-сайті органу Бюро.

28. Відповідно до отриманого загального бала за результатами кваліфікаційного іспиту конкурсна комісія формує рейтинг кандидатів, який розміщує на офіційному веб-сайті органу Бюро.

Співбесіда

29. Кандидати, які успішно пройшли кваліфікаційний іспит, допускаються до співбесіди. Список таких кандидатів, а також інформація про час і місце проведення співбесіди розміщуються на офіційному веб-сайті органу Бюро не пізніше ніж за три дні до початку співбесіди.

30. Перед співбесідою кандидати проходять психофізіологічне дослідження із застосуванням поліграфа (спеціального комп'ютерного технічного засобу).

Психофізіологічне дослідження проводиться відповідно до Порядку проведення психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа у Державному бюро розслідувань, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 травня 2017 р. № 449 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 57, ст. 1679).

31. Інформація про час і місце проведення психофізіологічного дослідження розміщується на офіційному веб-сайті органу Бюро не пізніше ніж за три дні до початку його проведення.

Про місце і час проведення психофізіологічного дослідження кандидати додатково інформуються телефоном та/або електронною поштою.

32. У разі відмови кандидата від участі у психофізіологічному дослідженні із застосуванням поліграфа його кандидатура знімається з конкурсу.

33. Результати психофізіологічного дослідження передаються до конкурсної комісії і використовуються під час проведення співбесіди з кандидатом виключно як інформація ймовірного характеру, яка сприяє формуванню оцінки працівника.

34. Співбесіда проводиться конкурсною комісією з кандидатами особисто державною мовою в усній формі згідно із затвердженим конкурсною комісією графіком.

Проведення співбесіди фіксується за допомогою аудіо- або відеозасобів, про що кандидати обов'язково інформуються до початку її проведення.

35. Співбесіда передбачає вільне спілкування з можливістю обговорення уявних ситуацій, пов'язаних з майбутнім виконанням посадових (службових) обов'язків кандидатом. Під час співбесіди оцінюються, зокрема, рівень мотивації претендента, його комунікабельність, ерудованість, емоційна врівноваженість та професіоналізм.

36. До співбесіди з кандидатами можуть запрошуватися науковці та експерти у сфері правоохоронної діяльності та психології (за згодою), рекомендації яких враховуються конкурсною комісією під час прийняття рішень щодо переможців конкурсу.

37. Після закінчення проведення співбесіди конкурсна комісія розпочинає обговорення кандидатів та шляхом відкритого голосування приймає рішення щодо отриманих кандидатами балів за результатами співбесіди.

Критерії оцінювання кандидатів за результатами співбесіди визначаються в порядку проведення відкритого конкурсу для призначення на посади в органі Бюро, затвердженому Директором Бюро.

Визначення переможців конкурсу

38. Шляхом підсумовування балів, отриманих кандидатами за результатами кваліфікаційного іспиту та співбесіди, конкурсна комісія формує загальний рейтинг кандидатів, який розміщується на офіційному веб-сайті органу Бюро.

39. Переможцем конкурсу на відповідну посаду оголошується кандидат, який отримав найбільшу кількість балів у загальному рейтингу.

40. У разі набрання кандидатами рівної кількості балів у загальному рейтингу переможець конкурсу визначається конкурсною комісією з числа таких кандидатів після додаткового обговорення та голосування. При цьому голос головуючого на засіданні є вирішальним.

41. Другий за результатами конкурсу кандидат має право на призначення на таку посаду протягом одного року з дня проведення конкурсу, якщо така посада стане вакантною, а також у разі, коли переможець конкурсу відмовився від зайняття посади або йому відмовлено у призначенні на посаду за результатами спеціальної перевірки.

42. Під час початкового формування підрозділів Бюро визначення переможця конкурсу на відповідні посади здійснюється конкурсною комісією з урахуванням квот, передбачених абзацом другим пункту 3 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Державне бюро розслідувань».

43. Якщо за результатами конкурсу або в інших передбачених законодавством випадках конкурсна комісія не змогла визначити переможців, приймається рішення про оголошення повторного конкурсу згідно з процедурою, визначеною цим Типовим порядком.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1076
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 30 березня 2011 р. № 314

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 30 березня 2011 р. № 314 «Про умови оплати праці працівників державних спеціалізованих установ судових експертиз» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 24, ст. 979) такі зміни:

1) пункт 3 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«Установити, що посадові оклади судовим експертам установ, в яких проводяться судово-психіатричні експертизи, підвищуються на 25 відсотків у зв'язку з небезпечними умовами праці.».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим;

2) у пункті 5 слова «їх заступників,» виключити.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2018 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1077
Київ

Про спостережну раду закладу охорони здоров'я та внесення змін до Типової форми контракту з керівником державного, комунального закладу охорони здоров'я

Відповідно до частини п'ятої статті 24 Основ законодавства України про охорону здоров'я Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити такі, що додаються:
Порядок утворення спостережної ради закладу охорони здоров'я;
Типове положення про спостережну раду закладу охорони здоров'я.

2. Внести до Типової форми контракту з керівником державного, комунального закладу охорони здоров'я, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 р. № 642 «Про затвердження Порядку укладення контракту з керівником державного, комунального закладу охорони здоров'я та Типової форми контракту з керівником державного, комунального закладу охорони здоров'я» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 96, ст. 2761), зміни, що додаються.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2018 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1077

ПОРЯДОК
утворення спостережної ради закладу охорони здоров'я

1. Цей Порядок визначає механізм утворення спостережної ради закладу охорони здоров'я як наглядового органу закладу охорони здоров'я державної або комунальної форми власності, що надає медичну допомогу вторинного та/або третинного рівня, з яким головним розпорядником бюджетних коштів укладено договір про медичне обслуговування населення.

Спостережна рада також може утворюватися при іншому закладі охорони здоров'я.

2. Спостережна рада утворюється за рішенням власника (уповноваженого ним органу) у кількості не більш як 15 осіб.

3. Спостережна рада, що утворюється при закладі охорони здоров'я державної або комунальної форми власності, складається з:
одного представника власника закладу охорони здоров'я (уповноваженого ним органу);
представників структурних підрозділів з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення місцевої держадміністрації та/або виконавчого органу відповідної місцевої ради — від однієї до чотирьох осіб;
депутатів місцевих рад (за згодою) — від однієї до двох осіб;
представників громадськості та громадських об'єднань, діяльність яких спрямована на захист прав у сфері охорони здоров'я, організацій, що здійснюють професійне самоврядування у сфері охорони здоров'я та/або у сфері запобігання корупції (за згодою), — від однієї до восьми осіб (по одному представнику).

4. Спостережна рада діє на засадах добровільності, відкритості та прозорості. Усі витрати, пов'язані з організацією засідань спостережної ради, здійснюються за рахунок закладу охорони здоров'я.

5. Строк повноважень спостережної ради — три роки.

6. Член спостережної ради повинен відповідати таким вимогам:
бездоганна ділова репутація;
відсутність реального або потенційного конфлікту інтересів, що може вплинути на об'єктивність і неупередженість прийняття рішень спостережною радою, зокрема відсутність трудових відносин із закладом охорони здоров'я;
наявність професійних знань, вищої освіти, досвіду роботи у сфері охорони здоров'я, зокрема захисту прав пацієнтів;
відсутність непогашеної судимості.

7. Власник закладу охорони здоров'я (уповноважений ним орган) повідомляє про намір утворити спостережну раду при закладі охорони здоров'я державної або комунальної форми власності на своєму офіційному веб-сайті та надсилає письмову пропозицію структурним підрозділам з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення місцевої держадміністрації та/або органам місцевого самоврядування.

Про намір утворити спостережну раду при закладі охорони здоров'я власник закладу охорони здоров'я (уповноважений ним орган) письмово повідомляє керівнику такого закладу.

8. Структурні підрозділи з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення місцевої держадміністрації та/або органи місцевого самоврядування протягом 10 робочих днів з дати отримання письмової пропозиції, а депутати місцевих рад (за згодою), представники громадськості, громадських об'єднань та організацій, що здійснюють професійне самоврядування, протягом 10 робочих днів з дати розміщення інформації на офіційному веб-сайті власника закладу охорони здоров'я (уповноваженого ним органу) надсилають власнику закладу охорони здоров'я пропозиції щодо включення своїх представників до її складу.

9. Відбір представників громадськості, громадських об'єднань та організацій, що здійснюють професійне самоврядування, проводиться шляхом рейтингового голосування за кандидатів у члени спостережної ради на офіційному веб-сайті власника закладу охорони здоров'я у строк, що не перевищує 20 днів.

Для проведення рейтингового голосування та опрацювання його результатів власник закладу охорони здоров'я утворює комісію у складі від трьох до п'яти осіб.

Комісія забезпечує підготовку бланка для голосування в електронній формі (далі — електронний бюлетень) та розміщення його на офіційному веб-сайті власника закладу охорони здоров'я.

Рейтингове голосування за кандидатів від громадськості, громадських об'єднань

ДОКУМЕНТИ

та організацій, що здійснюють професійне самоврядування, у члени спостережної ради здійснюється шляхом заповнення електронних бюлетенів. В електронному бюлетені зазначаються в алфавітному порядку прізвища усіх кандидатів від громадськості, громадських об'єднань та організацій, що здійснюють професійне самоврядування.

Електронний бюлетень для голосування заповнюється шляхом обов'язкового виставлення кандидатам від громадськості, громадських об'єднань та організацій, що здійснюють професійне самоврядування, рейтингових балів від 1 до 5. Кожен з рейтингових балів виставляється лише один раз незалежно від кількості включених до електронного бюлетеня кандидатів.

Електронний бюлетень, заповнений з порушенням зазначених вимог, є недійсним.

Підрахунок голосів здійснюється комісією.

У разі коли за результатами рейтингового голосування з відбору кандидатів від громадськості, громадських об'єднань та організацій, що здійснюють професійне самоврядування, їх кількість перевищує вісім осіб, проводиться повторне рейтингове голосування серед кандидатів, які набрали однакову найменшу кількість балів.

Якщо від громадськості, громадських об'єднань та організацій, що здійснюють професійне самоврядування, запропоновано до восьми кандидатів, рейтингове голосування не проводиться.

Комісія перевіряє відповідність кандидатів від громадськості, громадських об'єднань та організацій, що здійснюють професійне самоврядування, власника закладу охорони здоров'я (уповноваженого ним органу), структурних підрозділів з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення місцевої держадміністрації та/або виконавчого органу відповідної місцевої ради, депутатів місцевих рад вимогам, визначеним у пункті 8 цього Порядку. У разі відповідності кандидатів зазначеним вимогам комісія пропонує власнику закладу охорони здоров'я (уповноваженому ним органу) прийняти рішення про обрання їх до складу спостережної ради.

10. Власник закладу охорони здоров'я (уповноважений ним орган) протягом 10 робочих днів після отримання пропозицій від комісії приймає рішення про утворення спостережної ради та затвердження її персонального складу.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1077

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про спостережну раду закладу охорони здоров'я

Загальна частина

1. Це Положення визначає мету діяльності, права та обов'язки спостережної ради, організацію її роботи.

2. Спостережна рада у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, статутом (положенням) чи іншим установчим документом закладу охорони здоров'я і положенням про спостережну раду.

3. Основними принципами діяльності спостережної ради є:
колегіальність та відкритість у прийнятті рішень;
прозорість діяльності;
неупередженість і рівноправність членів спостережної ради;
незалежність.

Мета діяльності, права та обов'язки

4. Метою діяльності спостережної ради є сприяння реалізації права громадян на участь в управлінні охороною здоров'я.

5. Спостережна рада:
затверджує план роботи спостережної ради;
розглядає питання щодо дотримання вимог законодавства під час здійснення медичного обслуговування населення закладом охорони здоров'я;
розглядає питання щодо дотримання закладом охорони здоров'я прав та забезпечення безпеки пацієнтів під час здійснення медичного обслуговування, в тому числі питання щодо належного розгляду скарг пацієнтів (їх законних представників, членів сім'ї та родичів) та реагування закладу охорони здоров'я на такі скарги;
розглядає питання щодо результатів фінансово-господарської діяльності закладу охорони здоров'я;
вносить керівнику закладу охорони здоров'я пропозиції з питань діяльності закладу охорони здоров'я, покращення якості забезпечення населення медичним обслуговуванням, дотримання прав та забезпечення безпеки пацієнтів;
бере участь у підготовці пропозицій щодо розвитку матеріально-технічної бази та інфраструктури закладу охорони здоров'я;
подає пропозиції керівнику закладу охорони здоров'я щодо оптимізації організаційної структури такого закладу за напрямами його діяльності;
розглядає інші питання, пов'язані з фінансово-господарською діяльністю закладу охорони здоров'я, здійсненням медичного обслуговування, дотриманням прав та забезпеченням безпеки пацієнтів;
інформує власника закладу охорони здоров'я (уповноважений ним орган) про недоліки діяльності такого закладу, випадки недодержання вимог законодавства під час здійснення медичного обслуговування населення;
подає пропозиції власнику закладу охорони здоров'я (уповноваженому ним органу) та керівнику закладу охорони здоров'я щодо вжиття заходів для усунення виявлених порушень та підвищення рівня забезпечення безпеки пацієнтів у закладі охорони здоров'я;
з урахуванням вимог законодавства щодо інформації з обмеженим доступом висвітлює свою діяльність у засобах масової інформації, на зборах, конференціях тощо, оприлюднює результати своєї роботи на офіційних веб-сайтах закладів охорони здоров'я (за наявності) і власника закладу охорони здоров'я (уповноваженого ним органу), розміщує інформацію про діяльність спостережної ради на інформаційних стендах у закладах охорони здоров'я в доступних для пацієнтів місцях.

6. Спостережна рада має право:
на отримання доступу її членів згідно з вимогами законодавства до інформації та матеріалів, необхідних для розгляду питань, що належать до її компетенції, протягом п'яти робочих днів з дати надсилання письмового запиту голови спостережної ради на ім'я керівника закладу охорони здоров'я;
залучати експертів до проведення аналізу окремих питань діяльності закладу охорони здоров'я з урахуванням вимог законодавства щодо інформації з обмеженим доступом.

Склад спостережної ради

7. До складу спостережної ради входять голова, заступник голови, секретар і члени спостережної ради.

8. Члени спостережної ради на першому її засіданні обирають із свого складу простою більшістю голосів голову спостережної ради, а також за пропозицією голови — секретаря спостережної ради.

9. Строк повноважень спостережної ради становить три роки. Одна і та сама особа не може бути членом спостережної ради більше двох строків підряд.

10. Членство у спостережній раді припиняється у разі:
систематичної (більше трьох разів підряд) відсутності без поважних причин члена спостережної ради на її засіданнях;
надходження мотивованого повідомлення від органу / організації, від якого / якої було делеговано члена спостережної ради, за підписом керівника про відкликання свого представника та припинення його членства у спостережній раді;
скасування державної реєстрації громадського об'єднання / організації, представника якого / якої обрано до складу спостережної ради;
неможливості члена спостережної ради брати участь у роботі спостережної ради за станом здоров'я, визнання у судовому порядку члена спостережної ради недієздатним або обмежено дієздатним;
набрання законної сили обвинувальним вироком щодо члена спостережної ради;
подання членом спостережної ради відповідної заяви;
смерті члена спостережної ради.

11. У разі припинення представником громадськості, громадського об'єднання чи організації, що здійснює професійне самоврядування, членства у спостережній раді його місце може зайняти наступний за черговістю кандидат до складу спостережної ради, який набрав найбільшу кількість голосів за результатами проведення рейтингового голосування.

Рішення про включення нового члена до спостережної ради затверджується власником закладу охорони здоров'я (уповноваженим ним органом).

Організація роботи спостережної ради

12. Спостережну раду очолює її голова, який персонально відповідає за виконання покладених на неї завдань.

13. Голова спостережної ради:
організовує діяльність спостережної ради;
визначає функціональні обов'язки заступника голови, секретаря і членів спостережної ради;
скликає і веде засідання спостережної ради, виносить на розгляд спостережної ради пропозиції щодо порядку денного засідання, підписує рішення спостережної ради;
підписує листи та інші документи спостережної ради;
представляє спостережну раду у взаємовідносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, власником закладу охорони здоров'я (уповноваженим ним органом), підприємствами, установами, організаціями;
здійснює інші функції, необхідні для організації діяльності спостережної ради, в межах її повноважень.

14. Секретар спостережної ради:
готує проект плану роботи спостережної ради з урахуванням пропозицій її членів;
забезпечує подання членам спостережної ради не пізніше ніж за п'ять робочих днів до планового засідання відповідні інформаційні матеріали;
забезпечує підготовку проектів документів до її засідань;
веде і зберігає протоколи засідань спостережної ради та іншу документацію;
веде облік присутності членів спостережної ради на її засіданнях;
забезпечує інформування громадськості про діяльність спостережної ради;
здійснює інші повноваження і виконує доручення голови спостережної ради, пов'язані з організацією її діяльності.

15. Члени спостережної ради мають право:
брати участь у засіданнях спостережної ради;
ініціювати розгляд питань на чергових та позачергових засіданнях спостережної ради шляхом внесення їх до порядку денного;
брати участь у розгляді питань спостережною радою та подавати пропозиції до проектів рішень спостережної ради.

16. Члени спостережної ради не мають права перешкоджати діяльності закладу охорони здоров'я, здійсненню медичного обслуговування населення.

17. Члени спостережної ради не мають права розголошувати відомості, що становлять лікарську таємницю, персональні дані та іншу інформацію з обмеженим доступом, розголошення якої заборонено законодавством, які стали їм відомі у зв'язку з виконанням обов'язків членів спостережної ради. Члени спостережної ради підписують зобов'язання щодо нерозголошення такої інформації (у довільній формі).

Неправомірне розголошення такої інформації може бути підставою для виключення члена із складу спостережної ради.

18. Спостережна рада провадить свою діяльність за планами роботи, які формуються на підставі пропозицій її членів.

19. Засідання спостережної ради скликає та проводить її голова, у разі його відсутності — заступник голови.

20. Засідання спостережної ради проводяться у міру потреби, але не рідше ніж один раз на квартал, і вважаються правоможними, якщо на них присутні дві третини її членів.

21. Позачергові засідання спостережної ради скликаються на вимогу голови спостережної ради, власника закладу охорони здоров'я (уповноваженого ним органу) або однієї третини членів спостережної ради.

Вимога про скликання позачергового засідання спостережної ради повинна містити обґрунтування питання, яке вимагає обговорення.

22. Засідання спостережної ради проводяться у відкритому або закритому режимі.

У разі коли на засіданні спостережної ради розглядаються питання, пов'язані з інформацією з обмеженим доступом, за рішенням спостережної ради засідання проводяться у закритому режимі.

23. Рішення спостережної ради приймаються шляхом відкритого голосування більшістю голосів її членів, присутніх на засіданні.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови спостережної ради.

24. Член спостережної ради бере участь у засіданні особисто і не може передавати свій голос іншій особі. Кожен член спостережної ради під час голосування має один голос.

25. Розгляд питань, що виносяться на засідання спостережної ради, та прийняті за результатами засідання рішення фіксуються у протоколі.

Протокол підписується головуючим та секретарем спостережної ради і надсилається усім членам спостережної ради.

Члени спостережної ради можуть письмово викласти свою окрему думку, яка додається до протоколу і є його невід'ємною частиною.

26. Рішення спостережної ради доводяться до відома власника закладу охорони здоров'я (уповноваженого ним органу) та керівника закладу охорони здоров'я для розгляду та вжиття відповідних заходів і оприлюднюються на офіційному веб-сайті власника закладу охорони здоров'я та офіційному веб-сайті закладу охорони здоров'я (за наявності) з урахуванням вимог законодавства щодо інформації з обмеженим доступом, що не може бути розголошена.

27. Спостережна рада подає власнику закладу охорони здоров'я (уповноваженому ним органу) річний звіт про свою роботу. У разі визнання діяльності спостережної ради незадовільною власник закладу охорони здоров'я (уповноважений ним орган) приймає обґрунтоване рішення про формування нового складу спостережної ради.

Члени спостережної ради, діяльність якої визнано незадовільною, не можуть входити до наступного складу спостережної ради.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1077

ЗМІНИ,
що вносяться до Типової форми контракту з керівником державного, комунального закладу охорони здоров'я

Доповнити пункт 5 підпунктами 26 і 27 такого змісту:

«26) розглядати пропозиції спостережної ради закладу, що надаються в межах її компетенції, та вживати заходів для усунення виявлених порушень та підвищення рівня забезпечення безпеки пацієнтів у закладі;

27) з урахуванням вимог законодавства, зокрема щодо інформації з обмеженим доступом, забезпечувати доступ членів спостережної ради закладу до інформації та матеріалів, необхідних для розгляду питань, що належать до її компетенції, протягом п'яти робочих днів з дати надсилання письмового запиту голови спостережної ради закладу на ім'я Керівника закладу.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1078
Київ

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підготовки та підвищення кваліфікації осіб з надання домедичної допомоги

Відповідно до частини сьомої статті 20 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підготовки та підвищення кваліфікації осіб з надання домедичної допомоги, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1078

ПОРЯДОК
використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підготовки та підвищення кваліфікації осіб з надання домедичної допомоги

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених МОЗ у державному бюджеті на відповідний рік за бюджетною програмою 2301080 «Підвищення кваліфікації медичних та фармацевтичних кадрів та підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів у сфері охорони здоров'я, підготовка та підвищення кваліфікації осіб з надання домедичної допомоги» в частині підготовки та підвищення кваліфікації осіб з надання домедичної допомоги (далі — бюджетні кошти).

2. Головним розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем бюджетної програми є МОЗ.

3. Розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня можуть бути вищі навчальні заклади та заклади післядипломної освіти I—IV рівня акредитації, які перебувають у сфері управління МОЗ, навчально-тренувальні відділи центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф та інші навчально-тренувальні підрозділи (юридичні особи або їх структурні підрозділи), які провадять діяльність відповідно до законодавства, які пройшли конкурсний відбір та з якими відповідно до законодавства укладено договір на надання послуг з підготовки та підвищення кваліфікації осіб, які зобов'язані надавати домедичну допомогу.

4. Бюджетні кошти використовуються для підготовки та підвищення кваліфікації осіб, які зобов'язані надавати домедичну допомогу.

5. Відбір розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня проводиться конкурсною комісією, яка утворюється головним розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем бюджетної програми відповідно до законодавства.

6. Закупівля товарів, робіт і послуг за рахунок бюджетних коштів здійснюється в установленому законом порядку.

7. З метою недопущення виникнення кредиторської заборгованості на кінець року в державному контракті зазначається умова щодо обов'язковості коригування сум державного контракту в разі зменшення бюджетних призначень.

8. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік зобов'язань в органах Казначейства та проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюються в установленому законодавством порядку.

9. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1079
Київ

Про забезпечення організації направлення громадян України для лікування за кордон

Відповідно до статті 36 Основ законодавства України про охорону здоров'я Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Порядок направлення громадян України для лікування за кордон, що додається.

2. Міністерству закордонних справ сприяти Міністерству охорони здоров'я у налагодженні співпраці з медичними закладами іноземних держав, у яких лікуватимуться громадяни України.

3. Міністерству оборони, Міністерству внутрішніх справ вжити заходів до направлення громадян України з числа осіб, які брали участь в антитерористичній операції, для лікування за кордон.

4. Абзац другий пункту 4 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для лікування громадян України за кордоном, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2017 р. № 175 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 27, ст. 776), викласти в такій редакції:

«Порядок направлення громадян України для лікування за кордон затверджується Кабінетом Міністрів України.».

5. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 8 грудня 1995 р. № 991 «Про затвердження Положення про порядок направлення громадян на лікування за кордон» (ЗП України, 1996 р., № 4, ст. 121);

постанову Кабінету Міністрів України від 5 жовтня 1996 р. № 1237 «Про доповнення Положення про порядок направлення громадян на лікування за кордон» (ЗП України, 1996 р., № 18, ст. 527).

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1079

ПОРЯДОК
направлення громадян України для лікування за кордон

1. Направленню для лікування за кордон підлягають громадяни України (далі — громадяни) за умови неможливості надання необхідної медичної допомоги закладами охорони здоров'я України, що підтверджується висновком групи експертів МОЗ відповідного профілю.

2. Направлення громадян для лікування за кордон ініціюється обласними, центральними районними (міськими) лікарнями, а також закладами охорони здоров'я України, підпорядкованими міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади. Клопотання щодо необхідності лікування за кордоном надсилаються відповідними закладами охорони здоров'я до Міністерства охорони здоров'я Автономної Республіки Крим, структурних підрозділів з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, відповідних міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

3. Міністерство охорони здоров'я Автономної Республіки Крим, структурні підрозділи з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, відповідних міністерств та інших центральних органів виконавчої влади забезпечують підготовку та подання Комісії МОЗ з питань направлення для лікування за кордон (далі — Комісія МОЗ) для розгляду таких документів:

заяви громадянина, який потребує лікування за кордоном (або його законного представника), за формою, затвердженою МОЗ;

виписки з медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого за формою, затвердженою МОЗ;

листа-направлення від Міністерства охорони здоров'я Автономної Республіки Крим, структурних підрозділів з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, відповідних міністерств та інших центральних органів виконавчої влади за формою, затвердженою МОЗ;

документів, що підтверджують реєстрацію місця проживання громадянина, і довідки про склад сім'ї або осіб, зареєстрованих у житловому приміщенні, будинку;

відомостей з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків про суми отриманих доходів і довідки про доходи громадянина та членів його сім'ї;

згоди на обробку персональних даних відповідно до законодавства;

зобов'язання громадянина або його законного представника подати (не пізніше ніж через місяць з часу повернення хворого на територію України після проведеного лікування за кордоном за направленням Комісії МОЗ) до МОЗ письмову інформацію (звіт) про обсяги проведеного лікування та обсяги коштів, витрачених на лікування пацієнта, надану іноземним закладом охорони здоров'я, або у разі неможливості отримання пацієнтом від зазначеного закладу інформації про обсяги таких коштів — письмову відмову, надану закладом.

4. Міністерство охорони здоров'я Автономної Республіки Крим, структурні підрозділи з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, відповідних міністерств та інших центральних органів виконавчої влади:

проводять після взяття на облік громадянина, що потребує лікування за кордоном, постійний моніторинг стану здоров'я пацієнта, забезпечують організацію надання необхідної медичної допомоги;

у разі зміни стану здоров'я громадянина, що унеможливлює направлення його для лікування за кордон, або смерті громадянина інформують про це невідкладно, але не пізніше ніж протягом трьох діб після виникнення зазначених обставин Комісію МОЗ з подальшим поданням їй відповідних підтвердних документів;

забезпечують до прийняття Комісією МОЗ рішення про направлення громадянина на лікування за кордон диспансерний нагляд за місцем його проживання та подають Комісії МОЗ інформацію про стан здоров'я пацієнта не рідше ніж один раз на три місяці;

у разі неможливості подання інформації про стан здоров'я громадянина та здійснення належного контролю за ним письмово повідомляють про це Комісію МОЗ протягом тижня з часу надходження відповідної інформації.

5. Правовий статус Комісії МОЗ з питань направлення для лікування за кордон визначається Положенням, затвердженим МОЗ. Персональний склад Комісії МОЗ та її чисельність затверджуються МОЗ.

6. Після надходження до МОЗ документів, зазначених у пункті 3 цього Порядку, МОЗ не пізніше ніж протягом трьох робочих днів звертається до групи експертів МОЗ відповідного профілю стосовно підготовки висновку щодо неможливості надання необхідної допомоги закладами охорони здоров'я України. Група експертів МОЗ надає МОЗ відповідний висновок не пізніше ніж протягом п'яти робочих днів.

Рішення про взяття на облік громадянина з метою направлення його на лікування за кордон приймається Комісією МОЗ за умови неможливості надання необхідної медичної допомоги закладами охорони здоров'я України, що підтверджується висновком групи експертів МОЗ.

Порядок обліку громадян, які потребують направлення для лікування за кордон, затверджується МОЗ.

7. МОЗ здійснює оплату лікування громадянина за кордоном в межах бюджетних асигнувань, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік, за відповідною бюджетною програмою.

Рішення про оплату вартості лікування громадянина за кордоном приймається Комісією МОЗ після постановки громадянина на облік за наявності відповідних щомісячних бюджетних асигнувань та на підставі офіційного документа, що підтверджує вартість лікування пацієнта, з урахуванням наявності у громадянина, його сім'ї можливості покриття витрат на оплату вартості лікування за рахунок власних коштів, можливості покриття витрат за рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим, місцевого бюджету, а також фінансової допомоги підприємств, установ, організацій та їх об'єднань незалежно від форми власності, громадських організацій, благодійних фондів та окремих громадян.

На підставі рішення Комісії МОЗ видається відповідний наказ МОЗ про направлення громадянина для лікування за кордон та оплату такого лікування.

Сума витрат та відповідальність сторін визначається на підставі письмових домовленостей з відповідними іноземними закладами охорони здоров'я.

8. Комісія МОЗ приймає рішення про взяття на облік громадянина з метою направлення на лікування за кордон до іноземних закладів охорони здоров'я клінік, з якими наявні письмові домовленості (угоди, договори, меморандуми) про співпрацю у сфері охорони здоров'я та забезпечення лікування громадян у таких закладах (клініках).

МОЗ надсилає невідкладно, але не пізніше ніж протягом трьох днів з дня надходження висновку групи експертів МОЗ щодо неможливості надання необхідної допомоги закладами охорони здоров'я України інформацію про громадянина до іноземних закладів охорони здоров'я, з якими наявні зазначені письмові домовленості, для отримання погодження щодо прийняття громадянина на лікування та документа, що підтверджує вартість лікування.

У разі відсутності можливості лікування громадянина в іноземних закладах охо-

ДОКУМЕНТИ

рони здоров'я (клініках), з якими наявні письмові домовленості, МОЗ за сприяння МЗС здійснює пошук іншого необхідного іноземного закладу охорони здоров'я (клініки) з метою підписання письмової домовленості для подальшого направлення пацієнтів на лікування в установленому порядку.

Рішення про взяття на облік або направлення громадянина на лікування до іноземного закладу охорони здоров'я (клініки) до підписання письмової домовленості МОЗ може прийняти на підставі поданих таким закладом письмового підтвердження про готовність прийняти громадянина на лікування і наявність можливості надання йому відповідної медичної допомоги та документа, що підтверджує вартість лікування пацієнта, а також зобов'язання клініки повернути на рахунок МОЗ залишок коштів, не використаних для лікування цього громадянина.

Відсутність підписаної письмової домовленості про співпрацю або ненадання (часткове надання) пацієнтом чи його законним представником згоди на обробку персональних даних не є підставою для відмови або затримки у прийнятті Комісією МОЗ позитивного рішення щодо взяття на облік або направлення пацієнта для лікування за кордон.

9. Витрати, пов'язані з направленням громадянина для лікування за кордон, можуть включати лише оплату вартості лікування, діагностики (як частини лікувального процесу) і відшкодування вартості проїзду громадянина та (за рішенням Комісії МОЗ з питань направлення для лікування за кордон) однієї особи, що його супроводжує, до місця лікування та їх повернення, а також оплату банківських послуг.

Після прийняття Комісією МОЗ позитивного рішення про направлення та оплату вартості лікування пацієнта за кордоном до здійснення фактичної оплати вартості такого лікування МОЗ може надати відповідному іноземному закладу охорони здоров'я інформаційний лист про прийняте Комісією МОЗ рішення. Такий лист надається протягом трьох робочих днів на запит пацієнта, його законного представника або іноземного закладу охорони здоров'я.

10. Витрати на оплату вартості лікування, діагностики і відшкодування вартості проїзду громадянина та осіб, що його супроводжують, до місця лікування та їх повернення, а також на оплату банківських послуг громадянам, які самостійно виїхали для лікування до іноземних закладів охорони здоров'я, відшкодуванню не підлягають.

У разі коли громадянин виїхав для лікування до іноземного закладу охорони здоров'я після взяття його на облік та до прийняття Комісією МОЗ рішення про направлення на лікування за кордон та оплату вартості такого лікування, оплата вартості лікування здійснюється з дати прийняття Комісією МОЗ рішення на підставі уточненого документа, що підтверджує вартість лікування.

11. Загальний строк для прийняття Комісією МОЗ рішення про взяття на облік пацієнта з метою направлення на лікування за кордон та оформлення відповідного протоколу не може перевищувати 20 робочих днів з дати надходження до МОЗ документів, зазначених у пункті 3 цього Порядку.

Наказ МОЗ про направлення на лікування громадянина за кордон та оплату вартості такого лікування видається не пізніше ніж через 10 робочих днів з дати прийняття Комісією МОЗ рішення.

12. Оплата вартості лікування в іноземному закладі охорони здоров'я здійснюється МОЗ не пізніше ніж протягом 15 робочих днів з часу видачі наказу МОЗ про направлення на лікування громадянина за кордон та оплату вартості такого лікування.

13. Для покриття витрат, пов'язаних з направленням громадянина для лікування за кордон, можуть використовуватися кошти: пацієнта чи його сім'ї; державного бюджету (передбачені на цю мету за відповідною бюджетною програмою); бюджету Автономної Республіки Крим; місцевого бюджету; кошти підприємств, установ, організацій та їх об'єднань незалежно від форми власності; кошти громадських організацій, благодійних фондів та окремих громадян.

14. Оформлення документів для виїзду для лікування за кордон здійснюється в установленому законодавством порядку.

Органи державної влади зобов'язані сприяти виїзду громадян за кордон і перебуванню на території іноземної держави на період лікування.

Для забезпечення оформлення документів для виїзду за кордон МОЗ надає пацієнту, направленому для лікування за кордон, або його законному представникові такі документи:

витяг з протоколу (протоколів) рішення Комісії МОЗ про направлення пацієнта для лікування за кордон та оплату вартості такого лікування — протягом двох робочих днів з дати оформлення протоколу;

копію платіжного доручення або інше підтвердження фактичної оплати МОЗ вартості лікування в іноземному закладі охорони здоров'я — протягом трьох робочих днів з дати здійснення оплати.

За наявності та у разі потреби пацієнту або його законному представнику можуть бути надані відповідно до законодавства інші документи, необхідні для оформлення виїзду пацієнта для лікування за кордон.

15. Громадянин (його законний представник) зобов'язаний не пізніше ніж через місяць з часу повернення пацієнта на територію України після проведеного лікування за кордоном за направленням Комісії МОЗ надати МОЗ письмову інформацію (звіт) про обсяги проведеного лікування та обсяги коштів, витрачених на лікування пацієнта.

У разі відмови іноземного закладу охорони здоров'я надати громадянинові інформацію про обсяги коштів, витрачених на лікування, пацієнт подає до МОЗ письмове підтвердження відмови закладу подати відповідну інформацію.

У разі ненадання громадянином відповідної інформації МОЗ звертається до іноземних закладів охорони здоров'я із запитом про отримання інформації про обсяги коштів, витрачених на лікування, з детальним кошторисом і переліком медичних маніпуляцій, операцій та інших процедур, про строк перебування, деталізовані додаткові витрати та (за наявності) залишки коштів, що не були використані іноземним закладом охорони здоров'я на лікування відповідного громадянина.

16. Підставою для відмови у взятті на облік громадянина, який потребує лікування за кордоном, є відсутність документів, зазначених у пункті 3 цього Порядку (за винятком згоди на обробку персональних даних відповідно до законодавства), підготовлених та надісланих на розгляд Комісії МОЗ, або отримання висновку групи експертів МОЗ про відсутність підстав для направлення пацієнта для лікування за кордон.

Повідомлення про прийняте Комісією МОЗ рішення про відмову у взятті на облік громадянина надсилається МОЗ Міністерству охорони здоров'я Автономної Республіки Крим, структурним підрозділам з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, відповідним міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади протягом 10 робочих днів з дати прийняття Комісією МОЗ рішення.

17. Неправомірність рішень або діянь МОЗ, Комісії МОЗ, інших суб'єктів, які беруть участь у прийнятті рішення щодо направлення громадян для лікування за кордон, громадянин або його законний представник можуть оскаржити в установленому законодавством порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1080
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.
2. Ця постанова набирає чинності з 31 грудня 2017 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1080

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 9 листопада 2016 р. № 863 «Про запровадження відшкодування вартості лікарських засобів» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 95, ст. 3103; 2017 р., № 26, ст. 749) викласти в такій редакції:

«Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 9 листопада 2016 р. № 863
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1080)

ПЕРЕЛІК
міжнародних непатентованих назв лікарських засобів

Міжнародна непатентована назва	Лікарська форма
Серцево-судинні захворювання	
Аміодарон (Amiodarone)	таблетки
Амлодипін (Amlodipine)	—»—
Атенолол (Atenolol)	—»—
Бісопролол (Bisoprolol)	—»—
Верапаміл (Verapamil)	—»—
Гідрохлортіазид (Hydrochlorothiazide)	—»—
Дигоксин (Digoxin)	таблетки, розчин оральний
Еналаприл (Enalapril)	таблетки
Ізосорбіду динітрат (Isosorbide dinitrate)	таблетки (сублінгвальні)
Карведилол (Carvedilol)	таблетки
Клопідогрель (Clopidogrel)	—»—
Лозартан (Losartan)	—»—
Метопролол (Metoprolol)	—»—
Нітрогліцерин (Glyceryl trinitrate)	таблетки (сублінгвальні)
Симвастатин (Simvastatin)	таблетки
Спіронолактон (Spironolactone)	—»—
Фуросемід (Furosemide)	таблетки
Цукровий діабет II типу	
Глібенкламід (Glibenclamide)	—»—
Гліклазид (Gliclazide)	—»—
Метформін (Metformin)	—»—
Бронхіальна астма	
Беклометазон (Beclometasone)	аерозоль для інгаляцій
Будесонід (Budesonide)	порошок для інгаляцій дозований, суспензія для розпилення
Сальбутамол (Salbutamol)	аерозоль для інгаляцій, розчин для інгаляцій».

2. У постанові Кабінету Міністрів України від 17 березня 2017 р. № 152 «Про забезпечення доступності лікарських засобів» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 26, ст. 749):

1) абзац третій пункту 3 Порядку відшкодування вартості лікарських засобів, затвердженого зазначеною постановою, викласти в такій реакції:

«Звіт подається розпорядникам бюджетних коштів, визначених рішеннями про відповідні бюджети згідно із законодавством. Звіт подається в електронному вигляді відповідно до вимог Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» або в паперовому вигляді (таблиці додатково подаються в електронному форматі). Відшкодування вартості лікарських засобів у сумі, визначеній в Реєстрі лікарських засобів, вартість яких підлягає відшкодуванню, суб'єктові господарювання здійснюється за рахунок відповідної цільової субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам протягом п'яти робочих днів з дня надходження зазначеного звіту.»;

2) у Порядку визначення розміру відшкодування вартості лікарських засобів, вартість яких підлягає відшкодуванню, затвердженому зазначеною постановою:

у пункті 2:

в абзаці сьомому слова «одиниці лікарської форми відповідної дози» замінити словами «добової дози лікарського засобу»;

абзац восьмий виключити;

у пункті 4:

в абзаці другому слова «одиниці лікарської форми однієї встановленої дози» замінити словом «упаковки»;

в абзаці третьому слова «одиниці добової дози» замінити словом «упаковки»;

абзац дев'ятий виключити;

пункт 5 доповнити абзацом такого змісту:

«Ціни на лікарські засоби, внесені до Реєстру, є фіксованими на період дії Реєстру до моменту його наступного оновлення.»;

у другому реченні абзацу першого та абзаці другому пункту 6 слово «днів» замінити словами «календарних днів»;

абзац перший пункту 7 викласти в такій редакції:

«7. Оновлення Реєстру здійснюється МОЗ щороку у січні та липні кожного року у строки, передбачені пунктом 6 цього Порядку, з дати затвердження МОЗ і оприлюднення на його офіційному веб-сайті оновленого реєстру граничних оптово-відпускних цін на лікарські засоби.»;

у підпункті 1 пункту 8:

абзац одинадцятий виключити;

в абзаці дванадцятому слова «за упаковку» замінити словами «за споживчу упаковку без урахування надбавок, податків та зборів»;

доповнити підпункт абзацом такого змісту:

«обсяги виробництва та/або постачання упаковок лікарського засобу на період дії Реєстру до моменту його наступного оновлення;»;

абзац другий пункту 13 викласти в такій редакції:

«У разі виявлення технічної помилки в Реєстрі заявники протягом п'яти робочих днів з дати оприлюднення оновленого Реєстру мають право подати МОЗ звернення щодо виправлення відповідної технічної помилки, крім розміру оптово-відпускної ціни лікарського засобу, поданого заявником. МОЗ протягом п'яти робочих днів з дати надходження звернення здійснює розгляд такого звернення, приймає рішення та надає мотивовану відповідь. Зміни до Реєстру вносяться на підставі наказу МОЗ.»;

доповнити Порядок пунктами 14 і 15 такого змісту:

«14. Протягом п'яти робочих днів з дати оприлюднення оновленого Реєстру на офіційному веб-сайті МОЗ заявники, вартість добової дози лікарського засобу яких у Реєстрі не більше ніж на 5 відсотків перевищує таку вартість добової дози лікарського засобу (з однаковою міжнародною непатентованою назвою та формою випуску), що відшкодовується згідно з Реєстром повністю (без доплати), можуть повторно подати МОЗ документи, зазначені у пункті 8 цього Порядку, із зміненою оптово-відпускною ціною за упаковку лікарського засобу, яка у перерахунку на добову дозу дорівнює вартості добової дози лікарського засобу (з однаковою міжнародною непатентованою назвою та формою випуску), що згідно з Реєстром відшкодовується повністю (без доплати). МОЗ за результатами розгляду отриманих документів протягом п'яти робочих днів здійснює їх розгляд та приймає рішення про внесення змін до Реєстру, що затверджується наказом зазначеного Міністерства.

Інформація щодо внесення таких змін оприлюднюється на офіційному веб-сайті МОЗ в день оприлюднення Реєстру.

15. Аптекам та їх структурним підрозділам дозволяється протягом 30 календарних днів завершити реалізацію лікарських засобів, вартість яких підлягає відшкодуванню, закуплених до дати затвердження оновленого Реєстру із зазначенням цін та процедур відповідно до порядку та вимог, що діяли до дати затвердження МОЗ оновленого Реєстру.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 грудня 2017 р. № 1081
Київ

Про внесення змін до Національного переліку основних лікарських засобів

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміни до Національного переліку основних лікарських засобів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 р. № 333 «Деякі питання державного регулювання цін на лікарські засоби і вироби медичного призначення» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 27, ст. 906; 2017 р., № 28, ст. 815, № 61 ст. 1858), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 березня 2009 р. № 333

(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2017 р. № 1081)

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕРЕЛІК
основних лікарських засобів

Клас, група, підгрупа, міжнародна непатентована назва (МНН) українською та англійською мовами	Форма випуску, доза лікарського засобу
I. Анестетики	
1. Засоби для загальної анестезії та кисень	
Інгаляційні лікарські засоби	
Галотан (Halothane)	рідина для інгаляцій
Ізофлуран (Isoflurane)	рідина для інгаляцій
Азоту закис (Nitrous oxide)	газ
Кисень (Oxygen)	газ
Севофлуран (Sevoflurane)	рідина для інгаляцій
Ін'єкційні лікарські засоби	
Кетамін (Ketamine)	ін'єкції: 50 мг/мл по 2 мл, по 10 мл
Пропофол (Propofol)	ін'єкції: 10 мг/мл; 20 мг/мл
Тіопентал (Thiopental) (може бути використаний як альтернатива пропофолу)	ін'єкції: 0,5 г; 1 г
2. Місцеві анестетики	
☐ Бупівакаїн (Bupivacaine)	ін'єкції: 5 мг/мл по 4 мл, 5 мл, 10 мл, 20 мл ін'єкції: 2,5 мг/мл по 20 мл, 200 мл розчин для спінальної анестезії: 0,5 % (гідрохлорид) по 4 мл в ампулах
☐ Лідокаїн (Lidocaine)	ін'єкції: 1 %; 2 % (гідрохлорид) розчин для спінальної анестезії: 5 % (гідрохлорид) по 2 мл в ампулах
Лідокаїн + Епінефрин (Адреналін) (Lidocaine + Epinephrine (Adrenaline))	стоматологічний картридж (ампула): 2 % (гідрохлорид) + епінефрин 1:80000 ін'єкції: 1 %; 2 % (гідрохлорид або сульфат) + епінефрин (адреналін) 1:200000 у флаконі
Додатковий перелік	
*Ефедрин (Ephedrine)**	*ін'єкції: 30 мг (гідрохлорид)/мл по 1 мл в ампулах*
Передопераційні та седативні засоби для короткочасних процедур	
Атропін (Atropine)	ін'єкції: 1 мг (сульфат) у ампулах по 1 мл
☐ Мідазолам (Midazolam)	ін'єкції: 1 мг/мл розчин для перорального застосування: 2 мг/мл [д] таблетки: 7,5 мг; 15 мг
Діазепам (Diazepam) (може бути використаний як альтернатива мідазоламу)	ін'єкції: 5 мг/мл таблетки: 5 мг; 10 мг
Морфін (Morphine)	ін'єкції: 10 мг (сульфат або гідрохлорид) по 1 мл в ампулах
II. Лікарські засоби для лікування болю та надання паліативної допомоги	
1. Ненаркотичні анальгетики та нестероїдні протизапальні лікарські засоби (НПЗЗ)	
Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)	супозиторії: 50 мг — 150 мг таблетки: 100 мг — 500 мг
Ібупрофен (Ibuprofen) ☑	розчин або суспензія для перорального застосування: 200 мг/ 5 мл тверді лікарські форми: 200 мг; 400 мг; 600 мг
Парацетамол (Paracetamol)*	розчин для перорального застосування: 30 мг/мл; 120 мг/5 мл; 125 мг/5 мл супозиторії: 80 мг; 100 мг; 150 мг тверда пероральна лікарська форма: 100 мг — 500 мг розчин для інфузій: 10 мг/мл
2. Опіоїдні анальгетики	
Кодеїн (Codeine)	таблетки: 30 мг (фосфат)
☐ Морфін (Morphine)	гранули (з повільним вивільненням): 20 мг — 200 мг (морфіну сульфат) ін'єкції: 10 мг (морфіну гідрохлорид або морфіну сульфат) по 1 мл в ампулах розчин для перорального застосування: 10 мг (морфіну гідрохлорид або морфіну сульфат)/5 мл таблетки (пролонгованого вивільнення): 10 мг — 200 мг (морфіну сульфат або гідрохлорид) таблетки: 5 мг; 10 мг (морфіну сульфат або гідрохлорид)
Гідроморфон (Hydromorphone) (може бути використаний як альтернатива морфіну)	
Оксикодон (Oxycodone) (може бути використаний як альтернатива морфіну)	таблетки: 10 мг; 20 мг; 40 мг; 80 мг
Фентаніл (Fentanyl)*	трансдермальний пластир: 12 мкг/год; 25 мкг/год; 50 мкг/год; 75 мкг/год; 100 мкг/год розчин для ін'єкцій: 0,05 мг/мл по 2 мл в ампулах
Додатковий перелік	
*Метадон (Methadone)**	*таблетки: 5 мг; 10 мг* *концентрат для приготування розчину для перорального застосування: 5 мг/мл; 10 мг/мл (гідрохлорид)* *розчин для перорального застосування: 5 мг/мл; 10 мг/мл; 5 мг/5 мл; 10 мг/5 мл (гідрохлорид) або 1 мг/мл*
3. Лікарські засоби для симптоматичної фармакотерапії у паліативній допомозі/Лікарські засоби для усунення інших поширених симптомів у паліативній допомозі	
Амітриптилін (Amitriptyline)	таблетки: 10 мг; 25 мг; 75 мг
Циклізин (Cyclizine) [д]	ін'єкції: 50 мг/мл таблетки: 50 мг
Дексаметазон (Dexamethasone)	ін'єкції: 4 мг/мл по 1 мл в ампулах (у вигляді динатрієвої фосфатної солі) розчин для перорального застосування: 2 мг/5 мл таблетки: 0,5 мг—2 мг [д]; 4 мг
Діазепам (Diazepam)	ін'єкції: 5 мг/мл розчин для перорального застосування: 2 мг/5 мл розчин ректальний: 2,5 мг; 5 мг; 10 мг таблетки: 5 мг; 10 мг
Докузат натрію (Docusate sodium)	капсули: 100 мг розчин для перорального застосування: 50 мг/5 мл
Флуоксетин (Fluoxetine) ☑	тверда пероральна лікарська форма: 20 мг (у вигляді гідрохлориду)
Галоперидол (Haloperidol)	ін'єкції: 5 мг по 1 мл в ампулах розчин для перорального застосування: 2 мг/мл тверда пероральна лікарська форма: 0,5 мг; 2 мг; 5 мг
Гіосцину бутилбромід (Hyoscine butylbromide)	ін'єкції: 20 мг/мл
Лактулоза (Lactulose) [д]	розчин/сироп для перорального застосування: 3,1—3,7 г/5 мл
Лоперамід (Loperamide)	тверда пероральна лікарська форма: 2 мг
Метоклопрамід (Metoclopramide)	ін'єкції: 5 мг (гідрохлорид)/мл по 2 мл в ампулах розчин для перорального застосування: 5 мг/5 мл тверда пероральна лікарська форма: 10 мг (гідрохлорид)
Мідазолам (Midazolam)	ін'єкції: 1 мг/мл; 5 мг/мл розчин для перорального застосування: 2 мг/мл [д] тверда пероральна лікарська форма: 7,5 мг; 15 мг
Ондансетрон (Ondansetron) [д] ☑	ін'єкції: 2 мг/мл по 2 мл, 4 мл в ампулах (у вигляді гідрохлориду) розчин для перорального застосування: 4 мг основи / 5 мл тверда пероральна лікарська форма: 4 мг; 8 мг
Сена (Senna)	рідина для перорального застосування: 7,5 мг/5 мл таблетки: 13,5 мг; 70 мг
III. Протиалергічні лікарські засоби та лікарські засоби, що використовуються при анафілаксії	
Дексаметазон (Dexamethasone)	ін'єкції: 4 мг/мл по 1 мл та 2 мл в ампулах (у вигляді солі динатрію фосфату)
Епінефрин/Адреналін (Epinephrine/Adrenaline)	ін'єкції: 1 мг (у вигляді гідрохлориду та гідротартрату) по 1 мл в ампулах, що відповідає 1,82 мг адреналіну тартрату в 1 мл
Гідрокортизон (Hydrocortisone)	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 100 мг (у вигляді натрію сукцинату) у флаконі суспензія для ін'єкцій: 25 мг/мл по 2 мл в ампулах таблетки: 5 мг; 10 мг; 20 мг
☐ Лоратадин (Loratadine)*	розчин або сироп для перорального застосування: 1 мг/мл; 5 мг/мл таблетки: 10 мг
☐ Преднізолон (Prednisolone)	таблетки: 5 мг; 25 мг розчин для перорального застосування: 5 мг/мл [д] розчин для ін'єкцій: 30 мг/мл по 1 мл або по 2 мл
IV. Антидоти та інші речовини, що використовуються при отруєннях	
1. Неспецифічні	

ДОКУМЕНТИ

Вугілля активоване (Activated charcoal)	порошок: 5 г тверда пероральна лікарська форма: 0,25 г
2. Специфічні	
Ацетилцистеїн (Acetylcysteine)	ін'єкції: 100 мг/мл по 3 мл; 200 мг/мл по 10 мл в ампулах розчин для перорального застосування: 10 % [д]; 20 % [д]
Атропін (Atropine)	ін'єкції: 1 мг (сульфат) по 1 мл в ампулах
Кальцію глюконат (Calcium gluconate)	ін'єкції: 100 мг/мл по 10 мл в ампулах
Метилтіонінію хлорид/Метиленовий синій (Methylthioninium chloride/Methylene blue)	ін'єкції: 10 мг/мл по 10 мл в ампулах
Налоксон (Naloxone)	ін'єкції: 400 мкг (гідрохлорид) по 1 мл в ампулах
Пеніциламін (Penicillamine)	тверда пероральна лікарська форма: 250 мг
Калій-заліза гексаціаноферрат (II) (Potassium ferric hexacyano-ferrate (II) — 2H20 (Prussian blue))	порошок для перорального застосування
Натрію нітрит (Sodium nitrite)	ін'єкції: 30 мг/мл по 10 мл в ампулах
Натрію тіосульфат (Sodium thiosulfate)	ін'єкції: 250 мг/мл по 50 мл; 300 мг/мл по 5 мл та 10 мл в ампулах
Додатковий перелік	
Дефероксамін (Deferoxamine)	*порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 500 мг (мезілат) у флаконі*
Димеркапрол (Dimercaprol)	*розчин для ін'єкцій олійний: 50 мг/мл по 2 мл в ампулах*
Натрію, Кальцію едетат (Sodium, Calcium edetate)	*ін'єкції: 200 мг/мл по 5 мл в ампулах*
Фомепізол (Fomepizole)	*ін'єкції: 5 мг/мл (сульфат) по 20 мл в ампулах або 1 г/мл (основа) по 1,5 мл в ампулах*
Сукцимер (Succimer)	*тверда пероральна лікарська форма: 100 мг*
V. Протисудомні/протиепілептичні засоби	
Карбамазепін (Carbamazepine)	суспензія для перорального застосування: 100 мг/5 мл таблетки (жувальні, з поділкою): 100 мг; 200 мг
Діазепам (Diazepam)	гель або ректальний розчин: 5 мг/мл у тубах по 0,5 мл; по 2 мл; по 4 мл розчин для ін'єкцій: 5 мг/мл по 2 мл таблетки: по 5 мг; 10 мг
☐ Лоразепам (Lorazepam)	парентеральні форми: 2 мг/мл по 1 мл в ампулах; 4 мг/мл по 1 мл в ампулах
Магнію сульфат (Magnesium sulfate)*	ін'єкції: 0,5 г / мл по 2 мл в ампулах (еквівалентно 1 г в 2 мл; 50 % вага/об'єм); 0,5 г / мл по 10 мл в ампулах (еквівалентно 5 г в 10 мл; 50 % вага /об'єм); 250 мг/мл по 5 мл або по 10 мл
Мідазолам (Midazolam)	розчин оромукозний: 5 мг/мл; 10 мг/мл ампула*: 1 мг/мл; 10 мг/мл
Фенобарбітал (Phenobarbital)	ін'єкції: 200 мг/мл (натрій) розчин для перорального застосування: 15 мг/5 мл таблетки: 5 мг—100 мг
Фенітоїн (Phenytoin)	ін'єкції: 50 мг/мл по 5 мл у флаконах (натрієва сіль) розчин для перорального застосування: 25 мг—30 мг/5 мл тверда пероральна лікарська форма: 25 мг; 50 мг; 100 мг (натрієва сіль) таблетки: 117 мг таблетки (жувальні): 50 мг
Вальпроєва кислота/Вальпроат натрію (Valproic acid/Sodium valproate)	розчин/сироп для перорального застосування: 57,64 мг/мл по 150 мл; 50 мг/мл по 100 мл; 200 мг/5 мл таблетки (подрібнювані): 100 мг таблетки, вкриті оболонкою, кишковорозчинні: 200 мг; 300 мг; 500 мг (вальпроат натрію)
Ламотриджин (Lamotrigine)*	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг; 200 мг таблетки (жувальні, що диспергуються): 2 мг; 5 мг; 25 мг; 50 мг; 100 мг; 200 мг
Додатковий перелік	
Етосуксимід (Ethosuximide)	*капсули: 250 мг* *розчин для перорального застосування: 250 мг/5 мл*
Вальпроєва кислота/Вальпроат натрію (Valproic acid/Sodium valproate)	*ін'єкції: 100 мг/мл по 4 мл, 5 мл та 10 мл* *ліофілізат для розчину для ін'єкцій: по 400 мг*
VI. Протиінфекційні лікарські засоби	
1. Антигельмінтні лікарські засоби	
Кишкові антигельмінтні лікарські засоби	
Альбендазол (Albendazole)	таблетки: 400 мг
Левамізол (Levamizole)	таблетки: 50 мг; 150 мг (у вигляді гідрохлориду)
Мебендазол (Mebendazole)	таблетки: 100 мг; 500 мг
Ніклозамід (Niclosamide)	таблетки (жувальні): 500 мг
Празиквантел (Praziquantel)	таблетки: 150 мг; 600 мг
Пірантел (Pyrantel)	розчин/суспензія пероральна: 50 мг (у вигляді ембонату або памоату)/мл таблетки: 250 мг (у вигляді ембонату або памоату)
Протималярійні лікарські засоби	
Альбендазол (Albendazole)	таблетки: 400 мг
Диетилкарбамазепін (Diethylcarbamazine)	таблетки: 50 мг; 100 мг (дигідрогену цитрат)
Івермектин (Ivermectin)	таблетки (з поділкою): 3 мг
Антишистосомічні та інші антитрематодні лікарські засоби	
Празиквантел (Praziquantel)	таблетки: 600 мг
Триклабендазол (Triclabendazole)	таблетки: 250 мг
Додатковий перелік	
*Оксамніхін (Oxamniquine)**	*капсули: 250 мг* *розчин пероральний: 250 мг/5 мл*
2. Антибактеріальні лікарські засоби	
Бета-лактамні антибіотики	
Амоксицилін (Amoxicillin)	тверда пероральна лікарська форма: 250 мг; 500 мг (у вигляді тригідрату) порошок для приготування розчину / суспензії для перорального застосування (у вигляді тригідрату): 125 мг/5 мл або 250 мг/5 мл [д]
Амоксицилін + клавуланова кислота (Amoxicillin + Clavulanic acid)	розчин для перорального застосування: 125 мг амоксициліну + 31,25 мг клавуланової кислоти/5 мл порошок для оральної суспензії: 250 мг амоксициліну + 62,5 мг клавуланової кислоти/5 мл [д] таблетки: 250 мг/62,5 мг; 500 мг/125 мг порошок для ін'єкцій: 500 мг + 100 мг; 1000 мг + 200 мг
Ампіцилін (Ampicillin)	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 500 мг; 1 г (у вигляді натрієвої солі)
Бензатину бензилпеніцилін (Benzathine benzylpenicillin)	порошок для приготування суспензії для ін'єкцій: 900 мг бензилпеніциліну (= 1,2 млн. МО) по 5 мл у флаконі [д]; 1,44 г бензилпеніциліну (= 2,4 млн. МО) по 5 мл у флаконі
Бензилпеніцилін (Benzylpenicillin)	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 500 тис. МО (натрієвої або калієвої солі); 600 мг (= 1 млн. МО), (натрієвої або калієвої солі); 3 г (= 5 млн. МО) (натрієвої або калієвої солі)
Цефалексин (Cefalexin) [д]	порошок/гранули для приготування суспензії для перорального застосування: 250 мг/5 мл (безводний); 125 мг/5 мл капсули: 250 мг (у вигляді моногідрату)
☐ Цефазолін (Cefazolin)* ☑	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 0,5 г; 1 г (у вигляді натрієвої солі) у флаконі
Цефіксим (Cefixime)*	капсули: 400 мг (у вигляді тригідрату)
Цефтріаксон (Ceftriaxone)* ☑	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 250 мг; 500 мг; 1 г (у вигляді натрієвої солі) у флаконі
☐ Клоксацилін (Cloxacillin)	капсули: 500 мг; 1 г (у вигляді натрієвої солі) порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 500 мг (у вигляді натрієвої солі) у флаконі порошок для приготування розчину для перорального застосування: 125 мг (у вигляді натрієвої солі)/5 мл
Феноксиметилпеніцилін (Phenoxymethylpenicillin)	порошок для приготування розчину для перорального застосування: 250 мг (у вигляді калієвої солі)/5 мл таблетки: 250 мг (у вигляді калієвої солі)
Прокаїну бензилпеніцилін (Procaine benzylpenicillin)*	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 1 г (= 1 млн. МО); 3 г (= 3 млн. МО) у флаконі
Піперацилін + тазобактам (Piperacillin and enzyme inhibitor)*	порошок для ін'єкцій: 2 г (як натрієва сіль) + 250 мг (як натрієва сіль); 4 г (як натрієва сіль) + 500 мг (як натрієва сіль) ПРЕПАРАТ ПЕРШОГО ВИБОРУ ускладнені внутрішньочеревні інфекції (тяжкі) високий ризик фебрильної нейтропенії госпітальна пневмонія
Додатковий перелік	
Цефотаксим (Cefotaxime) [сп]*	*порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 250 мг; 500 мг; 1000 мг (у вигляді натрієвої солі) у флаконі*
Цефтазидим (Ceftazidime)	*порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 250 мг; 1 г (у вигляді пентагідрату) у флаконі*
*Іміпенем + циластатин (Imipenem + Cilastatin)**	*порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 250 мг (у вигляді моногідрату) + 250 мг (у вигляді натрієвої солі); 500 мг (у вигляді моногідрату) + 500 мг (у вигляді натрієвої солі) у флаконах*
*Меропенем (Meropenem)** ☑	*порошок для ін'єкцій/інфузій: 500 мг (у вигляді тригідрату); 1 г (у вигляді тригідрату)*
*Даптоміцин (Daptomycin)**	*порошок для концентрату для розчину для інфузій: 350 мг; 500 мг* *порошок для розчину для інфузій: 350 мг; 500 мг*
*Лінезолід (Linezolid)**	*розчин для інфузій: 2 мг/мл по 300 мл* *порошок для пероральної рідини: 100 мг/5 мл* *таблетки: 400 мг; 600 мг*
*Колістим (Colistin)**	*порошок для ін'єкцій: 1 млн. МО; 2 млн. МО (як колістеметат натрію)*
*Фосфоміцин (Fosfomycin)**	*порошок для розчину для ін'єкцій: 1 г; 2 г* *гранули/порошок для перорального розчину: 3 г*
*Цефепім (Cefepime)**	*порошок для розчину для ін'єкцій: 500 мг; 1000 мг; 2000 мг*
Інші антибактеріальні лікарські засоби	
Азитроміцин (Azithromycin)*	тверда пероральна лікарська форма: 250 мг; 500 мг порошок для приготування оральної суспензії: 100 мг/5 мл; 200 мг/5 мл розчин для перорального застосування: 200 мг/5 мл
Хлорамфенікол (Chloramphenicol)	тверда пероральна лікарська форма: 250 мг; 500 мг олійна суспензія для ін'єкцій*: 0,5 г (у вигляді натрію сукцинату)/мл по 2 мл в ампулах розчин для перорального застосування: 150 мг (у вигляді пальмітату)/5 мл порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 0,5 г; 1 г (натрію сукцинат) у флаконі
☐ Ципрофлоксацин (Ciprofloxacin)*	розчин для перорального застосування: 250 мг/5 мл (безводний) [д] розчин для внутрішньовенних інфузій: 2 мг/мл (у вигляді гіклату) [д] таблетки: 250 мг; 500 мг (у вигляді гідрохлориду)
Кларитроміцин (Clarithromycin)*	тверда пероральна лікарська форма: 250 мг; 500 мг
Доксициклін (Doxycycline) ☑	розчин для перорального застосування: 25 мг/5 мл [д]; 50 мг/5 мл (безводний) [д] розчин для перорального застосування: 25 мг/5 мл [д]; 50 мг/5 мл [д] (у вигляді хіклату) тверда пероральна лікарська форма: 50 мг [д]; 100 мг
☐ Гентаміцин (Gentamicin)	ін'єкції: 10 мг (у вигляді сульфату)/мл по 2 мл в ампулах; 40 мг (у вигляді сульфату)/мл по 2 мл в ампулах
☐ Еритроміцин (Erythromycin)	тверда пероральна лікарська форма: 200 мг; 250 мг порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 500 мг (у вигляді лактобіонату) у флаконі порошок для приготування розчину для перорального застосування: 125 мг/5 мл (у вигляді стеарату або естолату або етилу сукцинату)
☐ Метронідазол (Metronidazole)	ін'єкції: 500 мг по 100 мл у флаконі супозиторії, таблетки вагінальні, песарії: 500 мг; 1 г таблетки: 200 мг — 500 мг розчин для перорального застосування: 200 мг (у вигляді бензоату)/5 мл
Нітрофурантоїн (Nitrofurantoin)	тверда пероральна лікарська форма: 100 мг розчин для перорального застосування: 25 мг/5 мл [д]
Спектиноміцин (Spectinomycin)	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 2 г (у вигляді гідрохлориду) у флаконі
Сульфаметоксазол + Триметоприм (Sulfamethoxazole + Trimethoprim)	розчин для перорального застосування: 200 мг + 40 мг/5 мл таблетки: 100 мг + 20 мг; 400 мг + 80 мг; 800 мг + 160 мг ін'єкції: 80 мг + 16 мг/мл по 5 мл або по 10 мл в ампулах концентрат для приготування розчину для інфузій: (80 мг + 16 мг)/мл
Додатковий перелік	
Кліндаміцин (Clindamycin)	*капсули: 150 мг (у вигляді гідрохлориду)* *ін'єкції: 150 мг (у вигляді фосфату)/мл* *розчин для перорального застосування: 75 мг/5 мл (пальмітат) [сп]*
Ванкоміцин (Vancomycin)	*порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 250 мг; 500 мг; 1000 мг (гідрохлорид) у флаконі* *ліофілізат для приготування розчину для інфузій: 500 мг; 1000 мг у флаконі*
Антилепрозойні лікарські засоби	
Клофазимін (Clofazimine)	капсули: 50 мг; 100 мг
Дапсон (Dapsone)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг
Рифампіцин (Rifampicin)	тверда пероральна лікарська форма: 150 мг; 300 мг
Протитуберкульозні лікарські засоби	
Етамбутол (Ethambutol)	ін'єкції: 100 мг/мл таблетки: 100 мг — 400 мг (гідрохлорид) розчин для перорального застосування: 25 мг/мл [д]
Етамбутол + Ізоніазид (Ethambutol + Isoniazid)	таблетки: 400 мг + 150 мг
Етамбутол + Ізоніазид + Піразинамід + Рифампіцин (Ethambutol + Isoniazid + Pyrazinamide + Rifampicin)	таблетки: 275 мг + 75 мг + 400 мг + 150 мг
Етамбутол + Ізоніазид + Рифампіцин (Ethambutol + Isoniazid + Rifampicin)	таблетки: 275 мг + 75 мг + 150 мг
Ізоніазид (Isoniazid)	ін'єкції: 100 мг/мл по 5 мл в ампулах таблетки: 100 мг — 300 мг розчин / сироп для перорального застосування: 100 мг/5 мл розчин для перорального застосування: 50 мг/5 мл [д] таблетки (з поділкою): 50 мг
Ізоніазід + Піразинамід + Рифампіцин (Isoniazid + Pyrazinamide + Rifampicin)	таблетки: 75 мг + 400 мг + 150 мг; 150 мг + 500 мг + 150 мг (для переривчастого використання тричі на тиждень); 75 мг + 50 мг + 150 мг; 60 мг + 30 мг + 150 мг
Ізоніазид + Рифампіцин (Isoniazid + Rifampicin)	таблетки: 75 мг + 150 мг таблетки: 150 мг + 300 мг; 60 мг + 60 мг/150 мг + 150 мг (для переривчастого використання тричі на тиждень); 75 мг + 50 мг; 60 мг + 30 мг
Піразинамід (Pyrazinamide)	таблетки: 400 мг; 500 мг розчин для перорального застосування: 30 мг/мл [д] таблетки (диспергованi): 150 мг таблетки (з поділкою): 150 мг
Рифабутин (Rifabutin)*	капсули: 150 мг
Рифампіцин (Rifampicin)	тверда пероральна лікарська форма: 150 мг; 300 мг розчин для перорального застосування: 20 мг/мл [д]
Рифапентин (Rifapentine)*	таблетки: 150 мг
Стрептоміцин (Streptomycin) [сп]	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 0,5 г; 1 г (у вигляді сульфату) у флаконі
Додатковий перелік	
Амікацин (Amikacin)	*порошок/ліофілізат для приготування розчину для ін'єкцій: 100 мг; 250 мг; 500 мг; 1 г (у вигляді сульфату)* *розчин для ін'єкцій: 50 мг/мл по 2 мл; 250 мг/мл по 2 мл та по 4 мл*
Капреоміцин (Capreomycin)	*порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 1 г (у вигляді сульфату)*
Циклосерин (Cycloserine)	*тверда пероральна лікарська форма: 250 мг*
Теризидон (Terizidone) (може бути використаний як альтернатива циклосерину)	*капсули: 250 мг; 300 мг*
Деламанід (Delamanid)	*таблетки: 50 мг*
Етіонамід (Ethionamide)	*таблетки: 125 мг; 250 мг*
Протіонамід (Protionamide) (може бути використаний як альтернатива етіонаміду)	*таблетки: 250 мг*
Канаміцин (Kanamycin)	*порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 1 г (у вигляді сульфату) розчин*
Левофлоксацин (Levofloxacin)	*ін'єкції: 5 мг/мл* *таблетки: 250 мг; 500 мг; 750 мг*
Офлоксацин (Ofloxacin) (може бути використаний як альтернатива левофлоксацину)	*ін'єкції: 2 мг/мл або 200 мг/100 мл* *таблетки: 200 мг; 400 мг*
Моксифлоксацин (Moxifloxacin) (може бути використаний як альтернатива левофлоксацину)	*ін'єкції: 400 мг/100 мл; 400 мг/250 мл* *таблетки: 400 мг*
Лінезолід (Linezolid)	*розчин для інфузій: 2 мг/мл по 300 мл у пляшках* *таблетки: 400 мг; 600 мг* *порошок для приготування розчину для перорального застосування: 100 мг/5 мл*
Натрію аміносаліцилат (Sodium aminosalicylate)	*ін'єкції: 30 мг/мл* *гранули: 4 г у пакетику* *гранули кишковорозчинні: 600 мг/г по 9,2 г гранул в саше; 800 мг/г по 100 г гранул у пакеті* *порошок для орального розчину: по 5,52 г в саше* *таблетки: 500 мг*
3. Протигрибкові лікарські засоби	
Амфотерицин В (Amphotericin B)	порошок/ліофілізат для приготування розчину для інфузій: 50 мг у флаконі (у вигляді натрію деоксихолату або комплексу з ліпосомами)
Клотримазол (Clotrimazole)	вагінальний крем: 1 %; 10 % вагінальні таблетки: 100 мг; 200 мг; 500 мг
☐ Флуконазол (Fluconazole)	тверда пероральна лікарська форма: 50 мг; 100 мг ін'єкції: 2 мг/мл у флаконі розчин для перорального застосування: 50 мг/5 мл
Флуцитозин (Flucytosine)	розчин для інфузій: 2,5 г / 250 мл капсули: 250 мг
Гризеофульвін (Griseofulvin)	тверда пероральна лікарська форма: 125 мг; 250 мг розчин для перорального застосування: 125 мг/5 мл [д]
Ністатин (Nystatin)	таблетки: 100000 МО; 500000 МО пастилки: 100000 МО розчин для перорального застосування: 50 мг/5 мл [д]; 100000 МО/мл [д] песарії: 100000 МО
Вориконазол (Voriconazole)*	таблетки: 50 мг; 200 мг порошок для розчину для інфузій: 200 мг порошок для пероральної рідини: 40 мг/мл
Ітраконазол (Itraconazole)*	капсули: 100 мг розчин оральний: 10 мг/мл
Додатковий перелік	
Калію йодид (Potassium iodide)	*насичений розчин*
4. Противірусні лікарські засоби	
Протигерпесні лікарські засоби	
☐ Ацикловір (Aciclovir)	порошок для приготування розчину для інфузій: 250 мг (у вигляді натрієвої солі) у флаконі таблетки: 200 мг; 400 мг розчин для перорального застосування: 200 мг/5 мл; 250 мг/5 мл [д]
Антиретровірусні лікарські засоби	
Нуклеозидні/нуклеотидні інгібітори зворотної транскриптази	
Абакавір (Abacavir)	розчин для перорального застосування: 100 мг (у вигляді сульфату)/5 мл або 20 мг/мл таблетки: 300 мг (у вигляді сульфату)

ДОКУМЕНТИ

Ламівудин (Lamivudine)	розчин для перорального застосування: 5 мг/мл; 50 мг/5 мл або 10 мг/мл таблетки: 100 мг; 150 мг
Тенофовіру дизопроксилу фумарат (Tenofovir disoproxil fumarate)	таблетки (тенофовіру дизопроксилу фумарат – еквівалентний 245 мг тенофовіру дизопроксилу): 300 мг
Зидовудин (Zidovudine)	розчин для перорального застосування: 50 мг/5 мл або 10 мг/мл розчин для приготування внутрішньовенних інфузій: 10 мг/мл у 20 мл таблетки: 300 мг капсули: 100 мг; 250 мг
Ненуклеозидні інгібітори зворотної транскриптази	
Ефавіренз (Efavirenz) ☑	капсули: 50 мг; 100 мг; 200 мг таблетки: 200 мг; 600 мг
Невірапін (Nevirapine)	рідина для перорального застосування: 50 мг/5 мл таблетки: 50 мг; 200 мг
Інгібітори протеази	
Атазанавір (Atazanavir) ☑	тверда пероральна лікарська форма: 100 мг; 150 мг; 300 мг (у вигляді сульфату)
Ритонавір (Ritonavir)	таблетки (термостабільні): 25 мг; 100 мг капсули: 100 мг розчин для перорального застосування: 400 мг/5 мл
Саквінавір (Saquinavir)* ☑	тверда пероральна лікарська форма: 200 мг; 500 мг (у вигляді мезилату)
Інгібітори інтегрази	
Ралтегравір (Raltegravir)*	таблетки (жувальні): 25 мг; 100 мг таблетки: 400 мг
Фіксовані комбінації	
Абакавір + Ламівудин (Abacavir + Lamivudine)	таблетки: 60 мг (як сульфат) + 30 мг; 600 мг + 300 мг
Ефавіренз + Емтрицитабін + +Тенофовір (Efavirenz + Emtricitabine + Tenofovir)	таблетки: 600 мг + 200 мг + 300 мг (дизопроксил фумарату, що еквівалентно 245 мг тенофовіру)
Емтрицитабін + Тенофовір (Emtricitabine + Tenofovir)	таблетки: 200 мг + 300 мг (дизопроксил фумарату, що еквівалентно 245 мг тенофовіру)
Ламівудин + Зидовудин (Lamivudine + Zidovudine)	таблетки: 30 мг + 60 мг [д]; 150 мг + 300 мг
Інші противірусні засоби	
Озельтамівір (Oseltamivir)*	капсули: 30 мг; 45 мг; 75 мг (фосфату) порошок для приготування суспензії для перорального застосування: 12 мг/мл; 6 мг/мл
Рибавірин (Ribavirin)*	тверда пероральна лікарська форма: 200 мг; 400 мг; 600 мг ін'єкція для внутрішньовенного введення: 800 мг і 1 г в 10 мл розчину фосфатного буфера
Лікарські засоби проти гепатиту	
Лікарські засоби для лікування гепатиту В	
Нуклеозидні/нуклеотидні інгібітори зворотної транскриптази	
Ентекавір (Entecavir)	розчин для перорального застосування: 0,05 мг/мл таблетки: 0,5 мг; 1 мг
Тенофовіру дизопроксилу фумарат (Tenofovir disoproxil fumarate (TDF))	таблетки: 300 мг (тенофовіру дизопроксилу фумарат, що еквівалентно 245 мг тенофовіру дизопроксилу)
Додатковий перелік	
Інтерферон альфа-2b (Interferon alfa-2b)	*ліофілізат для приготування розчину для ін'єкцій: 3 млн. МО; 6 млн. МО*
Лікарські засоби для лікування гепатиту С	
Нуклеотидні інгібітори полімерази	
Софосбувір (Sofosbuvir)	таблетки: 400 мг
Інші противірусні засоби	
Рибавірин (Ribavirin)*	розчин для внутрішньовенного введення: 1 г / 10 мл фосфатного буферного розчину таблетки/капсули: 200 мг; 400 мг; 600 мг розчин для внутрішньовенного введення: 800 мг/10 мл фосфатного буферного розчину
Додатковий перелік	
*Пегільований інтерферон альфа (2a або 2b) (Pegylated interferon alfa (2a or 2b))**	*флакон або шприц: 80 мкг; 100 мкг; 120 мкг (пегільований інтерферон альфа 2b); 90 мкг, 180 мкг (пегільований інтерферон альфа 2a); 50 мкг/0,5 мл; 150 мкг/0,5 мл*
Інтерферон альфа-2b (Interferon alfa-2b)	*ліофілізат для приготування розчину для ін'єкцій: 3 млн. МО; 6 млн. МО*
5. Засоби для лікування протозойних інфекцій	
Засоби для лікування амебіазу та лямбліозу	
Дилоксанід (Diloxanide) ☑	таблетки: 500 мг (фуроат)
☐ Метронідазол (Metronidazole)	ін'єкції: 500 мг в 100 мл флаконах таблетки: 200 мг — 500 мг розчин оральний: 200 мг (бензоат)/5 мл
Засоби для лікування лейшманіозу	
Амфотерицин В (Amphotericin B)	порошок/ліофілізат для приготування розчину для ін'єкцій: 50 мг у флаконі (як дезоксіхолатов натрію або ліпосомного комплексу)
Мілтефозін (Miltefosine)	тверда пероральна лікарська форма: 10 мг; 50 мг
Паромоміцин (Paromomycin)	розчин для ін'єкцій: 750 мг паромоміцину (у вигляді сульфату)
Натрію стибоглюконат або Меглюмін антимоніат (Sodium stibogluconate or Meglumine antimoniate)	ін'єкції: 100 мг/мл, 1 флакон = 30 мл або 30 %, що еквівалентно близько 8,1 % сурмі (п'ятивалентній) по 5 мл в ампулах
Засоби для лікування малярії	
Для лікування малярії	
Амодиахін (Amodiaquine)*	таблетки: 153 мг або 200 мг (у вигляді гідрохлориду)
Артеметер (Artemether)*	розчин олійний: 80 мг/мл в ампулах по 1 мл
Артеметер + Лумефантрін (Artemether + Lumefantrine)*	таблетки: 20 мг + 120 мг таблетки (дисперговані): 20 мг + 120 мг [д]
Артезунат (Artesunate)*	ін'єкції: ампули, що містять 60 мг безводної артезунатової кислоти з окремою ампулою 5 % розчину натрію бікарбонату ректальна лікарська форма: 50 мг; 200 мг [д] таблетки: 50 мг
Артезунат + Амодиахін (Artesunate + Amodiaquine)*	таблетки: 25 мг + 67,5 мг; 50 мг + 135 мг; 100 мг + 270 мг
Артезунат + Мефлохін (Artesunate + Mefloquine)	таблетки: 25 мг + 55 мг; 100 мг + 220 мг
Хлорохін (Chloroquine)*	розчин оральний: 50 мг (у вигляді фосфату або сульфату)/5 мл таблетки: 100 мг; 150 мг; 250 мг (у вигляді фосфату або сульфату)
Доксициклін (Doxycycline)*	таблетки: 100 мг таблетки (дисперговані): 100 мг (у вигляді моногідрату) капсули: 100 мг
Мефлохін (Mefloquine)*	таблетки: 250 мг (у вигляді гідрохлориду)
Примахін (Primaquine)*	таблетки: 7,5 мг; 15 мг (у вигляді дифосфату)
Хінін (Quinine)*	ін'єкції: 300 мг хініну гідрохлориду/мл по 2 мл в ампулах таблетки: 300 мг хініну сульфату або бісульфату
Сульфадоксин + Піриметамін (Sulfadoxine + Pyrimethamine)*	таблетки: 500 мг + 25 мг
Для профілактики малярії	
Хлорохін (Chloroquine)*	розчин оральний: 50 мг (у вигляді фосфату або сульфату)/5 мл таблетки: 150 мг; 250 мг (у вигляді фосфату або сульфату)
Доксициклін (Doxycycline) ☑	тверда пероральна лікарська форма: 100 мг (у вигляді гідрохлориду або хіклату)
Мефлохін (Mefloquine) ☑	таблетки: 250 мг (у вигляді гідрохлориду)
Прогуаніл (Proguanil)*	таблетки: 100 мг (у вигляді гідрохлориду)
Засоби для лікування пневмоцистозу та токсоплазмозу	
Піриметамін (Pyrimethamine)	таблетки: 25 мг
Сульфадіазин (Sulfadiazine)	таблетки: 500 мг
Сульфаметоксазол + Триметоприм (Sulfamethoxazole + Trimethoprim)	ін'єкції: 80 мг + 16 мг/мл по 5 мл або по 10 мл в ампулах рідина для перорального застосування: 200 мг + 40 мг/5 мл [д] таблетки: 100 мг + 20 мг; 400 мг + 80 мг [д]
Додатковий перелік	
Пентамідин (Pentamidine)	*таблетки: 200 мг; 300 мг (у вигляді ізотіонату)*
VII. Лікарські засоби для лікування мігрені	
1. Для лікування гострого нападу мігрені	
Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)	таблетки: 300 мг — 500 мг
Ібупрофен (Ibuprofen) [д]	таблетки: 200 мг; 400 мг
Парацетамол (Paracetamol)	розчин для перорального застосування: 30 мг/мл; 125 мг/5 мл; 120 мг/ 5 мл [д] тверда пероральна лікарська форма: 200 мг — 500 мг
2. Для профілактики мігрені	
☐ Пропранолол (Propranolol)	таблетки: 10 мг; 20 мг; 40 мг (гідрохлорид)
VIII. Антинеопластичні та імуносупресивні лікарські засоби	
1. Імуносупресивні лікарські засоби	
Додатковий перелік	
Азатіоприн (Azathioprine)	*порошок для розчину для ін'єкцій: 100 мг (у вигляді натрієвої солі) у флаконі* *таблетки: 50 мг*
Циклоспорин (Ciclosporin)	*таблетки, капсули: 25 мг; 50 мг; 100 мг* *концентрат для розчину для ін'єкцій: 50 мг/мл по 1 мл в ампулах для трансплантації органів* *розчин оральний: 100 мг/мл*
*Такролімус (Tacrolimus)**	*тверда пероральна лікарська форма: 0,5 мг; 1 мг; 5 мг* *таблетки, капсули пролонгованої дії: 0,5 мг; 0,75 мг; 1 мг; 3 мг; 4 мг; 5 мг* *концентрат для приготування розчину для інфузій: 5 мг/мл*
Мікофенолова кислота та її солі (Mycophenolic acid)	*таблетки: 500 мг* *таблетки, вкриті оболонкою, кишковорозчинні: 180 мг; 360 мг* *капсули: 250 мг*
2. Цитотоксичні та ад'ювантні лікарські засоби	
Додатковий перелік	
Повністю трансретиноєва кислота (All-trans retinoid acid (ATRA)) Третиноїн (Tretinoin)**	*капсули: 10 мг*
Алопуринол (Allopurinol) [сп]	*таблетки: 100 мг; 300 мг*
*Бендамустин (Bendamustine)**	*ін'єкції: 45 мг/0,5 мл; 180 мг/2 мл; 2,5 мг/мл по 25 мг у флаконі; 2,5 мг/мл по 100 мг у флаконі*
*Блеоміцин (Bleomycin)**	*порошок/ ліофілізат для розчину для ін'єкцій: 15 мг чи 15 МО (у вигляді сульфату) у флаконі*
*Кальцію фолінат (Calcium folinate)**	*ін'єкції: 3 мг/мл; 10 мг/мл* *таблетки: 15 мг*
*Капецитабін (Capecitabine)**	*таблетки: 150 мг; 500 мг*
*Карбоплатин (Carboplatin)**	*ін'єкції: 50 мг/5 мл; 150 мг/15 мл; 450 мг/45 мл; 600 мг/60 мл*
*Хлорамбуцил (Chlorambucil)**	*таблетки: 2 мг*
*Цисплатин (Cisplatin)**	*ін'єкції: 50 мг/50 мл; 100 мг/100 мл*
*Циклофосфамід (Cyclophosphamide)**	*порошок для розчину для ін'єкцій/інфузій: 200 мг; 500 мг; 1 г у флаконі* *таблетки: 25 мг; 50 мг*
*Цитарабін (Cytarabine)**	*порошок/ліофілізат для розчину для ін'єкцій: 100 мг; 1000 мг у флаконі* *розчин для ін'єкцій/інфузій: 100 мг; 500 мг; 1000 мг; 2000 мг у флаконі* *розчин для ін'єкцій: 100 мг/мл у флаконі*
*Дакарбазин (Dacarbazine)**	*порошок/ ліофілізат для розчину для інфузій/ін'єкцій: 100 мг у флаконі; 200 мг у флаконі; 500 мг у флаконі*
*Дактиноміцин (Dactinomycin)**	*порошок для розчину для ін'єкцій: 500 мкг у флаконах*
*Даунорубіцин (Daunorubicin)**	*порошок/ ліофілізат для розчину для ін'єкцій: 50 мг (гідрохлорид) у флаконі; по 20 мг у флаконі*
*Доцетаксел (Docetaxel)**	*ін'єкції: 20 мг/мл; 40 мг/мл*
*Доксорубіцин (Doxorubicin)**	*порошок/ ліофілізат для розчину для інфузій: 10 мг у флаконах; 50 мг у флаконах*
*Етопозид (Etoposide)**	*капсули: 100 мг* *ін'єкції: 20 мг/мл по 5 мл, по 10 мл в ампулах (флаконах)*
*Флударабін (Fludarabine)**	*порошок/ліофілізат для розчину для ін'єкцій/інфузій: 50 мг (фосфат) у флаконі* *таблетки: 10 мг*
*Фторурацил (Fluorouracil)**	*ін'єкції: 50 мг/мл по 5 мл в ампулах (флаконах)*
*Філграстим (Filgrastim)**	*ін'єкції: 120 мкг/0,2 мл; 300 мкг/0,5 мл; 480 мкг/0,8 мл; 480 мкг/0,5 мл у попередньо заповнених шприцах (шприц-дозах); 300 мкг/мл по 1 мл; 480 мг/1,6 мл по 1,6 мл у флаконі*
*Гемцитабін (Gemcitabine)**	*порошок/ ліофілізат для розчину для ін'єкцій/ інфузій: 200 мг; 1 г у флаконі*
*Іфосфамід (Ifosfamide)**	*порошок/ліофілізат для розчину для ін'єкцій: 500 мг; 1 г; 2 г у флаконі*
*Іматиніб (Imatinib)**	*таблетки, капсули: 100 мг; 400 мг*
*Іринотекан (Irinotecan)**	*ін'єкції: 40 мг/2 мл по 2 мл; 100 мг/5 мл по 5 мл; 500 мг/25 мл по 25 мл у флаконі*
*Меркаптопурин (Mercaptopurine)**	*таблетки: 50 мг*
*Метотрексат (Methotrexate)**	*таблетки: 2,5 мг; 5 мг; 7,5 мг; 10 мг (у вигляді натрієвої солі/чи еквівалент метотрексату безводного)* *ін'єкції: 10 мг/мл; 25 мг/мл (50 мг у флаконі); 100 мг/1 мл* *концентрат для розчину для інфузій: 100 мг/мл*
*Оксаліплатин (Oxaliplatin)**	*ін'єкції: 50 мг/10 мл по 10 мл; 100 мг/20 мл по 20 мл; 200 мг/40 мл по 40 мл у флаконі*
*Паклітаксел (Paclitaxel)**	*порошок/ліофілізат для розчину для ін'єкцій: 50 мг; 100 мг у флаконі* *порошок для розчину для ін'єкцій: 6 мг/мл* *концентрат для розчину для інфузій: 6 мг/мл*
Прокарбазин (Procarbazine)	*капсули: 50 мг (у вигляді гідрохлориду)*
*Ритуксимаб (Rituximab)**	*ін'єкції: 100 мг/10 мл по 10 мл; 500 мг/50 мл по 50 мл у флаконі*
*Вінбластин (Vinblastine)**	*порошок для розчину для ін'єкцій: 10 мг (сульфат) у флаконі*
*Вінкристин (Vincristine)**	*порошок для розчину для ін'єкцій: 1 мг (сульфат); 5 мг (сульфат) у флаконі* *розчин для ін'єкцій: 1 мг (сульфат); 5 мг (сульфат) у флаконі*
*Вінорелбін (Vinorelbine)**	*ін'єкції: 10 мг/мл по 1 мл; 50 мг/5 мл по 5 мл у флаконі*
*Золедронова кислота (Zoledronic acid)**	*ліофілізат/концентрат для приготування розчину для інфузій: 4 мг/5 мл; 0,8 мг/мл* *розчин для інфузій: 4 мг/100 мл; 5 мг/100 мл*
*Бортезоміб (Bortezomib)**	*ін'єкції: 1 мг; 3,0 мг; 3,5 мг у флаконах*
*Гозерелін (Goserelin)**	*капсули для підшкірного введення пролонгованої дії: 3,6 мг** *капсули для підшкірного введення пролонгованої дії: 10,8 мг**
*Екземестан (Exemestane)**	*таблетки: 25 мг*
*Епірубіцин (Epirubicin)** ☑	*розчин для інфузій: 10 або 50 мг у флаконі*
*Ідарубіцин (Idarubicin)**	*концентрат/ліофілізат для розчину для інфузій: 1 мг/мл; 5 мг* *капсули: 10 мг* ☑
*Інтерферон альфа-2b (Interferon alfa-2b)**	*ліофілізат для приготування розчину для ін'єкцій: 1 млн. МО, 3 млн. МО, 5 млн. МО, 6 млн. МО, 9 млн. МО, 18 млн. МО*
*Лейпрорелін (Leuprorelin)**	*порошок для приготування розчину для підшкірних ін'єкцій: 7,5 мг; 22,5 мг; 45 мг** *імплантат: 3,6 мг; 5 мг** *ліофілізат для суспензії для ін'єкцій: 3,75 мг**
*Летрозол (Letrozole)**	*таблетки: 2,5 мг*
*Мелфалан (Melphalan)**	*тверда пероральна форма: 2 мг* *порошок для розчину для ін'єкцій: 50 мг у флаконі*
*Мітоксантрон (Mitoxantrone)**	*концентрат для розчину для інфузій: 2 мг/мл по 5 мл (10 мг) або по 10 мл (20 мг) у флаконі* *розчин для ін'єкцій: 2 мг/мл по 10 мл у флаконі*
*Темозоломід (Temozolomide)** ☑	*тверда пероральна лікарська форма: 20 мг; 100 мг; 140 мг; 180 мг; 250 мг* *порошок для розчину для інфузій: 100 мг*
*Топотекан (Topotecan)** ☑	*ліофілізат для розчину для інфузій: 4 мг*
*Триптерелін (Triptorelin)**	*порошок для суспензії для ін'єкцій: 3,75 мг; 11,25 мг*
3. Гормони та антигормони	
Додатковий перелік	
☐ *Анастрозол (Anastrozole)**	*таблетки: 1 мг*
☐ *Бікалутамід (Bicalutamide)**	*таблетки: 50 мг, 150 мг*
*Дексаметазон (Dexamethasone)**	*ін'єкції: 4 мг/мл по 1 мл в ампулах (у вигляді солі натрію фосфату)* *розчин для перорального застосування: 2 мг/5 мл [сп]*
*Гідрокортизон (Hydrocortisone)**	*порошок для розчину для ін'єкцій: 100 мг (у вигляді натрію сукцинату) у флаконі*
Метилпреднізолон (Methylprednisolone) [сп]*	*ін'єкції: 40 мг/мл (у вигляді натрію сукцинату) по 1 мл у однодозових флаконах та по 5 мл у багатодозових флаконах; 80 мг/мл (у вигляді натрію сукцинату) по 1 мл у однодозових флаконах; 125 мг (у вигляді натрію сукцинату) у флаконі; 250 мг (у вигляді натрію сукцинату) у флаконі; 500 мг (у вигляді натрію сукцинату) у флаконі; 1000 мг (у вигляді натрію сукцинату) у флаконі* *таблетки: 4 мг; 16 мг; 32 мг*
☐ *Преднізолон (Prednisolone)**	*розчин для перорального застосування: 5 мг/мл [сп]* *таблетки: 5 мг; 25 мг* *розчин для ін'єкцій: 30 мг/мл в ампулах*
*Тамоксифен (Tamoxifen)**	*таблетки: 10 мг; 20 мг*
IX. Протипаркінсонічні лікарські засоби	
☐ Біперіден (Biperiden)	ін'єкції: 5 мг (лактат) по 1 мл в ампулах таблетки: 2 мг (гідрохлорид)
Леводопа + ☐ Карбідопа (Levodopa + Carbidopa)	таблетки: 100 мг + 10 мг; 100 мг + 25 мг; 250 мг + 25 мг
X. Лікарські засоби, що впливають на кров	
1. Антианемічні лікарські засоби	
Заліза сіль (Ferrous salt)	розчин/сироп для перорального застосування: еквівалентно 8 мг — 73,9 мг заліза (у вигляді солей заліза)/мл тверда пероральна лікарська форма, таблетки (жувальні): еквівалентно 60 мг — 115 мг заліза (у вигляді солей заліза)
Заліза сіль + Фолієва кислота (Ferrous salt + Folic acid)*	тверда пероральна лікарська форма, таблетки (жувальні): еквівалентно 60 мг — 100 мг заліза + 350 мкг — 400 мкг фолієвої кислоти
Фолієва кислота (Folic acid)	таблетки: 400 мкг*; 1 мг; 5 мг
Гідроксокобаламін (Hydroxocobalamin) / Ціанокобаламін (Cyanocobalamin)	ін'єкції: 1 мг (у вигляді ацетату, гідрохлориду або сульфату) по 1 мл в ампулах ін'єкції: 0,2 мг/мл та 0,5 мг/мл в ампулах
Додатковий перелік	
Епоетин альфа (Epoetin alfa)	*ін'єкції: попередньо заповнені шприці 1000 МО/0,5 мл; 2000 МО/0,5 мл; 2000 МО/1 мл; 3000 МО/0,3 мл; 3000 МО/1 мл; 4000 МО/0,4 мл; 4000 МО/1 мл; 5000 МО/0,5 мл; 6000 МО/0,6 мл; 8000 МО/0,8 мл; 10 000 МО/1 мл; 20 000 МО/0,5 мл; 30 000 МО/0,75 мл; 40 000 МО/1 мл* *розчин для ін'єкцій: 1000 МО; 2000 МО; 4000 МО; 10 000 МО в ампулах або флаконах* *ліофілізат для розчину для ін'єкцій: 1000 МО; 2000 МО; 3000 МО; 4000 МО; 10 000 МО; 20 000 МО; 40 000 МО у флаконах*
2. Лікарські засоби, що впливають на коагуляцію	
☐ Еноксапарин (Enoxaparin)	ін'єкції: 10000 анти-Ха МО/мл по 20 мг/0,2 мл; 40 мг/0,4 мл; 60 мг/0,6 мл; 80 мг/0,8 мл; 100 мг/1 мл; 120 мг/0,8 мл; 150 мг/1 мл в ампулах або шприц-дозах, у багатодозовому флаконі
Надропарин (Nadroparin) (може бути використаний як альтернатива еноксапарину)	ін'єкції: 9500 МО анти-Ха/мл по 0,3 мл; по 0,4 мл; по 0,6 мл; по 0,8 мл у попередньо наповнених шприцах; 9500 МО анти-Ха/мл по 5 мл у флаконі
Далтепарин (Dalteparin) (може бути використаний як альтернатива еноксапарину)	ін'єкції: 2500 МО чи 5000 МО (анти-Ха)/0,2 мл по 0,2 мл в одноразових шприцах; 10000 МО (анти-Ха)/мл по 1 мл в ампулах
Гепарин натрій (Heparin sodium)	ін'єкції: 1000 МО/мл; 5000 МО/мл; 20000 МО/мл по 1 мл в ампулах
Фітоменадіон (Phytomenadione)	таблетки: 10 мг ін'єкції: 1 мг/мл по 5 мл в ампулах [д]; 10 мг/мл по 5 мл в ампулах; 10 мг/мл по 1 мл
Протаміну сульфат (Protamine sulfate)	ін'єкції: 10 мг/мл по в 5 мл в ампулах; 1000 МО (10 мг)/мл по 5 мл у флаконі (у вигляді гідрохлориду)
Транексамова кислота (Tranexamic acid)	ін'єкції: 50 мг/мл; 100 мг/мл; 500 мг/5мл по 5 мл або 10 мл в ампулах таблетки: 250 мг — 650 мг
☐ Варфарин (Warfarin)	таблетки: 0,5 мг; 1 мг; 2 мг; 2,5 мг; 3 мг; 5 мг

ДОКУМЕНТИ

Додатковий перелік [сп]

Десмопресин (Desmopressin)	*ін'єкції: 4 мкг/мл (ацетат) по 1 мл; 15 мкг/мл по 1 мл в ампулах*

3. Інші лікарські засоби, що застосовуються при гемоглобінопатіях

Додатковий перелік

Дефероксамін (Deferoxamine)	*порошок для розчину для ін'єкцій: 500 мг у флаконі*
Деферасірокс (Deferasirox) (може бути використаний як альтернатива дефероксаміну)	*таблетки (диспергувані): 250 мг; 500 мг*
Гідроксикарбамід (Hydroxycarbamide)	*тверда пероральна дозована форма: 200 мг; 500 мг; 1 г*

XI. Препарати крові та плазмозамінні лікарські засоби

1. Кров і компоненти крові

Свіжозаморожена плазма (Fresh-frozen plasma)	
Тромбоцити (Platelets)	
Червоні кров'яні тільця (Red blood cells)	

2. Препарати на основі (похідні) плазми крові

Імуноглобуліни людини (Human immunoglobulins)

Анти-D імуноглобулін людини (Anti-D immunoglobulin)	ін'єкції: 250 мкг разова доза у флаконах; 125 мкг/1 мл; 300 мкг/1 мл; 300 мкг/2 мл
Антирабічний імуноглобулін (Anti-rabies immunoglobulin)	ін'єкції: 150 МО/мл у флаконах; 150 МО/мл у ампулах
Протиправцевий імуноглобулін (Anti-tetanus immunoglobulin)	ін'єкції: 500 МО у флаконах; 250 МО/5 мл (1 доза) в ампулах

Додатковий перелік

Імуноглобулін людини нормальний (Normal immunoglobulin)	*внутрішньом'язове введення: 16 % розчин протеїну** *внутрішньовенне введення: 5 %; 10 % розчин протеїну*** *підшкірне введення: 15 %; 16 % розчин протеїну**

Фактори згортання крові

Додатковий перелік

☐ *Фактор коагуляції крові VIII (Coagulation factor VIII)*	*порошок для розчину для ін'єкцій: 250 МО; 500 МО; 1000 МО у флаконі*
☐ *Фактор коагуляції крові IX (Coagulation factor IX)*	*порошок для розчину для ін'єкцій: 500 МО; 600 МО; 1000 МО у флаконі*
☐ *Фактор фон Віллебранда та фактор коагуляції крові VIII в комбінації (Von Willebrand factor and coagulation factor VIII in combination)*	*порошок/ліофілізат для приготування розчину для ін'єкцій: 250 МО, 500 МО, 1000 МО у флаконах* *порошок для розчину для ін'єкцій: 25 МО/30 МО/1 мл; 50 МО/60 МО/1 мл; 100 МО/120 МО/1 мл;* *250 МО/190 МО у флаконах;* *500 МО/375 МО у флаконах;* *1000 МО/750 МО у флаконах*

3. Плазмозамінники

☐ Декстран 70 (Dextran 70)	розчин для ін'єкцій: 6 %
Декстран 1 (Dextran 1) (може бути використаний як альтернатива декстрану 70)	
Декстран 40 (Dextran 40) (може бути використаний як альтернатива декстрану 70)	ін'єкції: 100 мг/1 мл

XII. Лікарські засоби для лікування серцево-судинної системи

1. Антиангінальні лікарські засоби

☐ Бісопролол (Bisoprolol)	таблетки: 1,25 мг; 2,5 мг; 5 мг; 10 мг
Метопролол (Metoprolol)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг таблетки пролонгованої дії, вкриті оболонкою: 12,5 мг; 25 мг; 50 мг; 100 мг розчин для ін'єкцій: 1 мг/мл в ампулах
Карведилол (Carvedilol)	таблетки: 3,125 мг; 6,25 мг; 12,5 мг; 25 мг
Нітрогліцерин (Glyceryl trinitrate)	таблетки: (сублінгвальні) 500 мкг
☐ Ізосорбіду динітрат (Isosorbide dinitrate)	таблетки: (сублінгвальні) 5 мг розчин для інфузій: 1 мг/мл
Верапаміл (Verapamil)	таблетки: 40 мг; 80 мг (гідрохлорид)

2. Антиаритмічні лікарські засоби

☐ Бісопролол (Bisoprolol)	таблетки: 1,25 мг; 2,5 мг; 5 мг; 10 мг
Метопролол (Metoprolol)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг таблетки пролонгованої дії, вкриті оболонкою: 12,5 мг; 25 мг; 50 мг; 100 мг розчин для ін'єкцій: 1 мг/мл в ампулах
Карведилол (Carvedilol)	таблетки: 3,125 мг; 6,25 мг; 12,5 мг; 25 мг
Дигоксин (Digoxin)	ін'єкції: 250 мкг/мл по 2 мл; 0,25 мг/мл по 1 мл в ампулах розчин для перорального застосування: 50 мкг/мл таблетки: 62,5 мкг; 250 мкг
Епінефрин (Epinephrine)	ін'єкції: 100 мкг/мл (у вигляді тартрату або гідрохлориду) по 10 мл в ампулах; 1,82 мг/мл по 1 мл в ампулах
Лідокаїн (Lidocaine)	ін'єкції: 20 мг (гідрохлорид)/мл по 5 мл; 100 мг/мл по 2 мл в ампулах
Верапаміл (Verapamil)	ін'єкції: 2,5 мг (гідрохлорид)/мл по 2 мл в ампулах таблетки: 40 мг; 80 мг (гідрохлорид)

Додатковий перелік

Аміодарон (Amiodarone)	*ін'єкції: 50 мг/мл по 3 мл в ампулах (гідрохлорид)* *таблетки: 100 мг; 200 мг; 400 мг (гідрохлорид)*

Антигіпертензивні лікарські засоби

☐ Амлодипін (Amlodipine)	таблетки: 5 мг; 10 мг (у вигляді малеату, месилату або бесилату)
☐ Бісопролол (Bisoprolol)	таблетки: 1,25 мг; 2,5 мг; 5 мг; 10 мг
Атенолол (Atenolol)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг
Метопролол (Metoprolol)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг таблетки пролонгованої дії, вкриті оболонкою: 12,5 мг; 25 мг; 50 мг; 100 мг
Карведилол (Carvedilol)	таблетки: 3,125 мг; 6,25 мг; 12,5 мг; 25 мг
☐ Еналаприл (Enalapril)	тверда пероральна лікарська форма: 2,5 мг; 5 мг; 10 мг; 20 мг (у вигляді малеату водню)
Гідралазин (Hydralazine)*	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 20 мг (гідрохлорид) в ампулах таблетки: 25 мг; 50 мг (гідрохлорид)
☐ Гідрохлортіазид (Hydrochlorothiazide)	розчин для перорального застосування: 50 мг/5 мл тверда пероральна лікарська форма: 12,5 мг; 25 мг
Метилдопа (Methyldopa)*	таблетки: 250 мг
☐ Лозартан (Losartan)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг
Дилтіазем (Diltiazem)*	таблетки пролонгованої дії: 120 мг таблетки, вкриті п/о, пролонгованої дії: 180 мг
Силденафіл (Sildenafil)*	таблетки, вкриті плівковою оболонкою: 20 мг

Додатковий перелік

Нітропрусид натрію (Sodium nitroprusside)	*порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 50 мг в ампулах*

4. Лікарські засоби, що застосовуються при серцевій недостатності

☐ Бісопролол (Bisoprolol)	таблетки: 1,25 мг; 2,5 мг; 5 мг; 10 мг
Метопролол (Metoprolol)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг таблетки пролонгованої дії, вкриті оболонкою: 12,5 мг; 25 мг; 50 мг; 100 мг
Карведилол (Carvedilol)	таблетки: 3,125 мг; 6,25 мг; 12,5 мг; 25 мг
Дигоксин (Digoxin)	ін'єкції: 250 мкг/мл по 2 мл; 0,25 мг/мл по 1 мл в ампулах розчин для перорального застосування: 50 мкг/мл таблетки: 62,5 мкг; 250 мкг
☐ Еналаприл (Enalapril)	тверда пероральна лікарська форма: 2,5 мг; 5 мг; 10 мг; 20 мг (у вигляді малеату водню)
☐ Фуросемід (Furosemide)	ін'єкції: 10 мг/мл по 2 мл в ампулах розчин для перорального застосування: 20 мг/5 мл [д] таблетки: 40 мг
☐ Гідрохлортіазид (Hydrochlorothiazide)	розчин для перорального застосування: 50 мг/5 мл тверда пероральна лікарська форма: 25 мг
Спіронолактон (Spironolactone)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг
☐ Лозартан (Losartan)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг

Додатковий перелік

Допамін (Dopamine)	*ін'єкції: 40 мг/мл (гідрохлорид) по 5 мл в ампулах*

5. Антитромботичні лікарські засоби

Антиагреганти

Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)	тверда пероральна лікарська форма: 75 мг — 300 мг
Клопідогрель (Clopidogrel)	таблетки: 75 мг; 300 мг

Тромболітичні лікарські засоби

Додатковий перелік

Стрептокіназа (Streptokinase)	*порошок/ліофілізат для приготування розчину для ін'єкцій/інфузій: 1,5 млн. МО у флаконі*

Гіполіпідемічні лікарські засоби

☐ Симвастатин (Simvastatin)*	таблетки: 5 мг; 10 мг; 20 мг; 40 мг; 80 мг

XIII. Дерматологічні лікарські засоби (місцевого застосування)

1. Протигрибкові лікарські засоби

☐ Міконазол (Miconazole)	крем, мазь, гель: 2 % (нітрат)
Сульфід селену (Selenium sulfide)	суспензія на основі миючого засобу: 2 %
Гіпосульфіт (Sodium thiosulfate)	розчин: 15 %
Тербінафін (Terbinafine)	крем: 1 % мазь: 1 % тербінафін гідрохлорид

Антибактеріальні лікарські засоби

Мупіроцин (Mupirocin)	крем: 2 % (у вигляді мупіроцину кальцію) мазь: 2 %
Перманганат калію (Potassium permanganate)	водний розчин: 1:10000 порошок: по 3 г або 5 г
Сульфадіазин срібла (Silver sulfadiazine) ☑	крем: 1 %

3. Протизапальні та протисвербіжні лікарські засоби

☐ Бетаметазон (Betamethasone) ☑	крем або мазь: 0,05 % (або 0,64 мг/г); 0,1 % (у вигляді валерату)
☐ Каламін (Calamine)	лосьйон
☐ Гідрокортизон (Hydrocortisone)	крем або мазь: 1 % (ацетат)

4. Лікарські засоби, що впливають на процеси видозмінення шкіри

Пероксид бензоїлу (Benzoyl peroxide)	крем, мазь, лосьйон: 5 %; 10 %
Фторурацил (Fluorouracil)	мазь: 5 %
Саліцилова кислота (Salicylic acid)	розчин для зовнішнього застосування: 1 %; 5 % по 25 мл, 40 мл, 50 мл, 100 мл
Сечовина (Urea)	крем або мазь: 5 %; 10 %

5. Лікарські засоби для лікування педикульозу

☐ Бензилбензоат (Benzyl benzoate) ☑	лосьйон: 25 % емульсія нашкірна: 200 мг/г по 50 г або 100 г у флаконі мазь: 200 — 250 мг/г
Перметрин (Permethrin)	крем: 5 % лосьйон: 1 % мазь: 40 мг/г розчин нашкірний: 0,5 % по 50 г у флаконі

6. Лікарські засоби для лікування ран та виразкових уражень

Декспантенол (Dexpanthenol)*	мазь, крем: 5%

XIV. Лікарські засоби для діагностики

1. Офтальмологічні лікарські засоби

Флуоресцеїн (Fluorescein)	очні краплі: 1 % (натрієва сіль) розчин для ін'єкцій: 10 % по 5 мл у флаконі для діагностичної ангіографії
☐ Тропікамід (Tropicamide)	очні краплі: 0,5 %; 1 %

2. Рентгеноконтрасні лікарські засоби

☐ Амідотрізоат (Amidotrizoate)	ін'єкції: 140 мг — 420 мг йодину/мл в 5 мл; 10 мл; 20 мл в ампулах
Барію сульфат (Barium sulfate)	водний розчин порошок для приготування суспензії: 80 г
☐ Йогексол (Iohexol)	ін'єкції: 140 мг — 350 мг йодину/мл в 5 мл; 10 мл; 20 мл; 50 мл; 100 мл
Йопамідол (Iopamidol)*	розчин для ін'єкцій: 370 мг йоду/мл, 50 мл та 100 мл у флаконах

Додатковий перелік

Меглюміну йотроксат (Meglumine iotroxate)	*розчин: 5 г — 8 г йоду в 100 мл до 250 мл*

XV. Дезінфекційні засоби і антисептики

1. Антисептики

☐ Хлоргексидин (Chlorhexidine)	розчин: 0,05%; 5 % (біглюконат) гель: 4 %
☐ Етанол (Ethanol)	розчин: 70 % (денатурований)
☐ Повідон йоду (Povidone iodine)	розчин: 10 % (еквівалентно 1 % активного йоду)

2. Дезінфекційні засоби

Етанол (Ethanol)	розчин: 96 %
Засіб на спиртовій основі для протирання рук (Alcohol based hand rub)	розчин, що містить етанол в розмірі 80 %/об'єм розчин, що містить ізопропіловий спирт в розмірі 75 %/об'єм
☐ Суміш на основі хлору (Chlorine base compound)	порошок: (0,1 % активного хлору) для розчину
☐ Хлороксиленол (Chloroxylenol)	розчин: 4,8 %
Глутарал (Glutaral)	розчин: 2 %

XVI. Діуретики

Амілорид (Amiloride)	таблетки: 5 мг (гідрохлорид)
☐ Фуросемід (Furosemide)	ін'єкції: 10 мг/мл по 2 мл в ампулах розчин для перорального застосування: 20 мг/5 мл [д] таблетки: 10 мг [д]; 20 мг [д]; 40 мг
☐ Гідрохлортіазид (Hydrochlorothiazide)	тверда пероральна лікарська форма: 25 мг
Маніт (Mannitol)	розчин для ін'єкцій: 10 %; 20 % розчин для інфузій: 15 % по 100 мл, 200 мл, 400 мл у пляшках; по 100 мл, 250 мл, 500 мл у контейнерах
Спіронолактон (Spironolactone)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг

6. Додатковий перелік

Спіронолактон (Spironolactone)	*розчин для перорального застосування: 5 мг/5 мл; 10 мг/5 мл; 25 мг/5 мл*

XVII. Лікарські засоби, що впливають на функцію шлунково-кишкового тракту

1. Додатковий перелік [сп]

☐ *Ферменти підшлункової залози (Pancreatic enzymes)*	*лікарські засоби та дози, включаючи ліпази, протеази та амілази, застосовувати відповідно до віку*

2. Противиразкові лікарські засоби

Додатковий перелік

☐ *Омепразол (Omeprazole)*	*порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 40 мг в ампулах порошок для приготування розчину для перорального застосування: 20 мг; 40 мг у саше* *тверда пероральна лікарська форма: 10 мг; 20 мг; 40 мг*
☐ *Ранітидин (Ranitidine)*	*ін'єкції: 25 мг/мл (у вигляді гідрохлориду) по 2 мл в ампулах* *розчин для перорального застосування: 75 мг/5 мл (у вигляді гідрохлориду)* *таблетки: 150 мг (у вигляді гідрохлориду)*

3. Антиеметики

Додатковий перелік

Дексаметазон (Dexamethasone)	*ін'єкції: 4 мг/мл по 1 мл в ампулах (у вигляді динатрієвої солі фосфату)* *розчин для перорального застосування: 0,5 мг/5 мл; 2 мг/5 мл* *тверда пероральна лікарська форма: 0,5 мг; 0,75 мг; 1,5 мг; 4 мг*
Метоклопрамід (Metoclopramide) ☑	*ін'єкції: 5 мг (гідрохлорид) / мл по 2 мл в ампулах* *розчин для перорального застосування: 5 мг/5 мл [д]* *таблетки: 10 мг (гідрохлорид)*
Ондансетрон (Ondansetron) ☑	*ін'єкції: 2 мг основа/мл по 2 мл, 4 мл в ампулах (у вигляді гідрохлориду)* *розчин для перорального застосування: 4 мг основа / 5 мл* *тверда пероральна лікарська форма: відповідає 4 мг основи;* *8 мг основи; 24 мг основи*

4. Протизапальні лікарські засоби

☐ Сульфасалазин (Sulfasalazine)	утримувальна клізма свічка: 500 мг таблетки: 500 мг

4.2. Додатковий перелік

☐ *Гідрокортизон (Hydrocortisone)*	*утримувальна клізма* *свічка: 25 мг (ацетат)*

5. Проносні лікарські засоби

☐ Сена (Senna)	таблетки: 7,5 мг; 13,5 мг; 70 мг (сеннозиди)

6. Лікарські засоби, що застосовуються при діареї

Пероральна регідратація

Солі для пероральної регідратації (Oral rehydration salts)	порошок для розведення в 200 мл; 500 мл; 1 л Глюкоза: 75 мілліеквівалент (млек) Натрій: 75 млек чи ммоль/л Хлорид: 65 млек чи ммоль/л Калій: 20 млек чи ммоль/л Цитрат: 10 ммоль/л Осмолярність: 245 мосм/л Глюкоза: 13,5 г/л Натрію хлорид: 2,6 г/л Калію хлорид: 1,5 г/л Тринатрію цитрат дигідрат: 2,9 г/л бікарбонат натрію 2,5 г/л може замінювати тринатрію цитрат дигідрат порошок для орального розчину: по 4,4 г у пакетах (один пакетик містить глюкози безводної 2,7 г, натрію цитрату 0,58 г, натрію хлориду 0,52 г, калію хлориду 0,3 г) порошок для орального розчину: по 10,7 г у пакетах (один пакетик містить 0,75 г калію хлориду, 1,3 г натрію хлориду, 1,45 г натрію цитрату, 6,75 г глюкози безводної)

Лікарські засоби від діареї

Сульфат цинку (Zinc sulfate)*	тверда пероральна лікарська форма: 20 мг

XVIII. Гормони, інші лікарські засоби, що використовуються при ендокринних захворюваннях

1. Кортикостероїди і синтетичні замінники

Флудрокортизон (Fludrocortisone)	таблетки: 100 мкг (ацетат)
Гідрокортизон (Hydrocortisone)	таблетки: 5 мг; 10 мг; 20 мг порошок для розчину для ін'єкцій: по 100 мг у флаконах

2. Андрогени

Додатковий перелік

Тестостерон (Testosterone)	*ін'єкції: 200 мг (енантат) по 1 мл в ампулах; 250 мг/мл по 1 мл, 4 мл в ампулах*

3. Контрацептиви*

Оральні гормональні контрацептиви

☐ Етинілестрадіол (Ethinylestradiol) + ☐ Левоноргестрел (Levonorgestrel)	таблетки: 30 мкг + 150 мкг
☐ Етинілестрадіол (Ethinylestradiol) + ☐ Норетистерон (Norethisterone)	таблетки: 35 мкг + 1 мг
Левоноргестрел (Levonorgestrel)	таблетки: 30 мкг; 750 мкг (пакет із двох); 1,5 мг
Естрадіол ципіонат (Estradiol cypionate) + Медроксипрогестерону ацетат (Medroxyprogesterone acetate)	ін'єкція: 5 мг + 25 мг
Медроксипрогестерону ацетат (Medroxyprogesterone acetate)	депо ін'єкції: 150 мг/мл по 1 мл у флаконі
Норетистерону енантат (Norethisterone enantate)	масляний розчин: 200 мг/мл по 1 мл в ампулах

Імплантабельні контрацептиви

Етоногестрел-рилізинговий імплантат (Etonogestrel-releasing implant)	одностержневий етоногестрело-рилізинговий імплантат, який містить 68 мг етоногестрела
Левоноргестрел-рилізинговий імплантат (Levonorgestrel-releasing implant)	два стрижня левоноргестрело-рилізингового імплантата, кожен стрижень якого містить 75 мг левоноргестрелу (150 мг від загального обсягу)

Внутрішньоматкові засоби

Левоноргестрел-рилізинг внутрішньоматкової системи (Levonorgestrel-releasing intrauterine system)	внутрішньоутробна система з резервуаром, що містить 52 мг левоноргестрелу

Інтравагінальні контрацептиви

Прогестеронове вагінальне кільце (Progesterone vaginal ring)*	прогестероно-рилізингове вагінальне кільце, що містить 2,074 г мікронізованого прогестерону

4. Естрогени

5. Інсуліни та інші ліки, які використовуються для лікування діабету

☐ Гліклазид (Gliclazide)	тверда пероральна лікарська форма: 30 мг; 60 мг; 80 мг таблетки з контрольованим вивільненням: 30 мг; 60 мг; 80 мг
Глібенкламід (Glibenclamide)* (може бути використаний як альтернатива гліклазиду)	тверда пероральна лікарська форма: 5 мг
Глюкагон (Glucagon)	ін'єкції: 1 мг/мл
Інсулін для ін'єкцій (короткої дії) (Insulin injection (fast-acting))	ін'єкції: 40 МО/мл по 10 мл у флаконі; 100 МО/мл по 5 мл; по 10 мл у флаконі
Інсулін середньої тривалості дії (Intermediate-acting insulin)	ін'єкції: 40 МО/мл по 10 мл у флаконі; 100 МО/мл по 5 мл; по 10 мл у флаконі (у вигляді суспензії інсуліну цинку або ізофан інсуліну)
Метформін (Metformin)	таблетки: 500 мг — 1000 мг (гідрохлорид)

6. Овуляційні індуктори

Додатковий перелік

Кломіфен (Clomifene)	*таблетки: 50 мг (цитрат)*
Менотропін (Human menopausal gonadotrophin)	*порошок/ліофілізат для розчину для ін'єкцій: 75 МО; 150 МО; 600 МО; 1200 МО у флаконах*
Трипторелін (Triptorelin)	*порошок ліофілізований для приготування розчину для ін'єкцій: 0,1 мг; 3,75 мг; 11,25 мг; 22,5 мг*
Фолітропін альфа (Follitropin alfa)	*ліофілізат/порошок для розчину для ін'єкцій: 75 МО/1 мл* *розчин для ін'єкцій: 300 МО/0,5 мл; 450 МО/0,75 мл; 900 МО/1,5 мл у флаконах*

7. Прогестагени

☐ Медроксипрогестерону ацетат (Medroxyprogesterone acetate)	таблетки: 5 мг суспензія для ін'єкцій: 150 мг/мл по 1 мл у флаконі або заповненому шприці

8. Гормони щитовидної залози і антитиреоїдні лікарські засоби

Левотироксин (Levothyroxine)	таблетки: 25 мкг [д]; 50 мкг; 75 мкг; 100 мкг; 125 мкг; 150 мкг (натрієва сіль)

ДОКУМЕНТИ

Калію йодид (Potassium iodide)	таблетки: 100 мкг; 200 мкг; 1 мг; 60 мг; 250 мг
☐ Пропілтіоурацил (Propylthiouracil)	таблетки: 50 мг

8.4. Додатковий перелік [сп]

Люголя розчин (Lugol's solution)	*розчин для перорального застосування: близько 130 мг всього йоду/мл*

9. Гормони гіпофіза та гіпоталамуса та їх аналоги

Соматропін (Somatropin)	ліофілізат для розчину для ін'єкцій/порошок ліофілізований та розчинник для розчину для ін'єкцій/розчин для ін'єкцій/порошок для розчину для ін'єкцій: 1,3 мг, 2,6 мг, 4 мг, 5 мг, 5,3 мг, 8 мг у флаконі

XIX. Імунобіологічні лікарські засоби

1. Діагностичні речовини

Туберкулін (Tuberculin), очищений білок похідна (purified protein derivative-PPD)	ін'єкції

2. Сироватки та імуноглобуліни

Протиотрутний імуноглобулін (Antivenom immunoglobulin)*	ін'єкції
Дифтерійний антитоксин (Diphtheria antitoxin)	ін'єкції: 10000 МО; 20000 МО у флаконі

3. Вакцини

Рекомендовано як у вигляді моновакцин, так і комбінованих вакцин

Вакцина БЦЖ (BCG vaccine)

Вакцина проти дифтерії (Diphtheria vaccine)

Гемофільна вакцина типу В (Haemophilus influenzae type b vaccine)

Вакцина проти гепатиту В (Hepatitis B vaccine)

Вакцина проти кору (Measles vaccine)

Вакцина проти кашлюку (Pertussis vaccine)

Вакцина проти поліомієліту (Poliomyelitis vaccine)

Вакцина проти краснухи (Rubella vaccine)

Вакцина проти правця (Tetanus vaccine)

Рекомендації щодо деяких груп високого ризику

Вакцина проти сказу (Rabies vaccine)

Рекомендації за програмами імунізації з певними характеристиками

Вакцина проти паротиту (Mumps vaccine)

4. Інтерферони

Інтерферон альфа-2b (Interferon alfa-2b)*	ліофілізат для приготування розчину для ін'єкцій: 1 млн. МО, 3 млн. МО**, 5 млн. МО, 6 млн. МО**, 9 млн. МО, 18 млн. МО
Інтерферон бета 1-а (Interferon beta-1a)*	ін'єкції: 6 000 000 МО (30 мкг); 12 000 000 МО (44 мкг)
Інтерферон бета 1-b (Interferon beta-1b)*	ін'єкції: 9 600 000 МО (0,3 мг)

XX. Міорелаксанти (периферійної дії) та інгібітори холіноестерази

☐ Атракуріум (Atracurium)	ін'єкції: 10 мг/мл (безилат)
Неостигмін (Neostigmine)	ін'єкції: 0,5 мг/мл по 1 мл в ампулах; 2,5 мг (метилсульфат) по 1 мл в ампулах таблетки: 15 мг (бромід)
Суксаметоній (Suxamethonium)	ін'єкції: 50 мг (хлорид) / мл по 2 мл в ампулах; 20 мг/мл по 5 мл в ампулах (суксаметонію йодид) порошок для приготування розчину для ін'єкцій (хлорид) у флаконі
☐ Векуроніум (Vecuronium) [д]	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 10 мг (бромід) у флаконі

5. Додатковий перелік

Піридостигмін (Pyridostigmine)	*ін'єкції: 1 мг/мл по 1 мл в ампулах* *таблетки: 60 мг (бромід)*
Ботулінічний токсин типу А (Botulinum toxin)	*порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 100 та 500 ОД*

XXI. Офтальмологічні лікарські засоби

1. Протиінфекційні лікарські засоби

Ацикловір (Aciclovir)	мазь: 3 %
Азитроміцин (Azithromycin)	розчин (очні краплі): 1,5 %
☐ Гентаміцин (Gentamicin)	розчин (очні краплі): 0,3 % (сульфат)
☐ Офлоксацин (Ofloxacin)	розчин (очні краплі): 0,3 %
☐ Тетрациклін (Tetracycline)	очна мазь: 1 % (гідрохлорид)

2. Протизапальні лікарські засоби

☐ Преднізолон (Prednisolone)	розчин (очні краплі): 0,5 % (фосфат натрію)

3. Місцеві анестетики

☐ Тетракаїн (Tetracaine) ☑	розчин (очні краплі): 0,5 % (гідрохлорид)

4. Міотичні лікарські засоби та лікарські засоби проти глаукоми

Ацетазоламід (Acetazolamide)	таблетки: 250 мг
Латанопрост (Latanoprost)	розчин (очні краплі): латанопрост 50 мкг/мл
☐ Пілокарпін (Pilocarpine)	розчин (очні краплі): 2 %; 4 %; 1 % (гідрохлорид чи нітрат)
☐ Тимолол (Timolol)	розчин (очні краплі): 0,25 %; 0,5 % (у вигляді малеата водню)

5. Мідріатики

Атропін (Atropine) ☑	розчин (очні краплі): 0,1 %; 0,5 %; 1 % (сульфат) [д]
Гоматропін (гідробромід) (Homatropine hydrobromide) (може бути використаний як альтернатива атропіну)	
Циклопентолат (гідрохлорид) (Cyclopentolate) (може бути використаний як альтернатива атропіну)	розчин (очні краплі): 1 % (гідрохлорид)

Додатковий перелік

Адреналін (Epinephrine (Adrenaline))	*розчин (очні краплі): 2 % (у вигляді гідрохлориду)*

XXII. Лікарські засоби, що впливають на міометрій

1. Лікарські засоби, що підсилюють скоротливу активність міометрію

☐ Ергометрин (Ergometrine)	ін'єкції: 200 мкг (гідроген малеату) по 1 мл в ампулах; 0,2 мг/мл по 1 мл в ампулах (1 мл розчину містить метилергометрину малеату 0,2 мг)
Мізопростол (Misoprostol)*	таблетки: 200 мкг вагінальні таблетки: 25 мкг*
Окситоцин (Oxytocin)	ін'єкції: 5 МО/1 мл; 10 МО/1 мл

Додатковий перелік

Міфепристон (Mifepristone) — *Мізопростол (Misoprostol)**	*таблетки: 200 мг — 200 мкг* *міфепристон таблетки: 10 мг, 50 мг, 200 мг* *мізопростол таблетки: 200 мкг*

2. Лікарські засоби, що зменшують скоротливу активність міометрію (токолітики)

Ніфедипін (Nifedipine)	швидкорозчинні капсули: 10 мг

XXIII. Перитонеальний діалізний розчин

1. Додатковий перелік

Розчин для перитонеального діалізу (відповідного складу) (intraperitoneal dialysis solution)	*парентеральний розчин*

XXIV. Лікарські засоби для лікування психічних і поведінкових розладів

1. Лікарські засоби, що застосовуються при психотичних розладах

☐ Хлорпромазин (Chlorpromazine) [д]	ін'єкції: 25 мг (гідрохлорид) / мл по 2 мл в ампулах розчин для перорального застосування: 25 мг (гідрохлорид)/5 мл таблетки: 10 мг; 25 мг; 50 мг; 100 мг (гідрохлорид)
☐ Флуфеназин (Fluphenazine)	ін'єкції: 25 мг (деканоат або енантат) по 1 мл в ампулах
☐ Галоперидол (Haloperidol) [д]	ін'єкції: 5 мг по 1 мл в ампулах таблетки: 1,5 мг; 2 мг; 5 мг
Рисперидон (Risperidone)	тверда пероральна лікарська форма: 0,25 мг — 6 мг розчин оральний: 1 мг/мл

Додатковий перелік

Клозапін (Clozapine)	*тверда пероральна лікарська форма: 25 — 200 мг*
Галоперидол (Haloperidol) [д]	*розчин для перорального застосування: 2 мг/мл*

2. Лікарські засоби, що застосовуються для лікування порушення настрою

Лікарські засоби, що застосовуються при депресивних розладах

☐ Амітриптилін (Amitriptyline)	таблетки: 25 мг; 75 мг (гідрохлорид)
Флуоксетин (Fluoxetine) ☑	тверда пероральна лікарська форма: 20 мг (у вигляді гідрохлориду)

Лікарські засоби, що застосовуються при біполярних розладах

Карбамазепін (Carbamazepine)	таблетки (з поділкою): 100 мг; 200 мг
Літію карбонат (Lithium carbonate)	тверда пероральна лікарська форма: 300 мг
Вальпроєва кислота / Вальпроат натрію (Valproic acid / Sodium valproate)	таблетки (з покриттям): 200 мг — 500 мг (вальпроат натрію)

3. Лікарські засоби для лікування тривожних розладів

☐ Діазепам (Diazepam)	таблетки (з поділкою): 2 мг; 5 мг

4. Лікарські засоби, що застосовуються при обсесивно-компульсивних розладах

Кломіпрамін (Clomipramine)	тверда пероральна лікарська форма: 10 мг; 25 мг (гідрохлорид)

5. Лікарські засоби для лікування розладів, викликаних вживанням психоактивних речовин

Додатковий перелік

☐ *Метадон (Methadone)*	*концентрат для приготування розчину для перорального застосування: 5 мг/мл; 10 мг/мл (гідрохлорид)* *розчин для перорального застосування: 5 мг/мл; 5 мг/5 мл; 10 мг/5 мл (гідрохлорид) або 1 мг/мл* *таблетки: 5 мг; 10 мг; 25 мг; 40 мг*
Бупренорфін (Buprenorphine)	*таблетки (сублінгвальні): 2 мг; 4 мг; 8 мг*

XXV. Лікарські засоби, що впливають на функцію органів дихання

1. Антиастматичні засоби і лікарські засоби для лікування хронічної обструктивної хвороби

☐ Беклометазон (Beclometasone)	інгаляція (аерозоль): 50 мкг; 100 мкг (дипропіонат) на дозу (у вигляді форм, що не містять фреон) аерозоль для інгаляцій: 200 мкг; 250 мкг
☐ Будесонід (Budesonide) [д]	інгаляція (аерозоль): 50 мкг на дозу; 200 мкг на дозу порошок для інгаляцій: 100 мкг на дозу; 200 мкг на дозу суспензія для розпилення: 0,25 мг/мл та 0,5 мг/мл
Епінефрин (Адреналін) (Epinephrine / Adrenaline)	ін'єкції: 1 мг (у вигляді гідрохлориду та гідротартрату) по 1 мл в ампулах, що відповідає 1,82 мг адреналіну тартрату в 1 мл
Іпратропію бромід (Ipratropium bromide)	інгаляція (аерозоль): 20 мкг на дозу
☐ Сальбутамол (Salbutamol)	інгаляція (аерозоль): сальбутамол 100 мкг як сульфат (1 доза) розчин для ін'єкцій: 50 мкг (як сульфат)/мл по 5 мл в ампулах; 500 мкг (як сульфат)/мл по 1 мл в ампулах дозований інгалятор (аерозоль): 100 мкг (як сульфат) на 1 дозу респіраторний розчин для використання в розпилювачах-небулайзерах: 5 мг (як сульфат)/мл; 1 мг/мл розчин для інгаляцій: 1 мг/мл та 2,5 мг/2,5 мл
☐ Будесонід + Формотерол (Formoterol and budesonide)	порошок для інгаляцій: 100 мкг/6 мкг/дозу; 200 мкг/6 мкг/дозу інгаляції (порошок, аерозоль): 160 мкг/4,5 мкг/дозу; 200 мкг/6 мкг/дозу; 80 мкг/4,5 мкг/дозу; 320 мкг/9,0 мкг/дозу

XXVI. Розчини, що коригують водний, електролітний та кислотно-лужний баланс

1. Лікарські засоби для перорального застосування

Солі для пероральної регідратації (Oral rehydration salts) Див. розділ XVII	
Калію хлорид (Potassium chloride)	порошок для розчину

2. Лікарські засоби для парентерального застосування

Глюкоза (Glucose)	розчин для ін'єкцій: 5 % (ізотонічний) розчин для ін'єкцій: 10 %; 40 %; 50 % (гіпертонічний)
Калію хлорид (Potassium chloride)	розчин: 11,2 % по 20 мл в ампулах (еквівалентно K^+ 1,5 ммоль/мл, Cl^- 1,5 ммоль/мл) розчин для розведення: 7,5 % (еквівалентно K^+ 1 ммоль/мл та Cl^- 1 ммоль/мл) [д]; 15 % (еквівалентно K^+ 2 ммоль/мл та Cl^- 2 ммоль/мл) [д]
Натрію хлорид (Sodium chloride)	розчин для ін'єкцій: 0,9 % ізотонічний (еквівалентно Na^+ 154 ммоль/л, Cl^- 154 ммоль/л)
Натрію гідрокарбонат (Sodium hydrogen carbonate)	ін'єкції: 1,4 % — 8,4 %
☐ Лактат натрію (Sodium lactate), складний розчин Натрію хлорид + Калію хлорид + Кальцію хлорид + Натрію лактат (Sodium chloride + Potassium chloride + Calcium chloride + Sodium lactate)	розчин для ін'єкцій/інфузій розчин для інфузій

3. Інші

Вода для ін'єкцій (Aqua pro injectionibus/ Water for injection)	розчин для ін'єкцій: 2 мл; 5 мл; 10 мл в ампулах

XXVII. Вітаміни і мінерали

1. Додатковий перелік

Кальцію глюконат (Calcium gluconate)	*ін'єкції: 100 мг/мл по 10 мл в ампулах*

XXVIII. Лікарські засоби для лікування вуха, горла та носа [д]

Оцтова кислота (Acetic acid)	місцево: 2 % в спирті
☐ Будесонід (Budesonide)	назальний спрей: 100 мкг на дозу; 50 мкг на дозу
☐ Ципрофлоксацин (Ciprofloxacin)	місцево: 0,3 % краплі (гідрохлорид)
☐ Ксилометазолін (Xylometazoline) ☑	назальний спрей: 0,05 % краплі назальні: 0,05 %; 0,1 % по 10 мл

XXIX. Спеціальні лікарські засоби для догляду за новонародженими

1. Лікарські засоби, що призначаються немовлятам [д]

Кофеїну цитрат (Caffeine citrate)	ін'єкції: 20 мг/мл (еквівалентно 10 мг кофеїну основи/мл) розчин для перорального застосування: 20 мг/мл (еквівалентно 10 мг кофеїну основи/мл)
Хлоргексидин (Chlorhexidine)	розчин або гель: 7,1 % (диглюконат), забезпечуючи 4 % хлоргексидину (для догляду за пупковою раною) [д]

Додатковий перелік

☐ *Ібупрофен (Ibuprofen)*	*розчин для ін'єкцій: 5 мг/мл*
☐ *Простагландин Е (Prostaglandin E)*	*розчин для ін'єкцій:* *простагландин Е1 — 0,5 мг/мл в спирті* *простагландин Е2 — 1 мг/мл*
Легеневі сурфактанти (Surfactant)	*суспензія для введення в трахею: 25 мг/мл — 80 мг/мл*

2. Лікарські засоби, що застосовують матері новонароджених

Дексаметазон (Dexamethasone)	ін'єкції: 4 мг/мл дексаметазону фосфату (у вигляді динатрієвої солі)

XXX. Лікарські засоби, що застосовуються при захворюваних суглобів

1. Лікарські засоби для лікування подагри

Алопуринол (Allopurinol)	таблетки: 100 мг

2. Модифікуючі лікарські засоби, що використовуються при ревматичних хворобах (DMARDs)

Хлорохін (Chloroquine)	таблетки: 100 мг; 150 мг (у вигляді фосфату або сульфату); 250 мг (фосфат)

Додатковий перелік

Азатіоприн (Azathioprine)	*таблетки: 50 мг*
Гідроксихлорохін (Hydroxychloroquine) [сп]	*тверді пероральні дозовані форми: 200 мг (у вигляді сульфату)*
Метотрексат (Methotrexate)	*таблетки: 2,5 мг (у вигляді натрієвої солі)*
Пеніциламін (Penicillamine)	*тверді пероральні дозовані форми: 250 мг*
Сульфасалазин (Sulfasalazine)	*таблетки: 500 мг*

XXXI. Лікарські засоби, що застосовуються при наданні екстреної (невідкладної) медичної допомоги

1.	Аміаку розчин концентрований (Ammonia)	розчин: 10 % у флаконі
2.	Аміодарон (Amiodarone)	ін'єкції: 50 мг/мл по 3 мл в ампулах
3.	Атропін (Atropine)	ін'єкції: 1 мг (сульфат) в ампулах по 1 мл
4.	Бісопролол (Bisoprolol)	таблетки: 1,25 мг; 2,5 мг; 5 мг; 10 мг
5.	Верапаміл (Verapamil)	ін'єкції: 2,5 мг (гідрохлорид)/мл по 2 мл в ампулах
6.	Вода для ін'єкцій (Aqua pro injectionibus/Water for injection)	розчин для ін'єкцій: 2 мл; 5 мл; 10 мл в ампулах
7.	Вугілля активоване (Activated charcoal)	порошок: 5 г тверда пероральна лікарська форма: 0,25 г
8.	Галоперидол (Haloperidol)	ін'єкції: 5 мг/мл
9.	Гепарин натрій (Heparin sodium)	ін'єкції: 5000 МО/мл
10.	Гідрокортизон (Hydrocortisone)	порошок для розчину для ін'єкцій: 100 мг у флаконі
11.	Гідроксиетилкрохмаль (Hydroxyethylstarch)	розчин для інфузій: 6 % (60 мг/мл); 10% (100 мг/мл)
12.	Глюкоза (Glucose)	розчин для ін'єкцій: 5 % (ізотонічний) розчин для ін'єкцій: 40 % (гіпертонічний)
13.	Дексаметазон (Dexamethasone)	ін'єкції: 4 мг/мл по 1 мл в ампулах (у вигляді динатрієвої солі фосфату)
14.	Дигоксин (Digoxin)	ін'єкції: 0,25 мг/мл по 1 мл в ампулах
15.	Диклофенак (Diclofenac)	ін'єкції: 25 мг/мл по 3 мл в ампулах
16.	Діазепам (Diazepam)	ін'єкції: 5 мг/мл
17.	Допамін (Dopamine)	ін'єкції: 40 мг/мл (гідрохлорид) по 5 мл в ампулах
18.	Дротаверин (Drotaverine)	ін'єкції: 20 мг/мл по 2 мл в ампулах
19.	Епінефрин (Адреналін) (Epinephrine /Adrenaline)	ін'єкції: 1 мг (у вигляді гідрохлориду та гідротартрату) по 1 мл в ампулах, що відповідає 1,82 мг адреналіну тартрату в 1 мл
20.	Етанол (Ethanol)	розчин: 70 % (денатурований)
21.	Ізосорбіду динітрат (Isosorbide dinitrate)	розчин для інфузій: 1 мг/мл таблетки (сублінгвальні): 5 мг
22.	Інсулін для ін'єкцій (короткої дії) (Insulin injection (fast-acting))	ін'єкції: 40 МО/мл по 10 мл у флаконі; 100 МО/мл по 5 мл; по 10 мл у флаконі
23.	Каптоприл (Captopril)	таблетки: 12,5 мг; 25 мг; 50 мг
24.	Кислота ацетилсаліцилова (Acetylsalicylic acid)	тверда пероральна лікарська форма: 75 мг— 300 мг
25.	Клонідин (Clonidine)	таблетки: 0,15 мг розчин для ін'єкцій: 0,01% по 1 мл в ампулах
26.	☐ Лактат натрію (Sodium lactate), складний розчин Натрію хлорид + Калію хлорид + Кальцію хлорид + Натрію лактат (Sodium chloride + Potassium chloride + Calcium chloride + Sodium lactate)	розчин для ін'єкцій/інфузій розчин для інфузій
27.	Лідокаїн (Lidocaine)	ін'єкції: 20 мг (гідрохлорид)/мл по 5 мл
28.	Магнію сульфат (Magnesium sulfate)	ін'єкції: 250 мг/мл по 5 мл або по 10 мл
29.	Маніт (Mannitol)	розчин для інфузій: 15% по 100 мл, 200 мл, 400 мл у пляшках, по 100 мл, 250 мл, 500 мл у контейнерах
30.	Метамізол натрію (Metamizole sodium)*	ін'єкції: 500 мг/мл по 1 мл, 2 мл в ампулах
31.	Метилпреднізолон (Methylprednisolone)	ін'єкції: 40 мг/мл (у вигляді натрію сукцинату) по 1 мл у однодозових флаконах та по 5 мл у багатодозових флаконах; 80 мг/мл (у вигляді натрію сукцинату) по 1 мл у однодозових флаконах; 125 мг (у вигляді натрію сукцинату) у флаконі; 250 мг (у вигляді натрію сукцинату) у флаконі; 500 мг (у вигляді натрію сукцинату) у флаконі; 1000 мг (у вигляді натрію сукцинату) у флаконі
32.	Метопролол (Metoprolol)	таблетки: 25 мг; 50 мг; 100 мг розчин для ін'єкцій: 1 мг/мл в ампулах
33.	Морфін (Morphine)	ін'єкції: 10 мг (сульфат або гідрохлорид) по 1 мл в ампулах
34.	Налоксон (Naloxone)	ін'єкції: 400 мкг (гідрохлорид) по 1 мл в ампулах
35.	Натрію гідрокарбонат (Sodium hydrogen carbonate)	ін'єкції: 1,4 % — 8,4 %
36.	Натрію тіосульфат (Sodium thiosulfate)	ін'єкції: 250 мг/мл по 50 мл; 300 мг/мл по 5 мл та 10 мл в ампулах
37.	Натрію хлорид (Sodium chloride)	розчин для ін'єкцій/інфузій: 0,9 % ізотонічний (еквівалентно Na^+ 154 ммоль/л, Cl^- 154 ммоль/л)
38.	Натрію хлорид + Калію хлорид + Кальцію хлорид (Sodium chloride + Potassium chloride + Calcium chloride) — складний розчин	розчин для інфузій
39.	Неостигмін (Neostigmine)	ін'єкції: 0,5 мг/мл по 1 мл в ампулах; 2,5 мг (метилсульфат) по 1 мл в ампулах
40.	Нітрогліцерин (Glyceryl trinitrate)	таблетки (сублінгвальні): 500 мкг
41.	Ніфедипін (Nifedipine)	таблетки: 10 мг, 20 мг, 40 мг, 60 мг краплі оральні: 2%
42.	Оксибупрокаїн (Oxybuprocaine)	краплі очні, розчин: 0,4%
43.	Окситоцин (Oxytocin)	ін'єкції: 5 МО/1 мл; 10 МО/1 мл
44.	Омепразол (Omeprazole)	порошок для приготування розчину для ін'єкцій: 40 мг в ампулах
45.	Ондансетрон (Ondansetron) ☑	ін'єкції: 2 мг/мл по 2 мл, 4 мл в ампулах (у вигляді гідрохлориду)
46.	Парацетамол (Paracetamol)	розчин для перорального застосування: 30мг/мл; 120 мг/5 мл; 125 мг/5 мл супозиторії: 80 мг, 100 мг, 150 мг тверда пероральна лікарська форма: 100 мг — 500 мг розчин для інфузій: 10 мг/мл
47.	Повідон-йоду (Povidone-iodine)	розчин: 10 % (еквівалентно 1 % активного йоду)
48.	Ранітидин (Ranitidine)*	ін'єкції: 25 мг/мл (у вигляді гідрохлориду) по 2 мл в ампулах
49.	Сальбутамол (Salbutamol)	інгаляція (аерозоль): сальбутамол 100 мкг як сульфат (1 доза) дозований інгалятор (аерозоль): 100 мкг (як сульфат) на 1 дозу
50.	Стрептокіназа (Streptokinase)	порошок / ліофілізат для приготування розчину для ін'єкцій / інфузій: 1,5 млн. МО у флаконі
51.	Теофілін (Theophylline)	ін'єкції: 2% в ампулах
52.	Терліпресин (Terlipressin)*	порошок для розчину для ін'єкцій: 1 мг ін'єкції: 0,1 мг/мл по 2 мл та по 10 мл
53.	Транексамова кислота (Tranexamic acid)	ін'єкції: 50 мг/мл; 100 мг/мл; 500 мг/5мл по 5 мл або по 10 мл в ампулах
54.	Фенілефрин (Phenylephrine)	ін'єкції: 10 мг/мл по 1 мл
55.	Фентаніл (Fentanyl)	ін'єкції: 0,05 мг/мл по 2 мл в ампулах
56.	Фуросемід (Furosemide)	ін'єкції: 10 мг/мл по 2 мл в ампулах таблетки: 40 мг
57.	Хлоргексидин (Chlorhexidine)	розчин: 0,05% (біглюконат)

Примітка.	У цьому переліку застосовуються такі позначки: «(☐)» означає аналогічний клінічний ефект в межах фармакологічного класу. У разі відсутності різниці в інформації щодо ефективності та безпеки у переліку зазначено лікарський засіб, який доступний за найнижчою ціною з урахуванням міжнародних джерел інформації про ціни на лікарські засоби; «☑» означає, що є обмеження за віком або масою тіла для використання лікарського засобу; «[сп]» означає, що лікарський засіб вимагає спеціалізованого діагностичного або спостережного обладнання, та/або спеціалізованої медичної допомоги, та/або підготовки фахівців для використання у дітей; «[д]» означає, що наявні спеціальні вказівки для обмеження використання для дітей; «(*)» та «(**)» означають, що особливості застосування лікарського засобу встановлюються МОЗ.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1075
Київ

Про затвердження Методики розрахунку вартості послуги з медичного обслуговування

Відповідно до частини шостої статті 18 Основ законодавства України про охорону здоров'я Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Затвердити Методику розрахунку вартості послуги з медичного обслуговування, що додається.

2. Міністерству охорони здоров'я протягом трьох місяців забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених Методикою.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2018 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1075

МЕТОДИКА
розрахунку вартості послуги з медичного обслуговування

Загальна частина

1. Ця Методика визначає методологію та порядок обліку фактичних витрат, які здійснюють заклади охорони здоров'я у зв'язку з наданням послуг з медичного обслуговування (далі — медичні послуги) і які враховуються під час встановлення єдиних тарифів на медичні послуги, що надаються відповідно до галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я за договорами про медичне обслуговування населення у межах програми державних гарантій медичного обслуговування населення згідно із Законом України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» (далі — програма медичних гарантій).

Методика спрямована на забезпечення стандартизації та уніфікації підходів до обліку витрат у закладах охорони здоров'я та встановлення базових принципів універсальної національної системи розрахунку вартості послуг з медичного обслуговування, фінансування яких забезпечується за рахунок бюджетних коштів у межах програми медичних гарантій.

У рамках Методики врегульовані основні методологічні аспекти процесу обліку витрат на основі методу стандартного аналізу витрат шляхом їх покрокового розподілу «зверху донизу».

2. Методика є обов'язковою для застосування:

референтними закладами охорони здоров'я, дані аналізу витрат у яких використовуються для розрахунку єдиних тарифів на медичні послуги в межах програми медичних гарантій, — для обліку та аналізу фактичних витрат, пов'язаних з наданням зазначених послуг;

МОЗ — під час розроблення пропозицій щодо єдиних тарифів на медичні послуги в межах програми медичних гарантій.

3. Як один з інструментів поліпшення внутрішнього управління витратами Методика може використовуватися також в інших, ніж зазначені у пункті 2, закладах охорони здоров'я, які надають медичні послуги в межах програми медичних гарантій.

4. У Методиці терміни вживаються у такому значенні:

адміністративні підрозділи — структурні підрозділи, які надають іншим відділенням/підрозділам допоміжні послуги, пов'язані з накладними витратами;

вартість одиниці послуги — вартість визначеної законодавством одиниці кінцевого продукту/результату надання медичного обслуговування, (пролікованого випадку, лабораторного тесту тощо);

допоміжні медичні підрозділи — структурні підрозділи, які надають основним клінічним відділенням допоміжні послуги, пов'язані із забезпеченням діагностики та лікування;

загальна (повна) вартість — вартість усіх ресурсів, що використовуються закладом охорони здоров'я для виробництва послуги з медичного обслуговування, у тому числі з прямими і непрямими витратами;

критерії розподілу — правило (або значення параметра), що застосовується для розподілу непрямих витрат між структурними підрозділами закладу охорони здоров'я. Критерій розподілу безпосередньо пов'язаний з витратами, що розподіляються, або з причиною їх виникнення;

непрямі витрати — вартість виробничих ресурсів (комунальні послуги, адміністративні видатки, накладні витрати тощо), які важко простежити безпосередньо до конкретних об'єктів витрат (організацій, відділень, послуг, пацієнтів тощо) та які мають розподілятися;

одиниця послуг — визначена законодавством одиниця кінцевого продукту/результату надання медичного обслуговування у стаціонарних або амбулаторних умовах, для якої встановлюються тарифи оплати;

основні клінічні відділення — структурні підрозділи, які безпосередньо надають пацієнтам медичні послуги;

прямі витрати — вартість виробничих ресурсів (персоналу, лікарських засобів тощо), які безпосередньо пов'язані з виробництвом медичної послуги та, за даними бухгалтерського обліку, можуть бути безпосередньо віднесені до об'єкта витрат (структурного підрозділу/відділення закладу охорони здоров'я, послуги або конкретного пацієнта);

референтна вартість медичної послуги — вартість конкретної послуги у кожному окремому референтному закладі охорони здоров'я, визначена на основі цієї Методики, дані про яку використовуються для розрахунку єдиних тарифів на медичні послуги, що надаються за договорами про медичне обслуговування населення у межах програми медичних гарантій;

референтні заклади охорони здоров'я — визначені МОЗ заклади охорони здоров'я незалежно від форми власності, дані аналізу витрат у яких використовуються для розрахунку єдиних тарифів на медичні послуги, що надаються за договорами про медичне обслуговування населення у межах програми медичних гарантій;

центр витрат — чітко визначена неподільна до більш низького рівня організаційна одиниця надавача медичних послуг, в якій накопичуються витрати (у тому числі прямі і непрямі витрати).

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Основах законодавства України про охорону здоров'я та Бюджетному кодексі України.

Аналіз обліку витрат із застосуванням методу
покрокового розподілу витрат «зверху донизу»

5. Метод покрокового розподілу витрат «зверху донизу» передбачає проведення економічних розрахунків, результатом яких є розподіл усіх витрат закладу охорони здоров'я (як прямих, так і непрямих) — від адміністративних та допоміжних підрозділів (центрів витрат) до основних клінічних відділень (центрів витрат), для яких розраховується кінцева середня вартість одиниці медичної послуги (виписаний пацієнт, ліжко-день у стаціонарному відділенні лікарні, амбулаторне відвідування тощо) на основі критеріїв розподілу витрат, перелік та порядок застосування яких визначаються МОЗ.

6. Схема покрокового розподілу витрат «зверху донизу» наведена у додатку 1.

7. Аналіз видатків із використанням покрокового розподілу витрат «зверху донизу» здійснюється поетапно:

1) стандартизація переліку клінічних відділень та структурних підрозділів закладу охорони здоров'я.

МОЗ визначає стандартний перелік і систему кодування основних клінічних відділень та типовий перелік адміністративних та допоміжних підрозділів закладів охорони здоров'я, що використовуються під час застосування Методики.

Заклади охорони здоров'я використовують цей перелік для кодування своїх основних клінічних відділень, адміністративних та допоміжних підрозділів;

2) класифікація підрозділів/відділень закладу охорони здоров'я за типами центрів витрат.

Після стандартизації переліку структурних підрозділів/відділень закладу охорони здоров'я відповідно до функцій щодо забезпечення діяльності закладу охорони здоров'я їх необхідно класифікувати за такими типами:

адміністративні підрозділи — до таких підрозділів належать адміністративно-управлінські підрозділи (керівництво, відділ кадрів, планово-економічний відділ, бухгалтерія, відділ статистики тощо), підрозділи загальногосподарського та технічного обслуговування (адміністративно-господарська частина, гараж, підрозділи технічного обслуговування медичного та немедичного обладнання, відділ інформаційних технологій, пральня, харчоблок, стерилізаційне відділення тощо);

допоміжні медичні підрозділи — до таких підрозділів належать лабораторії, підрозділи з проведення інструментальних та апаратних діагностичних досліджень, операційні блоки та підрозділи реанімації та інтенсивної терапії, що задовольняють потреби основних клінічних відділень. В окремих випадках допоміжні медичні підрозділи можуть виконувати функції основних клінічних відділень;

основні клінічні відділення — до таких відділень належать структурні підрозділи, які безпосередньо надають пацієнтам медичні послуги із стаціонарного лікування під час амбулаторних відвідувань чи у режимі денного стаціонару. Одиницями послуг основних клінічних відділень є виписані із стаціонару пацієнти; використані для надання послуг у стаціонарному відділенні ліжко-дні; візити амбулаторних пацієнтів тощо. Результатом процесу обліку витрат є забезпечення розрахунку середньої вартості одиниць послуг для кожного основного клінічного відділення;

3) визначення видатків, які включатимуться до розрахунку витрат.

Загальний бюджет закладу охорони здоров'я, на основі якого здійснюється подальший розподіл витрат, охоплює всі витрати закладу з основного та спеціального фондів. Капітальні витрати (капітальний ремонт і закупівля високовартісного обладнання та інших основних засобів) і амортизація не враховуються під час проведення аналізу витрат за цією Методикою, а враховуються додатково. Крім того, до аналізу витрат не відносяться витрати, що безпосередньо не пов'язані з наданням закладом охорони здоров'я медичних послуг, що не передбачені програмою медичних гарантій. Зокрема, до цього аналізу не входять витрати, пов'язані з медичними послугами, що надаються під час виконання закладами охорони здоров'я функції клінічних навчальних баз вищих навчальних медичних закладів освіти, що розташовані на базі лікарень, централізований перерозподіл ліків, який здійснюється через заклад охорони здоров'я тощо;

4) розподіл прямих витрат між усіма структурними підрозділами/відділеннями закладу охорони здоров'я.

На цьому етапі здійснюється розподіл загальної суми прямих витрат на всі адміністративні та допоміжні підрозділи, а також клінічні відділення закладу охорони здоров'я. Прямими витратами є витрати, які за даними бухгалтерського обліку можуть бути безпосередньо віднесені до центру витрат. Витрати, класифіковані як прямі витрати, можуть відрізнятися залежно від конкретного закладу, внутрішніх особливостей організації бухгалтерського обліку, рівня розвитку систем електронного збору та обробки даних, на основі яких відповідні заклади ведуть облік витрат у розрізі структурних підрозділів.

Для забезпечення необхідного рівня стандартизації та точності розрахунків до обов'язкового переліку прямих витрат відносять:

витрати на заробітну плату та пов'язані з нею нарахування;

витрати на лікарські засоби;

витрати на технічне забезпечення та обслуговування (поточний ремонт) високовартісного обладнання;

комунальні витрати за можливості прямого віднесення;

5) визначення критеріїв розподілу витрат.

Цей етап передбачає прийняття рішення про визначення критеріїв розподілу для двох типів витрат:

критерії розподілу загальної суми непрямих витрат на основні клінічні відділення, адміністративні та допоміжні підрозділи закладу охорони здоров'я;

критерії розподілу всіх витрат (прямих і непрямих) на утримання адміністративних та допоміжних структурних підрозділів на основні клінічні відділення закладу охорони здоров'я.

Для реалізації цього етапу заклад охорони здоров'я має визначити відповідні критерії розподілу витрат за допомогою примірного переліку таких критеріїв, що затверджується МОЗ. Більшість критеріїв є значеннями окремих параметрів, що вимірюються (кількість ліжко-днів, лабораторних досліджень, використовуваних квадратних метрів площі приміщень або загальна кількість персоналу тощо), але можуть використовуватися і інші непрямі параметри, включаючи експертну оцінку, якщо більш точні дані недоступні.

Прикладом непрямих витрат можуть бути витрати закладу охорони здоров'я на оплату електроенергії. Для розподілу витрат на електроенергію безпосередньо до підрозділів/відділень необхідно безпосередньо виміряти обсяг споживання електроенергії за допомогою лічильників електроенергії із зазначенням при цьому кількості споживаних кіловат-годин. Такий спосіб був би найточніший для визначення вартості електроенергії, яка припадає на певний підрозділ/відділення. Однак заклади охорони здоров'я зазвичай не мають настільки докладних відомостей щодо споживання електроенергії, а, якщо вони і є, лічильники електроенергії можуть реєструвати рівень споживання електроенергії разом для кількох підрозділів/відділень, об'єднаних загальним місцем розташування. Вартість електроенергії у цьому прикладі має розглядатися як непрямі витрати, що вимагає застосування певного непрямого показника оцінки — критерію розподілу — для розподілу витрат за підрозділами/відділення.

У випадку споживаної електроенергії загальним критерієм розподілу витрат виступає площа приміщення (наприклад, кількість квадратних метрів) у кожному структурному підрозділі/відділенні, яка застосовується як непрямий показник рівня споживання електроенергії. Це базується на припущенні, що підрозділи/відділення, які займають більшу площу, споживають більше електроенергії, тобто вартість електроспоживання змінюється пропорційно площі, яку займає певний підрозділ/відділення у межах усього закладу. В даному випадку критерій розподілу витрат, виражений у квадратних метрах, є непрямим показником оцінки рівня споживання електроенергії структурними підрозділами/відділеннями та використовується для розподілу відповідних витрат на електроенергію.

Іншим прикладом розподілу витрат на утримання допоміжного підрозділу може бути лабораторія. Всі витрати на утримання лабораторії (прямі і непрямі) можуть бути розподілені на основні клінічні відділення пропорційно кількості проведених досліджень (критерій розподілу), які були зроблені для кожного основного клінічного відділення;

6) розподіл непрямих витрат.

Непрямі витрати розподіляються між усіма підрозділами/відділеннями закладу охорони здоров'я, включаючи адміністративні, допоміжні, а також клінічні відділення, за допомогою критеріїв, визначених у підпункті 5 пункту 7 цієї Методики, і відповідно до формули № 1:

Формула № 1

$$\text{IndirectCost}_{ih} = \text{IndirectCost}_{h} \times \frac{AS_i}{\sum_{j=1}^{j=N} AS_j},$$

де IndirektCost_{ih} — частка непрямих витрат (у грошовому вираженні) за статтею/видом витрат h, яка припадає на і підрозділ/відділення закладу охорони здоров'я;

IndirektCost_{h} — частка (у грошовому вираженні) *h* статті/виду непрямих витрат на рівні закладу охорони здоров'я, наприклад, загальна сума витрат лікарні на комунальні послуги;

AS_i — значення параметра для і підрозділу/відділення закладу охорони здоров'я, визначеного критерієм для розподілу непрямих витрат, наприклад, його площа;

$\sum_{j=1}^{j=N} AS_j$ — сума значень параметра витрат, визначеного критерієм для розподілу непрямих витрат для всього закладу охорони здоров'я, наприклад, загальна площа всіх підрозділів/відділень закладу охорони здоров'я;

N — загальна кількість підрозділів/відділень закладу охорони здоров'я, включаючи адміністративні, допоміжні та клінічні;

7) виконання покрокового розподілу витрат «зверху донизу».

Під час покрокового розподілу витрат «зверху донизу» витрати всіх підрозділів/відділень закладу охорони здоров'я розташовуються у вигляді вертикального списку з дотриманням такої послідовності: діяльність підрозділів, розташованих вище у списку, має більш загальний характер та/або сприяє здійсненню діяльності підрозділів/відділень, розташованих нижче у списку.

Таким чином, адміністративні підрозділи будуть розташовані у списку вище ніж допоміжні, а допоміжні — вище ніж основні клінічні відділення. Витрати адміністративних та допоміжних підрозділів послідовно розподіляються зверху вниз між підрозділами/відділеннями, розташованими нижче у списку, відповідно до встановлених критеріїв розподілу. Після того як витрати чергового підрозділу розподілені між усіма підрозділами/відділеннями, розташованими нижче у списку, здійснюється перехід до розподілу витрат наступного підрозділу/відділення, що відображається як сходинка в таблиці розподілу (додаток 2).

Якщо загальна кількість підрозділів/відділень закладу охорони здоров'я дорівнює *N*, то для підрозділу/відділення з номером *M* частка витрат підрозділу/відділення з номером *L*, розташованого вище у списку, визначається за формулою № 2:

Формула № 2

$$\text{Alloc.Cost}_{M} = \text{Cost}_{L} \times \frac{AP_M}{\sum_{i=L+1}^{i=N} AP_i},$$

де Alloc.Cost_{M}— витрати (в грошовому вираженні) підрозділу/відділення, розподілені від підрозділу/відділення з номером *L* на підрозділи/відділення з номером *M*. Підрозділи/відділення відліковуються зверху вниз, отже, *L* менше *M*;

Cost_{L}— усі витрати (в грошовому вираженні) підрозділу/відділення з номером *L*, враховуючи розподілені витрати підрозділів/відділень, що розташовані вище у списку;

AP_M — значення параметра, підрозділу/відділення з номером *M*, визначеного критерієм для розподілу непрямих витрат, наприклад, кількість тестів, проведених клінічною лабораторією для цього підрозділу/відділення;

$\sum_{i=L+1}^{i=N} AP_i$ — сумарне значення статистики розподілу для всіх підрозділів/відділень закладу охорони здоров'я, розташованих за списком нижче підрозділу/відділення з номером L, наприклад, загальна кількість лабораторних тестів, проведених для всіх підрозділів/відділень закладу охорони здоров'я.

Загальна вартість кожного з основних клінічних відділень розраховується як сума власних загальних видатків і витрат, розподілених від кожного адміністративного та допоміжного медичного підрозділу/ відділення, відповідно до формули № 3:

Формула № 3

$$\text{TotalCost}_{i} = \text{Dep.Cost}_{i} + \sum_{j=1}^{K} \text{Alloc.Cost}_{ij},$$

де TotalCost_{i}— загальні витрати клінічного відділення і після розподілу;

Dep.Cost_{i}— загальні витрати клінічного відділення і до розподілу витрат від адміністративних та допоміжних підрозділів/відділень, що складається з прямих і непрямих витрат;

$\sum_{j=1}^{K} \text{Alloc.Cost}_{ij}$ — сума розподілених витрат від адміністративних та допоміжних підрозділів/відділень на клінічне відділення *i*;

К — загальна кількість адміністративних та допоміжних підрозділів/відділень.

На цьому етапі перевіряється правильність розрахунків. Загальна вартість основних медичних підрозділів/відділень після розподілу витрат повинна дорівнювати загальному бюджету або загальній сумі витрат усього закладу охорони здоров'я до проведення розподілу витрат згідно з підпунктом 3 пункту 7 цієї Методики.

Результатом процесу обліку витрат є забезпечення розрахунку середньої вартості одиниць послуг для кожного основного клінічного відділення.

З використанням загальної кількості ліжко-днів і пролікованих (виписаних) пацієнтів у всіх основних клінічних відділеннях розраховується загальна середня вартість одного ліжко-дня (формула № 4) та середня загальна вартість, яка припадає на одного пролікованого (виписаного) пацієнта в розрізі кожного клінічного відділення (формула № 5).

Формула № 4

$$\text{Avg.BDayCost}_{i} = \frac{\text{TotalCost}_{i}}{\#\text{BDays}_{i}},$$

де Avg.BDayCost_{i} — середня вартість ліжко-дня у клінічному відділенні *i*;

TotalCost_{i} — загальна вартість клінічного відділення *i* після виконання покрокового розподілу витрат;

$\#\text{BDays}_{i}$ — загальна кількість ліжко-днів у клінічному відділенні *i*.

Формула № 5

$$\text{Avg.CaseCost}_{i} = \frac{\text{TotalCost}_{i}}{\#\text{Cases}_{i}},$$

де Avg.CaseCost_{i} — середня вартість пролікованого випадку в клінічному відділенні *i*;

TotalCost_{i} — загальна вартість клінічного відділення і після виконання покрокового розподілу витрат;

$\#\text{Cases}_{i}$ — кількість пролікованих випадків у клінічному відділенні *i*.

Приклад розподілу витрат одного з адміністративних підрозділів між усіма «нижчими» підрозділами/відділеннями наведено у додатку 2.

Інформаційні та технічні аспекти обліку та аналізу витрат закладів охорони здоров'я

8. Технічна реалізація процесу аналізу витрат може бути проведена з використанням стандартних продуктів MS Office, таких як Excel, або за допомогою спеціально розробленого програмного забезпечення. При цьому має бути забезпечена сумісність отриманих результатів із системами, які підтримують формування баз даних з інформацією про виписаних пацієнтів (статистична форма 066/о «Карта хворого, який вибув із стаціонару», затверджена наказом МОЗ).

Для забезпечення цієї відповідності внутрішні коди відділень, які використовуються під час заповнення статистичної форми 066/о, повинні збігатися з внутрішніми кодами відділень, які використовуються в автоматизованих системах аналізу витрат.

Під час заповнення статистичної форми 066/о слід забезпечити кодування всіх діагнозів відповідно до Міжнародної статистичної класифікації хвороб 10-го перегляду (МКХ-10) та випадків хірургічної активності із застосуванням затвердженого МОЗ галузевого класифікатора медичних процедур (послуг) та хірургічних операцій.

Використання даних обліку та аналізу витрат для встановлення єдиних тарифів на медичні послуги,
що надаються у межах програми медичних гарантій

9. Єдині тарифи на медичні послуги, що надаються у межах програми медичних гарантій, встановлюються на основі даних про відповідні витрати, отриманих від референтних закладів охорони здоров'я на основі обліку та аналізу цих витрат, проведених відповідно до цієї Методики, і затверджуються в порядку, встановленому законодавством.

10. Вартість конкретної послуги у кожному окремому референтному закладі охорони здоров'я, визначена на основі цієї Методики, є референтною вартістю такої послуги.

11. Середня референтна вартість у розрізі одиниць послуг за всіма референтними закладами охорони здоров'я, дані аналізу витрат яких використовуються для розрахунку єдиних тарифів на медичні послуги, що надаються за договорами про медичне обслуговування населення у межах програми медичних гарантій, є базою для встановлення зазначених тарифів.

Додаток 1
до Методики

СХЕМА
покрокового розподілу витрат «зверху донизу»

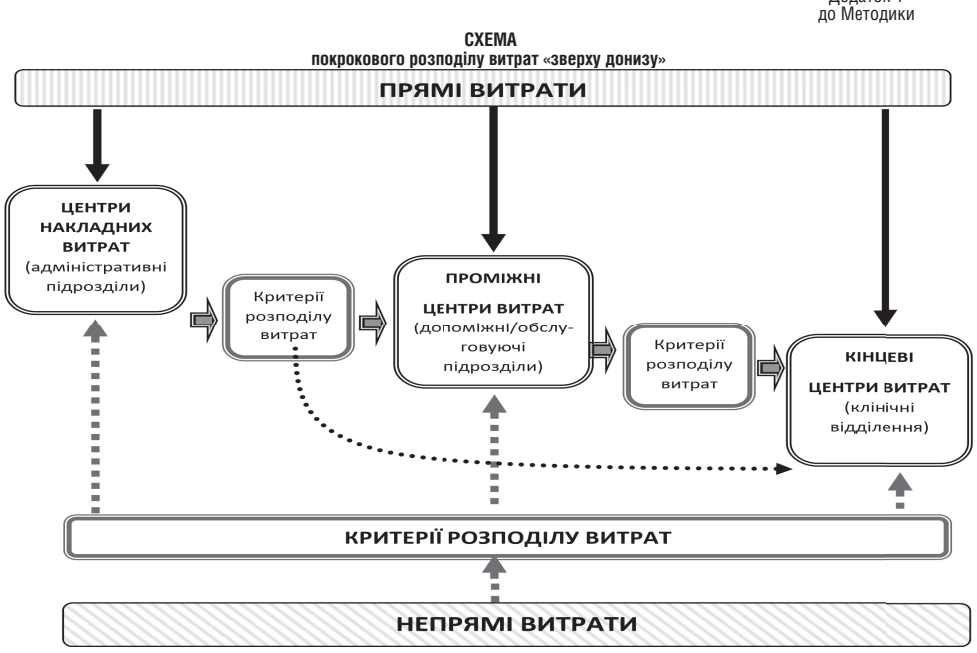

ДОКУМЕНТИ

Додаток 2
до Методики

ПРИКЛАД
розподілу витрат одного з адміністративних підрозділів між усіма «нижчими» підрозділами закладу охорони здоров'я

(гривень)

Категорія підрозділу/відділення	Номер підрозділу	Назва структурних підрозділів	Критерії розподілу – лабораторні тести (кількість)	Критерії розподілу – персонал (фактично зайняті ставки)	Загальна сума витрат (суми до розподілу)	Адміністрація	Адміністративно-господарська частина (інженерний відділ, гараж, інші)	Харчоблок	Клінічна лабораторія	УЗД	Рентген	Фізіотерапія	Функціональна діагностика	Ендоскопія	Анестезіологія та ІТ	Приймальне відділення	Загальні фактичні видатки відділення	Ліжко-дня	Вибуло хворих	**Вартість випадку**	**Вартість ліжко-дня**
		Міська лікарня № 1	815 774	329,25	17 192 212	292,25															
Адміністративні	1	Адміністрація		37,00	2 160 266	**2 160 266**	252,25														
	2	Адміністративно-господарська частина (інженерний відділ, гараж, інші)		40,00	1 257 801	295 674	**1 553 474**	62 666													
	3	Харчоблок		8,25	363 045	60 983	50 807	**474 835**	815 774												
Допоміжні	4	Клінічна лабораторія		29,25	1 418 349	216 211	180 135	0	**1 814 696**	1 336											
	5	УЗД		2,25	135 827	16 632	13 857	0	0	**166 315**	3 733										
	6	Рентген		10,00	535 011	73 918	61 585	0	0	0	**670 514**	87 230									
	7	Фізіотерапія		10,00	459 800	73 918	61 585	0	0	0	0	**595 303**	10 181								
	8	Функціональна діагностика		3,00	142 068	22 176	18 475	0	0	0	0	0	**182 719**	449							
	9	Ендоскопія		2,25	179 278	16 632	13 857	0	0	0	0	0	0	**209 766**	1 375						
	10	Анестезіологія та ІТ	55 399	22,50	1 479 553	166 316	138 566	0	123 235	0	12 367	0	0	0	**1 920 037**	4 893					
	11	Приймальне відділення		12,75	614 005	94 246	78 521	0	0	0	0	0	0	0	0	**786 771**					
Клінічні	12	Неврологічне відділення	33 796	21,25	1 093 510	157 077	130 868	70 211	75 180	18 492	57 381	52 417	1 061	33 130	0	138 733	1 828 059	10 323	956	**1 912,2**	**177,1**
	13	Терапевтичне відділення	61 411	21,25	1 116 190	157 077	130 868	76 026	136 609	53 034	150 872	38 931	19 599	35 816	0	115 660	2 030 680	11 178	797	**2 547,9**	**181,7**
	14	Травматологічне відділення	23 355	24,25	1 478 224	179 252	149 343	63 872	51 953	9 072	201 657	48 056	245	29 996	287 206	98 245	2 597 120	9 391	677	**3 836,2**	**276,6**
	15	Хірургічне відділення	361 464	38,75	2 039 600	286 434	238 641	137 357	804 081	60 015	193 496	91 276	17 345	50 831	1 400 957	281 468	5 601 502	13 047	1 411	**3 969,9**	**429,3**
	16	Кардіологічне відділення	252 487	18,00	967 247	133 053	110 852	60 730	561 659	19 422	46 828	363 126	35 869	28 653	0	103 324	2 430 764	8 929	712	**3 414,0**	**272,2**
	17	Опікове відділення	27 862	28,50	1 752 438	210 667	175 516	66 640	61 979	6 280	7 915	1 497	108 601	31 339	231 873	49 340	2 704 087	9 798	340	**7 953,2**	**276,0**
		Усього:	**815 774**	**329,25**	**17 192 212**	**2 160 266**	**1 553 474**	**474 835**	**1 814 696**	**166 315**	**670 514**	**595 303**	**182 719**	**209 766**	**1 920 037**	**786 771**	**17 192 212**	**62 666**	**4 893**	**3 513,6**	**274,3**

Критерії розподілу (лабораторні тести)

Загальна вартість лабораторії

Примітка. Це фрагмент таблиці покрокового розподілу витрат «зверху донизу» на прикладі розподілу всіх витрат підрозділу/відділення № 4 клінічної лабораторії між усіма підрозділами/відділеннями закладу охорони здоров'я, які скористалися послугами клінічної лабораторії.
У наведеному прикладі всі витрати лабораторії становлять 1 814 696 гривень і включають витрати на утримання лабораторії (графа «Загальна сума витрат (суми до розподілу)») плюс розподілені витрати відділень, що розташовані вище у списку (підсумкові значення виділені контуром).
Ці витрати розподіляються між усіма підрозділами/відділеннями закладу охорони здоров'я, які скористалися послугами клінічної лабораторії, пропорційно кількості тестів, проведених лабораторією для цих підрозділів/відділень (графа «Критерії розподілу — лабораторні тести»).
Таким чином, над кожним кроком таблиці зазначена статистика розподілу витрат, а всередині кожного кроку (клітинка, виділена жирним контуром) — усі витрати підрозділу/відділення, які повинні бути розподілені між підрозділами/відділеннями, які розташовані нижче у списку з використанням формули № 2, наведеної у підпункті 7 пункту 7 Методики розрахунку вартості послуги з медичного обслуговування, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1075
На цьому прикладі також видно, що значення критерію розподілу (графа «Критерії розподілу — персонал (фактично зайняті ставки)») 329,25, яке використовується для розподілу витрат адміністрації, зменшується на величину чисельності персоналу самої адміністрації та як статистика розподілу використовується значення 292,25. Ця поправка необхідна для забезпечення повного розподілу витрат підрозділу/відділення між підрозділами/відділеннями, які розташовані нижче у списку.
У наведеному прикладі підсумкове значення графи «Загальна сума витрат (суми до розподілу)» повинна збігатися з сумою графи «Загальні фактичні видатки відділення» — 17 192,212 гривні.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1083
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 557

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 557 «Про затвердження переліку лікарських засобів та медичних виробів, які закуповуються на підставі угод (договорів) щодо закупівлі із спеціалізованими організаціями, які здійснюють закупівлі за напрямами використання бюджетних коштів у 2016 році за бюджетною програмою 2301400 «Забезпечення медичних заходів окремих державних програм та комплексних заходів програмного характеру» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 68, ст. 2304, № 83, ст. 2730, № 96, ст. 3128; 2017 р., № 38, ст. 1193, № 86, ст. 2605) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1083

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 557

1. У постанові:

1) у пункті 2 після слів «обсягу потреби» доповнити словами «, який повинен бути зменшений на розмір прогнозованого залишку»;

2) пункт 3 доповнити реченням такого змісту: «Для цілей цієї постанови термін «медичний виріб» застосовується до будь-яких виробів (товарів), наведених в переліку.».

2. У переліку лікарських засобів та медичних виробів, які закуповуються на підставі угод (договорів) щодо закупівлі із спеціалізованими організаціями, які здійснюють закупівлі за напрямами використання бюджетних коштів у 2016 році за бюджетною програмою 2301400 «Забезпечення медичних заходів окремих державних програм та комплексних заходів програмного характеру», затвердженому зазначеною постановою:

1) у розділі IV:

у позиції «Витратні матеріали для автоматичного плазмафереза типу «Автоферезіс С» або еквівалент» у графі «Кількість з урахуванням обсягу фінансування» цифри «55973» замінити цифрами «16000»;

у позиції «Витратні матеріали для автоматичного цитафереза типу «Амікус» або еквівалент» у графі «Кількість з урахуванням обсягу фінансування» цифри «4782» замінити цифрами «6000»;

у позиції «Сервісний калібраційний розчин Elecsys cobas e, 50 мл» у графі «Одиниця виміру» слово «штук» замінити словом «упаковок»;

2) у розділі XV виключити такі позиції:

«Дилтіазем	таблетки пролонгованої дії	по 120 мг	289490	84918
Дилтіазем	таблетки, вкриті плівкою оболонкою, пролонгованої дії	по 180 мг	263500	89135»;

3) у розділі XIX:

у підрозділі 3:

у підрозділі «Медичні вироби для оперативного лікування судинно-мозкових захворювань» виключити такі позиції:

«Вироби медичного призначення для проведення ендоваскулярної операції емболізації аневризм головного мозку мікроспіралями, що відділяються, які включають один провідниковий катетер»;

«Балон-катетер для виключення каротидно-кавернозних сполук, який включає один провідниковий катетер»;

«Місцеві гемостатичні хірургічні матеріали для нейрохірургічних операцій (набір: матриця гемостатична Surgiflo у комплекті)»;

у підрозділі «Інші товари» виключити такі позиції:

«Перикардіальна мембрана з політетрафторетилену, товщина 0,1 мм в комплекті з десятьма хірургічними шовними матеріалами, розмір 8 см х 16 см»;

«Перикардіальна мембрана з політетрафторетилену, товщина 0,1 мм в комплекті з десятьма хірургічними шовними матеріалами, розмір 12 см х 12 см»;

4) у розділі XXIV:

підрозділ 1 викласти в такій редакції:

«1. Централізована закупівля медикаментів для хворих на вірусні гепатити В

Міжнародна непатентована назва лікарського засобу	Форма випуску	Дозування	Обсяг потреби, 100 відсотків	Кількість з урахуванням обсягу фінансування
Пегінтерферон *α*-2a	ампули, флакони, шприци, шприц-ручка, шприц-тюбик	180 мкг	29907	3230
Тенофовір	таблетки, капсули, драже	300 мг	613437	455196
Ламівудин	—»—	100 мг	106457	17473»;

підрозділ 2 викласти в такій редакції:

«2. Централізована закупівля медикаментів для хворих на вірусні гепатити С

Міжнародна непатентована назва лікарського засобу	Форма випуску	Дозування	Обсяг потреби, 100 відсотків	Кількість з урахуванням обсягу фінансування
Пегінтерферон *α*-2b	ампули, флакони, шприци, шприц-ручка, шприц-тюбик	80 мкг	3891	488
Пегінтерферон *α*-2b	—»—	100 мкг	16682	1074
Пегінтерферон *α*-2b	—»—	120 мкг	24054	1263
Пегінтерферон *α*-2a	ампули, флакони, шприци, шприц-ручка, шприц-тюбик	180 мкг	24371	2865
Рибавірин	таблетки, капсули, драже	200 мг	2923445	676251
Софосбувір	таблетки	400 мг	585857	67847
Омбітасвір/Парітапревір/Ритонавір та Дасабувір	таблетки 2 штуки	12,5 мг/ 75 мг/50 мг/ 250 мг	297132	135492
Софосбувір/Ледіпасвір	—»—	400 мг/ 90 мг	125846	69272»;

5) у розділі XXVI підрозділу «Заходи щодо профілактики передачі ВІЛ-інфекції від матері до дитини (тест-системи для новонароджених від ВІЛ-інфікованих жінок)» підрозділ «Лабораторний моніторинг резистентності ВІЛ до Abbott RealTime» виключити;

6) розділ XXXI викласти в такій редакції:

«XXXI. Напрям «Централізована закупівля медикаментів для дітей, хворих на хронічний вірусний гепатит»

Міжнародна непатентована назва лікарського засобу	Форма випуску	Дозування	Обсяг потреби, 100 відсотків	Кількість з урахуванням обсягу фінансування
Рибавірин	таблетки, капсули, драже	200 мг	105464	86740
Пегінтерферон альфа 2b	ампули, флакони, шприци	50 мкг/ 0,5 мл	676	497
Пегінтерферон альфа 2b	—»—	80 мкг/ 0,5 мл	2234	311
Пегінтерферон альфа 2b	—»—	100 мкг/ 0,5 мл	424	108
Пегінтерферон альфа 2b	—»—	120 мкг/ 0,5 мл	180	
Пегінтерферон альфа 2b	ампули, флакони, шприци	150 мкг/ 0,5 мл	96	21
Рекомбінантний інтерферон альфа	флакони, ампули, шприци	3 млн. МО	625	625
Рекомбінантний інтерферон альфа	—»—	6 млн. МО	851	144
Пегінтерферон альфа 2a	—»—	90 мкг/ 0,5 мл	1445	1253
Пегінтерферон альфа 2a	—»—	135 мкг/ 0,5 мл	966	894
Пегінтерферон альфа 2a	—»—	180 мкг/ 0,5 мл	48	48»;

7) у розділі XXXIII у позиції «Кислотний компонент для діалізу типу Д204 або його аналоги, у каністрах ємністю не менше 10 л (розведення не менш 1/33)» у графі «Міжнародна непатентована назва лікарського засобу» цифри «33» замінити цифрами «34»;

8) у розділі XXXV:

у підрозділі 1 позицію

«Метотрексат	ампули, флакони, шприци	10 мг	12730	8430»

замінити такою позицією:

«Метотрексат	ампули, флакони, шприци	25 мг/мл по 2 мл	1206	934»;

доповнити підрозділ такою позицією:

«Метотрексат	ампули, флакони, шприци	10 мг/мл по 5 м	4581	3606»;

позицію «Третиноїн» виключити;

у підрозділі 4:

підрозділ «Лабораторні реагенти для імуногістохімічної діагностики солідних злоякісних новоутворень у дітей» доповнити такою позицією:

«FLEX Моноклональне антитіло «миша проти людини», раково-ембріональний антиген, Клон II-7, готове до використання	флаконів	1	1»;

позицію «FLEX Поліклональне антитіло «кролик проти людини», раково-ембріональний антиген, готове до використання» виключити;

9) у розділі XXXVI:

позицію

«Лопінавір/Ритонавір	таблетки	200 мг/ 50 мг	27460924	13032120»

замінити такою позицією:

«Лопінавір/Ритонавір	таблетки	200 мг/ 50 мг	27460924	11376000»;

позицію «Атазанавір (сульфат)/Ритонавір» виключити.

ОГОЛОШЕННЯ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 грудня 2017 р. № 997
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 18 липня 2012 р. № 684

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 18 липня 2012 р. № 684 «Про затвердження Порядку та критеріїв оцінки економічної ефективності проектних (інвестиційних) пропозицій та інвестиційних проектів» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 57, ст. 2290).

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2017 р. № 997

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У Положенні про управління ризиками, пов'язаними з наданням державних гарантій, та розподіл таких ризиків між державою, кредиторами і позичальниками, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 131 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 14, ст. 569):

1) у пункті 7:

абзац третій викласти в такій редакції:

«у період до надання державної гарантії за кожним проектом за участю центральних органів державної влади (далі – відповідальні органи), які утворюють конкурсні комісії для відбору інвестиційних проектів, та центрального органу виконавчої влади, який проводив експертизу відповідно до статті 15 Закону України «Про інвестиційну діяльність» (далі – орган влади, що проводив експертизу);»;

в абзаці четвертому слова «органу влади» замінити словами «відповідального органу»;

2) у підпункті 1 пункту 8:

в абзаці третьому слова «органом влади Мінфіну і Міністерству економічного розвитку і торгівлі висновку про доцільність реалізації проекту,» замінити словами і цифрами «позичальником Мінфіну копії висновку державної експертизи, проведеної органом влади, що проводив експертизу, відповідно до статті 15 Закону України «Про інвестиційну діяльність», незалежної експертизи або оцінки інвестиційного проекту, проведеної банком-кредитором, а також»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«подання Мінфіном позичальнику висновку щодо ідентифікації та оцінки ризиків, пов'язаних з реалізацією інвестиційного проекту;»;

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10. Державна гарантія надається після:

подання відповідальним органом Мінфіну відповідно до Порядку відбору інвестиційних проектів, для розроблення або реалізації яких надається державна підтримка, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 листопада 2013 р. № 835, рішення конкурсної комісії щодо можливості надання державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів, в якому зазначаються форма та обсяг державної підтримки для кожного інвестиційного проекту в межах загального обсягу державної підтримки в поточному бюджетному періоді, відповідність проекту державним завданням і пріоритетам, його самоокупність, а також пропозиції щодо необхідного виду та розміру забезпечення виконання зобов'язань перед державою і плати за надання державної гарантії;

укладення Мінфіном з позичальником договору про порядок відшкодування витрат державного бюджету, які можуть виникнути внаслідок виконання гарантійних зобов'язань (далі – договір);

у випадках, передбачених законодавством, отримання рішення Антимонопольного комітету України, прийнятого відповідно до пункту 1 частини шостої статті 10 або пунктів 2 і 3 частини сьомої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», якщо державна гарантія є державною допомогою, або рішення Антимонопольного комітету України, прийнятого відповідно до пункту 2 частини шостої статті 10 або пункту 1 частини сьомої статті 11 зазначеного Закону, якщо державна гарантія не є державною допомогою.

Якщо до надання державної гарантії одночасно виконуються всі критерії, передбачені у пункті 14 Порядку відбору інвестиційних проектів, для розроблення або реалізації яких надається державна підтримка, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 листопада 2013 р. № 835 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 90, ст. 3321), рішення Антимонопольного комітету України не подається.».

2. У Порядку проведення державної експертизи інвестиційних проектів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 9 червня 2011 р. № 701 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 51, ст. 2033; 2012 р., № 57, ст. 2289; 2015 р., № 64, ст. 2116):

1) у пункті 1 слова «, крім державних інвестиційних проектів» виключити;

2) пункт 3 доповнити абзацом такого змісту:

«Державну експертизу державних інвестиційних проектів, розроблення та реалізація яких здійснюються з використанням державних капітальних вкладень, підготовку і подання за її результатами висновку проводить головний розпорядник коштів державного бюджету відповідно до пунктів 8–10 Порядку відбору державних інвестиційних проектів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 липня 2015 р. № 571 «Деякі питання управління державними інвестиціями» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 64, ст. 2116).»;

3) у пункті 4:

абзац перший після слова «документи» доповнити словами «у двох примірниках»;

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) копію інвестиційного проекту в паперовому вигляді, розробленого за формою та в порядку, що затверджені Мінекономрозвитку, яка прошита, пронумерована, засвідчена підписом уповноваженої особи замовника, та в електронному вигляді (у форматі doc або pdf та xls (таблиці);»;

4) у пункті 5 слово «п'яти» замінити словом «семи», а після слова «експертизу» доповнити словами «і не подається до Мінекономрозвитку для проведення оцінки економічної ефективності інвестиційного проекту»;

5) у пункті 6:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) проведення аналізу поданих документів органом, що проводить державну експертизу;»;

абзаци одинадцятий і дванадцятий виключити;

доповнити пункт підпунктом 3 такого змісту:

«3) отримання органом, що проводить державну експертизу інвестиційного проекту, висновку за результатами проведеної Мінекономрозвитку оцінки економічної ефективності інвестиційного проекту.

Для отримання висновку за результатами оцінки економічної ефективності інвестиційного проекту органи, що проводять державну експертизу інвестиційного проекту, протягом семи робочих днів з часу надходження документів, зазначених у пункті 4 цього Порядку, та після проведення їх аналізу подають зазначені документи до Мінекономрозвитку в одному примірнику.

Оцінка економічної ефективності інвестиційного проекту здійснюється за такими критеріями:

чиста приведена вартість;

внутрішня норма дохідності;

дисконтований період окупності;

індекс прибутковості.

Розрахунок показників критеріїв економічної ефективності інвестиційного проекту здійснюється замовником під час розроблення інвестиційного проекту з урахуванням Методичних рекомендацій з розроблення інвестиційного проекту, для реалізації якого може надаватися державна підтримка, що затверджуються Мінекономрозвитку, міжнародних рекомендацій та інших рекомендацій, розроблених та затверджених центральними органами виконавчої влади, які реалізують державну політику у сферах, яких стосуються інвестиційні проекти, та розміщених на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку та зазначених органів.

Оцінка економічної ефективності інвестиційного проекту та подання висновку щодо економічної ефективності інвестиційного проекту органам, що проводять державну експертизу, здійснюються Мінекономрозвитку протягом одного місяця з дня надходження документів.

У разі виявлення помилок у розрахунках та/або відсутності розрахунків показників економічної ефективності інвестиційного проекту подаються чітко сформульовані та обґрунтовані зауваження.

Форма висновку щодо економічної ефективності інвестиційного проекту затверджується Мінекономрозвитку.»;

6) у пункті 7 слово «робочих» замінити словом «календарних»;

7) пункт 8 викласти в такій редакції:

«8. За результатом проведення державної експертизи інвестиційного проекту замовнику подається висновок державної експертизи інвестиційного проекту, який містить основні техніко-економічні показники та може бути як позитивним, так і негативним:

1) позитивний висновок подається у разі, коли:

чиста приведена вартість є позитивною;

внутрішня норма дохідності більша за нормативну ставку дисконту;

індекс прибутковості перевищує 1.

Позитивний висновок державної експертизи може містити зауваження та пропозиції щодо необхідності внесення до проекту змін, які не потребують істотного доопрацювання, не впливають на вартість проекту, не пов'язані з додатковими витратами і можуть бути враховані в робочому порядку;

2) негативний висновок державної експертизи, який містить чітко сформульовані та обґрунтовані зауваження, врахування яких потребує істотного доопрацювання проекту, подається у разі, коли:

чиста приведена вартість є негативною;

внутрішня норма дохідності менша за нормативну ставку дисконту;

індекс прибутковості менше ніж 1.»;

8) у пункті 9 після слова «Висновок» доповнити словом «державної», а слова «трьох років» замінити словом «року».

3. У постанові Кабінету Міністрів України від 13 листопада 2013 р. № 835 «Про затвердження Порядку відбору проектних (інвестиційних) пропозицій та інвестиційних проектів, для розроблення або реалізації яких надається державна підтримка» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 90, ст. 3321):

1) у назві постанови слова «проектних (інвестиційних) пропозицій та» і «розроблення або» виключити;

2) у пункті 1 постановляючої частини слова «проектних (інвестиційних) пропозицій та» і «розроблення або» виключити;

3) у Порядку відбору проектних (інвестиційних) пропозицій та інвестиційних проектів, для розроблення або реалізації яких надається державна підтримка, затвердженому зазначеною постановою:

у назві Порядку слова «проектних (інвестиційних) пропозицій та/або» і «розроблення або» виключити;

абзац перший пункту 2 викласти в такій редакції:

«2. Відбір здійснюється конкурсними комісіями, які утворюються центральними органами державної влади, що приймають рішення про надання державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів за певним напрямом та в межах обсягу, визначених у державному бюджеті на відповідний рік (далі – відповідальні органи).»;

у пункті 3 слова «публікується в офіційних засобах масової інформації та» виключити;

у пункті 4:

підпункти 1–3 викласти в такій редакції:

«1) копію інвестиційного проекту в паперовому вигляді, розробленого за формою та в порядку, що затверджені Мінекономрозвитку, яка прошита, пронумерована, засвідчена підписом уповноваженої особи замовника, та в електронному вигляді (у форматі doc або pdf та xls (таблиці);

2) висновок за результатами державної експертизи інвестиційного проекту відповідно до статті 15 Закону України «Про інвестиційну діяльність»;

3) копію листа банку про наміри надати запозичення, включаючи пропозицію щодо розміру покритої державною гарантією частини запозичення, підтвердження правильності розрахунків інвестиційного проекту, результати оцінки фінансового стану суб'єкта господарювання, значення коефіцієнта ймовірності дефолту та джерела повернення запозичення (для державної підтримки шляхом надання відповідно до законодавства для реалізації інвестиційних проектів державних гарантій з метою часткового забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченнями суб'єкта господарювання);»;

підпункт 8 викласти в такій редакції:

«8) відомості про надану суб'єктові інвестиційної діяльності державну підтримку та/або державну допомогу, зобов'язання за якою є дійсними (у разі надання зазначеної підтримки та/або державної допомоги);»;

доповнити пункт підпунктом 11 такого змісту:

«11) висновок Мінфіну щодо ідентифікації та оцінки ризиків, пов'язаних з реалізацією інвестиційного проекту, проведеної відповідно до Положення про управління ризиками, пов'язаними з наданням державних гарантій, та розподіл таких ризиків між державою, кредиторами і позичальниками, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 131 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 14, ст. 569) (для державної підтримки шляхом надання відповідно до законодавства для реалізації інвестиційних проектів державних гарантій з метою часткового забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченнями суб'єкта господарювання).»;

пункт 8 доповнити підпунктом 3 такого змісту:

«3) не виконали рішення Антимонопольного комітету України про припинення або повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції.»;

у пункті 9 слово «п'яти» замінити словом «десяти»;

у пункті 14:

у підпункті 1 слово «п'яти» замінити словом «десяти»;

абзац перший підпункту 2 викласти в такій редакції:

«2) готує і подає протягом 20 робочих днів з дати оприлюднення зазначеного переліку конкурсній комісії інформацію про інвестиційні проекти із зазначенням обсягу державної підтримки для реалізації кожного інвестиційного проекту за такими критеріями:»;

підпункт 2 доповнити абзацами такого змісту:

«Для державної підтримки шляхом надання державних гарантій додатково до зазначених обов'язковими критеріями також є:

обмеженість строку дії державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань суб'єкта господарювання за відповідним запозиченням з фіксованою сумою за конкретним інвестиційним проектом;

розмір плати за надання державної гарантії встановлюється із застосуванням ринкового методу відповідно до Порядку встановлення розміру плати за надання кредитів (позик), залучених державою, або державних гарантій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. № 256 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 20, ст. 833);

розмір частки боргових зобов'язань, виконання яких передбачається забезпечити державною гарантією, становить не більш як 80 відсотків суми непогашеної позики;

рівень ризиків, пов'язаних з наданням державних гарантій, є прийнятним відповідно до Положення про управління ризиками, пов'язаними з наданням державних гарантій, та розподіл таких ризиків між державою, кредиторами і позичальниками, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 131 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 14, ст. 569);

загальне фінансування проекту буде перевірятися щонайменше раз на рік.»;

пункт 15 виключити;

у пункті 16 слова «пропозицій, зазначених» замінити словом «інформації, зазначеної», а слово «п'яти» замінити словом «десяти»;

підпункт 2 пункту 17 викласти в такій редакції:

«2) приймає рішення щодо можливості надання державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів, в якому зазначаються форма та обсяг державної підтримки для кожного інвестиційного проекту в межах загального обсягу державної підтримки в поточному бюджетному періоді, а також пропозиції щодо необхідного виду та розміру забезпечення виконання зобов'язань перед державою і плати за надання державної гарантії (для державної підтримки шляхом надання державних гарантій), з урахуванням заяви для участі у відборі суб'єкта інвестиційної діяльності.»;

у пункті 18:

в абзаці першому після слова «надсилається» доповнити словами «відповідальним органом», а слово «двох» замінити словом «п'яти»;

підпункти 1 і 2 викласти в такій редакції:

«1) суб'єктам інвестиційної діяльності;

2) Мінфіну (місцевому фінансовому органу) та Мінекономрозвитку (за встановленою Мінекономрозвитку формою).»;

доповнити Порядок пунктом 18^1 такого змісту:

«18^1. Після відбору інвестиційного проекту, для реалізації якого надається державна підтримка, у випадках, передбачених законодавством, відповідальний орган зобов'язаний звернутися до Антимонопольного комітету України за отриманням відповідного рішення щодо допустимості такої допомоги для конкуренції в порядку, визначеному законодавством України про державну допомогу.

Для державної підтримки шляхом надання державних гарантій, щодо яких виконуються всі критерії, зазначені у пункті 14 цього Порядку, повідомлення про нову державну допомогу до Антимонопольного комітету України не подається.»;

пункт 19 викласти в такій редакції:

«19. Надання державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів здійснюється відповідальним органом з урахуванням:

рішення конкурсної комісії;

рішення Антимонопольного комітету України, прийнятого за результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу або справи про державну допомогу відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», якщо реалізація інвестиційних проектів передбачає надання державної допомоги суб'єктам господарювання за рахунок ресурсів держави з урахуванням положення пункту 18^1 цього Порядку або письмового повідомлення про їх звільнення від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу з посиланням на положення зазначеного Закону та нормативно-правові акти, якими встановлені відповідні умови для звільнення, якщо реалізація інвестиційних проектів передбачає надання державної допомоги суб'єктам господарювання за рахунок ресурсів держави у будь-якій формі.»;

доповнити Порядок пунктом 20 такого змісту:

«20. Надання державної підтримки шляхом надання державних гарантій здійснюється відповідно до бюджетного законодавства.

Відповідальний орган з урахуванням рішення конкурсної комісії подає в установленому порядку Кабінету Міністрів України пропозиції щодо надання державних гарантій для забезпечення виконання боргових зобов'язань за кредитами, що залучаються для реалізації інвестиційних проектів.»;

у тексті Порядку слова «проектних (інвестиційних) пропозицій та/або» і «розроблення або» виключити;

4. У постанові Кабінету Міністрів України від 22 липня 2015 р. № 571 «Деякі питання управління державними інвестиціями» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 64, ст. 2116; 2016 р., № 28, ст. 1114, № 100, ст. 3260; 2017 р., № 30, ст. 876):

1) пункт 4 постанови виключити;

2) у Порядку відбору державних інвестиційних проектів, затвердженому зазначеною постановою:

пункт 1 доповнити абзацом такого змісту:

«До державних інвестиційних проектів, що реалізуються шляхом державного інвестування в об'єкти державної власності з використанням кредитів (позик), залучених під державні гарантії з подальшим поверненням і обслуговуванням таких кредитів за рахунок доходу від реалізації державного інвестиційного проекту, застосовується Порядок відбору інвестиційних проектів, для розроблення або реалізації яких надається державна підтримка, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 13 листопада 2013 р. № 835 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 90, ст. 3321).»;

пункт 15 доповнити абзацом такого змісту:

«розрахунки щодо аналізу ефективності державного інвестиційного проекту, відображені у розділі II додатку 1, не відповідають позитивним критеріям, визначеним у пункті 20 цього Порядку.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 грудня 2017 р. № 1010
Київ

Про затвердження критеріїв визначення планованої діяльності, яка не підлягає оцінці впливу на довкілля, та критеріїв визначення розширень і змін діяльності та об'єктів, які не підлягають оцінці впливу на довкілля

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 1, абзацу другого частини першої, пункту 22 частини другої та пункту 14 частини третьої статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Затвердити:

критерії визначення планованої діяльності, яка не підлягає оцінці впливу на довкілля, згідно з додатком 1;

критерії визначення розширень і змін діяльності та об'єктів, які не підлягають оцінці впливу на довкілля, згідно з додатком 2.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток 1
до постанови Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2017 р. № 1010

КРИТЕРІЇ
визначення планованої діяльності, яка не підлягає оцінці впливу на довкілля

1. Згідно з цими критеріями визначається планована діяльність, яка не підлягає оцінці впливу на довкілля.

2. Оцінці впливу на довкілля не підлягає планована діяльність, визначена пунктами 1–21 частини другої та пунктами 1–13 частини третьої статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», у разі, коли вона спрямована виключно на забезпечення оборони держави, ліквідацію наслідків надзвичайних ситуацій, наслідків антитерористичної операції на території проведення антитерористичної операції на період її проведення, а саме діяльність з:

1) будівництва об'єктів військового та оборонного призначення, які використовуватимуться виключно для забезпечення оборони держави та на які поширюється законодавство про державну таємницю;

2) відновлення окремих конструкцій будівель і споруд з метою ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій та відновлення функціонування об'єктів, призначених для забезпечення життєдіяльності населення, без зміни їх геометричних розмірів;

3) відновлення окремих конструкцій будівель і споруд з метою ліквідації наслідків антитерористичної операції та відновлення функціонування об'єктів, призначених для забезпечення життєдіяльності населення, без зміни їх геометричних розмірів на територіях проведення антитерористичної операції та у населених пунктах, на території яких здійснювалася антитерористична операція, відповідно до переліку, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2015 р. № 1275 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 98, ст. 3367), на період її проведення.

Додаток 2
до постанови Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2017 р. № 1010

КРИТЕРІЇ
визначення розширень і змін діяльності та об'єктів, які не підлягають оцінці впливу на довкілля

1. Згідно з цими критеріями визначаються розширення і зміни діяльності та об'єктів, які не підлягають оцінці впливу на довкілля.

2. Оцінці впливу на довкілля не підлягають розширення і зміни діяльності та об'єктів, визначених пунктами 1–21 частини другої та пунктами 1–13 частини третьої статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», а саме:

1) технічне переоснащення одиниць та вузлів технологічного устаткування, систем управління та автоматизації, які морально застаріли та у яких вичерпано технічний ресурс, що розташовані в існуючих цехах, приміщеннях, без перепрофілювання, капітального ремонту, реконструкції об'єктів та підприємств, якщо в результаті такого переоснащення господарська діяльність не призведе до збільшення утворюваних та утворення нових видів небезпечних відходів, збільшення та/або появи нових джерел викидів в атмосферне повітря та скидів забруднюючих речовин у водні об'єкти, шумового, вібраційного, світлового, теплового та радіаційного забруднення, а також випромінення;

2) капітальний ремонт інженерних мереж (газопостачання, водопостачання, водовідведення, теплопостачання, електропостачання, зв'язку) в межах існуючої мережі та у межах відведення земельних ділянок, без зміни зовнішніх геометричних розмірів, цільового та функціонального призначення, за винятком виконання таких робіт на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду (крім господарських зон національних природних і регіональних ландшафтних парків), за умови, що припинення на час виконання робіт експлуатації об'єкта в цілому або його частин не призведе до збільшення утворюваних та утворення нових видів небезпечних відходів, збільшення та/або появи нових викидів в атмосферне повітря та скидів забруднюючих речовин у водні об'єкти, шумового, вібраційного, світлового, теплового та радіаційного забруднення, а також випромінення;

3) капітальний ремонт та реконструкція окремих виробничих споруд та інженерних мереж в межах територій та/або приміщень, які використовуються для провадження господарської діяльності, без перепрофілювання та зміни зовнішніх геометричних розмірів та за умови, що в результаті такого капітального ремонту та реконструкції господарська діяльність не призведе до збільшення утворюваних та утворення нових видів небезпечних відходів, збільшення та/або появи нових джерел викидів в атмосферне повітря та скидів забруднюючих речовин у водні об'єкти, шумового, вібраційного, світлового, теплового та радіаційного забруднення, а також випромінення;

4) розширення господарської діяльності або об'єктів, які не підлягали оцінці впливу на довкілля та які внаслідок зазначеного розширенняне перевищуватимуть порогових значень для видів діяльності або об'єктів, визначених у частинах другій і третій статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»;

5) розширення господарської діяльності або об'єктів, які підлягали оцінці впливу на довкілля та щодо яких було отримано висновок з оцінки впливу на довкілля, якщо зазначене розширення не перевищуватиме порогових значень для видів діяльності або об'єктів, визначених у частинах другій і третій статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»(у разі встановлення таких порогових значень);

6) розширення господарської діяльності або об'єктів, які підлягали оцінці впливу на довкілля та щодо яких було отримано висновок з оцінки впливу на довкілля, порогові значення для яких у частинах другій і третій статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» не встановлені,за умови, що в результаті такого розширення господарська діяльність не призведе до збільшення утворюваних та утворення нових видів небезпечних відходів, збільшення та/або появи нових джерел викидів в атмосферне повітря та скидів забруднюючих речовин у водні об'єкти, шумового, вібраційного, світлового, теплового та радіаційного забруднення, а також випромінення;

7) перепрофілювання господарської діяльності або об'єктів з метою провадження господарської діяльності, яка не підлягає оцінці впливу на довкілля, якщо зазначене перепрофілювання не пов'язане з ліквідацією (демонтажем) таких об'єктів, рекультивацією чи консервацією таких об'єктів або територій.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 грудня 2017 р. № 1005-р
Київ

Про надання у 2018 році спеціального дозволу на реалізацію за межами України компонентів донорської крові і препаратів, виготовлених з донорської крові та її компонентів

Погодитися з пропозицією Міністерства охорони здоров'я щодо надання у 2018 році товариству з обмеженою відповідальністю «БІОФАРМА ПЛАЗМА" спеціального дозволу на реалізацію за межами України компонентів донорської крові і препаратів, виготовлених з донорської крові та її компонентів, за переліком та обсягами згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1005-р

ПЕРЕЛІК ТА ОБСЯГИ
компонентів донорської крові і препаратів, виготовлених з донорської крові та її компонентів

	Найменування препарату	Кількість, упаковок
1.	Альбумін-Біофарма, розчин для інфузій 10% по 100 мл у пляшках № 1	350 000
2.	Альбумін-Біофарма, розчин для інфузій 10% по 50 мл у пляшках № 1	200 000
3.	Альбумін-Біофарма, розчин для інфузій 10% по 20 мл у флаконах № 1	100 000
4.	Альбумін-Біофарма, розчин для інфузій 10% по 10 мл у флаконах № 1	100 000
5.	Альбумін-Біофарма, розчин для інфузій 20% по 100 мл у пляшках № 1	150 000
6	Альбумін-Біофарма, розчин для інфузій 20% по 50 мл у пляшках № 1	120 000
7	Біовен моно® (імуноглобулін людини нормальний рідкий для внутрішньовенного введення), рідина по 25 мл у пляшках № 1	100 000
7	Біовен моно® (імуноглобулін людини нормальний рідкий для внутрішньовенного введення), рідина по 50 мл у пляшках № 1	100 000
9	Біовен моно® (імуноглобулін людини нормальний рідкий для внутрішньовенного введення), рідина по 100 мл у пляшках № 1	100 000
10	Біовен (імуноглобулін людини нормальний рідкий для внутрішньовенного введення), розчин для інфузій 10 % по 10 мл у флаконах № 1	100 000
11	Біовен (імуноглобулін людини нормальний рідкий для внутрішньовенного введення), розчин для інфузій 10 % по 25 мл у пляшках № 1	100 000
12	Біовен (імуноглобулін людини нормальний рідкий для внутрішньовенного введення), розчин для інфузій 10 % по 50 мл у пляшках № 1	100 000
13	Біовен (імуноглобулін людини нормальний рідкий для внутрішньовенного введення), розчин для інфузій 10 % по 100 мл у пляшках № 1	100 000
14	БіоКлот А®(комплекс антигемофільного фактора VIII і фактора Віллебранда), ліофілізат для розчину для ін'єкцій по 125 МО, у флаконах № 1 у комплекті з розчинником: вода для ін'єкцій по 5 мл у флаконах № 1 та засобами для розчинення та введення (один фільтр, один шприц одноразовий з голкою для ін'єкцій, одна крильчата інфузійна система)	100 000
15	БіоКлот А®(комплекс антигемофільного фактора VIII і фактора Віллебранда), ліофілізат для розчину для ін'єкцій по 200 МО, у флаконах № 1 у комплекті з розчинником: вода для ін'єкцій по 5 мл у флаконах № 1 та засобами для розчинення та введення (один фільтр, один шприц одноразовий з голкою для ін'єкцій, одна крильчата інфузійна система)	100 000
16	БіоКлот А®(комплекс антигемофільного фактора VIII і фактора Віллебранда), ліофілізат для розчину для ін'єкцій по 250 МО, у флаконах № 1 у комплекті з розчинником: вода для ін'єкцій по 5 мл у флаконах № 1 та засобами для розчинення та введення (один фільтр, один шприц одноразовий з голкою для ін'єкцій, одна крильчата інфузійна система)	100 000
17	БіоКлот А®(комплекс антигемофільного фактора VIII і фактора Віллебранда), ліофілізат для розчину для ін'єкцій по 400 МО, у флаконах № 1 у комплекті з розчинником: вода для ін'єкцій по 10 мл у флаконах № 1 та засобами для розчинення та введення (один фільтр, один шприц одноразовий з голкою для ін'єкцій, одна крильчата інфузійна система)	100 000
18	БіоКлот А®(комплекс антигемофільного фактора VIII і фактора Віллебранда), ліофілізат для розчину для ін'єкцій по 500 МО, у флаконах № 1 у комплекті з розчинником: вода для ін'єкцій по 10 мл у флаконах № 1 та засобами для розчинення та введення (один фільтр, один шприц одноразовий з голкою для ін'єкцій, одна крильчата інфузійна система)	100 000
19	БіоКлот А®(комплекс антигемофільного фактора VIII і фактора Віллебранда), ліофілізат для розчину для ін'єкцій по 750 МО, у флаконах № 1 у комплекті з розчинником: вода для ін'єкцій по 10 мл у флаконах № 1 та засобами для розчинення та введення (один фільтр, один шприц одноразовий з голкою для ін'єкцій, одна крильчата інфузійна система)	50 000
20	БіоКлот А®(комплекс антигемофільного фактора VIII і фактора Віллебранда), ліофілізат для розчину для ін'єкцій по 1000 МО, у флаконах № 1 у комплекті з розчинником: вода для ін'єкцій по 10 мл у флаконах № 1 та засобами для розчинення та введення (один фільтр, один шприц одноразовий з голкою для ін'єкцій, одна крильчата інфузійна система)	100 000
21	БіоКлот А®(комплекс антигемофільного фактора VIII і фактора Віллебранда), ліофілізат для розчину для ін'єкцій по 1500 МО, у флаконах № 1 у комплекті з розчинником: вода для ін'єкцій по 10 мл у флаконах № 1 та засобами для розчинення та введення (один фільтр, один шприц одноразовий з голкою для ін'єкцій, одна крильчата інфузійна система)	100 000
22	Біоцерулін®, розчин для ін'єкцій, 100 мг/дозу в ампулах № 5	50 000
23	Біоцерулін®, розчин для ін'єкцій, 100 мг/дозу в ампулах № 10	50 000
24	Губка гемостатична з амбеном, суха речовина по 0,8 г у скляній пляшці	60 000
25	Губка гемостатична з амбеном, суха речовина по 0,8 г у скляному флаконі	60 000
26	Імуноглобулін антистафілококовий людини, розчин для ін'єкцій по 100 МО в ампулах № 3	50 000
27	Імуноглобулін людини антихламідійний, розчин для ін'єкцій по 1,5 мл в ампулах № 10	50 000
28	Імуноглобулін антицитомегаловірусний людини, розчин для ін'єкцій по 1,5 мл в ампулах № 10	70 000
29	Імуноглобулін Rho(D) людини, розчин для ін'єкцій в ампулах по 1 мл в ампулах № 3	10 000
30	Імуноглобулін Rho(D) людини, розчин для ін'єкцій в ампулах по 2 мл в ампулах № 3	10 000
31	Імуноглобулін людини нормальний — Біофарма, розчин для ін'єкцій 10% по 1,5 мл (1 доза) в ампулах № 10	70 000
32	Плазмол, розчин для ін'єкцій по 1 мл в ампулі	1 000 000

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1046
Київ

Про внесення зміни в додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2011 р. № 1399

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести зміну в додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2011 р. № 1399 «Про встановлення ліміту легкових автомобілів, що обслуговують органи виконавчої влади» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 7, ст. 246; 2014 р., № 28, ст. 793), доповнивши його такою позицією:

«Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів 1».

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2018 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1060
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2015 р. № 882

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2015 р. № 882 «Про реалізацію пілотного проекту щодо запровадження тимчасового механізму формування та здійснення компенсаційних виплат в іноземній валюті працівникам дипломатичної служби, направленим у довготермінове відрядження» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 89, ст. 2966; 2017 р., № 31, ст. 947, № 82, ст. 2511) — із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2017 р. № 961, зміни, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2018 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1060

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2015 р. № 882

1. У постанові:

1) пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Погодитися з пропозицією Міністерства закордонних справ стосовно реалізації у межах призначень державного бюджету на функціонування закордонних дипломатичних установ України пілотного проекту щодо запровадження на період до 1 січня 2020 р. тимчасового механізму формування та здійснення компенсаційних виплат в іноземній валюті працівникам дипломатичної служби, направленим у довготермінове відрядження (далі — пілотний проект) до:

1) закордонних дипломатичних установ України, зазначених у додатку 1, — у частині оплати вартості оренди житла та комунальних послуг, пов'язаних з його орендою, та інших витрат, пов'язаних з виконанням посадових обов'язків з метою забезпечення доступу до мобільного Інтернету та зв'язку, проведення поточних протокольних зустрічей, проїзду у щорічну відпустку та перевезення багажу під час ротації;

2) закордонних дипломатичних установ України, зазначених у додатку 2, — у частині оплати вартості оренди житла та комунальних послуг, пов'язаних з його орендою.»;

2) в абзаці другому пункту 2 слова і цифру «у пункті 1» замінити словами і цифрами «у підпункті 1 пункту 1»;

3) абзац другий пункту 3 викласти в такій редакції:

«Дія цієї постанови не поширюється на працівників закордонних дипломатичних установ України, визначених у підпункті 2 пункту 1 цієї постанови, завершення строку довготермінового відрядження яких заплановане на 2018 рік, а також на військових аташе та представників Міністерства оборони при дипломатичних представництвах України.»;

4) у пункті 5:

в абзаці першому слова і цифри «до 16 жовтня 2016 р. та до 16 жовтня 2017 р.» замінити словами і цифрами «до 1 січня 2019 р. та до 1 січня 2020 р.»;

доповнити пункт після абзацу восьмого новим абзацом такого змісту:

«вплив включення до складу компенсаційних виплат в іноземній валюті коштів для оплати інших витрат, пов'язаних з виконанням посадових обов'язків з метою забезпечення доступу до мобільного Інтернету та зв'язку, проведення поточних протокольних зустрічей, проїзду у щорічну відпустку та перевезення багажу під час ротації, на ефективність та оперативність роботи працівників дипломатичної служби, направлених у довготермінове відрядження;».

У зв'язку з цим абзац дев'ятий вважати абзацом десятим;

5) пункт 7 виключити.

2. У Порядку формування та здійснення компенсаційних виплат в іноземній валюті працівникам дипломатичної служби, направленим у довготермінове відрядження, затвердженому зазначеною постановою:

1) у пункті 1 слова «Посольства України в Королівстві Бельгія, Місії України при НАТО, Посольства України в Китайській Народній Республіці, Посольства України в Республіці Корея, Посольства України в Литовській Республіці, Посольства України в Ліванській Республіці, Посольства України в Сполучених Штатах Америки, Генерального консульства України в Нью-Йорку, Постійного представництва України при ООН, Посольства України у Федеративній Республіці Німеччина» замінити словами «закордонних дипломатичних установ України»;

2) у пункті 2:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) передбачені нормами компенсаційних виплат для відшкодування витрат під час перебування у довготерміновому відрядженні, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 11 січня 2006 р. № 8 «Деякі питання компенсаційних виплат в іноземній валюті працівникам дипломатичної служби, направленим у довготермінове відрядження» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 3, ст. 87; 2016 р., № 61, ст. 2086; 2017 р., № 61, ст. 1879), разом з установленими надбавками, передбаченими у додатку 4 до зазначеної постанови та пункті 3 постанови Кабінету Міністрів України від 4 березня 2004 р. № 261 «Про затвердження розмірів компенсаційних виплат в іноземній валюті на місяць працівникам дипломатичної служби, направленим у довготермінове відрядження» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 10, ст. 592; 2017 р., № 82, ст. 2511), за відповідною посадою;»;

абзац другий підпункту 2 викласти в такій редакції:

«Дія цього підпункту не поширюється на керівників закордонних дипломатичних установ України. При цьому оплата оренди житла та комунальних послуг, пов'язаних з орендою такого житла, здійснюється безпосередньо закордонними дипломатичними установами України;»;

3) в абзаці другому пункту 8 слово і цифри «до 1,2» замінити словом і цифрами «до 1,4»;

4) друге речення абзацу другого пункту 9 після слів «нормами компенсаційних виплат в іноземній валюті» доповнити словами і цифрами «, та з установленими надбавками, передбаченими у додатку 4 до постанови Кабінету Міністрів України від 11 січня 2006 р. № 8 «Деякі питання компенсаційних виплат в іноземній валюті працівникам дипломатичної служби, направленим у довготермінове відрядження» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 3, ст. 87; 2016 р., № 61, ст. 2086; 2017 р., № 61, ст. 1879) та пункті 3 постанови Кабінету Міністрів України від 4 березня 2004 р. № 261 «Про затвердження розмірів компенсаційних виплат в іноземній валюті на місяць працівникам дипломатичної служби, направленим у довготермінове відрядження» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 10, ст. 592; 2017 р., № 82, ст. 2511), за відповідною посадою»;

5) у тексті Порядку слово «країна» в усіх відмінках і формах числа замінити словом «держава» у відповідному відмінку і числі.

3. Доповнити постанову додатками 1 і 2 такого змісту:

«Додаток 1
до постанови Кабінету Міністрів України
від 7 жовтня 2015 р. № 882

ЗАКОРДОННІ ДИПЛОМАТИЧНІ УСТАНОВИ УКРАЇНИ,
працівникам яких до складу компенсаційних виплат в іноземній валюті включаються кошти для оплати вартості оренди житла та комунальних послуг, пов'язаних з його орендою, та кошти на оплату інших витрат, пов'язаних з виконанням посадових обов'язків з метою забезпечення доступу до мобільного Інтернету та зв'язку, проведення поточних протокольних зустрічей, проїзду у щорічну відпустку та перевезення багажу під час ротації

Посольство України в Королівстві Бельгія
Місія України при НАТО
Посольство України в Китайській Народній Республіці
Посольство України в Республіці Корея
Посольство України в Литовській Республіці
Посольство України в Ліванській Республіці
Посольство України в Сполучених Штатах Америки
Генеральне консульство України в Нью-Йорку
Постійне представництво України при ООН
Посольство України у Федеративній Республіці Німеччина

Додаток 2
до постанови Кабінету Міністрів України
від 7 жовтня 2015 р. № 882

ЗАКОРДОННІ ДИПЛОМАТИЧНІ УСТАНОВИ УКРАЇНИ,
працівникам яких до складу компенсаційних виплат в іноземній валюті включаються кошти для оплати вартості оренди житла та комунальних послуг, пов'язаних з його орендою

Посольство України в Республіці Австрія
Постійне представництво України при міжнародних організаціях у Відні
Посольство України в Азербайджанській Республіці
Посольство України в Аргентинській Республіці
Посольство України в Алжирській Народній Демократичній Республіці
Посольство України в Республіці Ангола
Представництво України при Європейському Союзі
Посольство України в Республіці Білорусь
Постійне представництво України при координаційних інститутах СНД
Консульство України в Бресті
Посольство України в Республіці Болгарія
Посольство України в Федеративній Республіці Бразилія
Консульство України в Сан-Паулу
Посольство України у Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії
Консульство України в Единбурзі
Посольство України у Республіці Вірменія
Посольство України у Грецькій Республіці
Консульство України в Салоніках
Посольство України в Грузії
Посольство України в Королівстві Данія
Посольство України в Естонській Республіці
Посольство України в Арабській Республіці Єгипет
Посольство України в Федеративній Демократичній Республіці Ефіопія
Посольство України в Республіці Індія
Посольство України в Ісламській Республіці Іран
Посольство України в Королівстві Іспанія
Генеральне консульство України в Барселоні
Консульство України в Малазі
Посольство України в Італійській Республіці
Генеральне консульство України в Мілані
Генеральне консульство України в Неаполі
Посольство України при Святому Престолі
Посольство України в Йорданському Хашимітському Королівстві
Посольство України в Республіці Казахстан
Посольство України в Канаді
Генеральне консульство України в Торонто
Посольство України в Киргизькій Республіці
Посольство України в Республіці Кіпр
Генеральне консульство України в місті Гуанчжоу
Генеральне консульство України в Шанхаї
Посольство України в Республіці Куба
Посольство України в Державі Кувейт
Посольство України в Латвійській Республіці
Посольство України в Республіці Македонія
Посольство України в Малайзії
Посольство України в Королівстві Марокко
Посольство України в Мексиканських Сполучених Штатах
Посольство України в Республіці Молдова
Консульство України в Бельцях
Посольство України в Королівстві Нідерланди
Посольство України в Королівстві Норвегія
Посольство України в Об'єднаних Арабських Еміратах
Консульство України в Дубаю
Посольство України в Республіці Перу
Посольство України в Республіці Польща
Генеральне консульство України в Кракові
Генеральне консульство України в Любліні
Консульство України в Гданську
Посольство України в Португальській Республіці
Консульство України в Порту
Посольство України в Російській Федерації
Посольство України в Республіці Сенегал
Посольство України в Республіці Сербія
Посольство України в Словацькій Республіці
Посольство України в Республіці Сінгапур
Генеральне консульство України в Сан-Франциско
Генеральне консульство України в Чикаго
Посольство України в Республіці Таджикистан
Посольство України в Королівстві Таїланд
Посольство України в Туніській Республіці
Посольство України в Угорщині
Консульство України в Ніредьгазі
Посольство України в Республіці Узбекистан
Посольство України в Фінляндській Республіці
Посольство України у Французькій Республіці
Постійне представництво України при Раді Європи
Постійне представництво України при ЮНЕСКО
Генеральне консульство України в Мюнхені
Генеральне консульство України в Дюссельдорфі
Генеральне консульство України у Франкфурті-на-Майні
Генеральне консульство України в Гамбурзі
Посольство України в Республіці Хорватія
Відділення Посольства в Боснії і Герцеговині
Посольство України в Чеській Республіці
Консульство України в Брно
Посольство України в Чорногорії
Посольство України в Швейцарській Конфедерації
Постійне представництво України при відділенні ООН та інших міжнародних організаціях у Женеві
Посольство України в Королівстві Швеція
Посольство України в Японії».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 27 грудня 2017 р. № 1082
Київ

Деякі питання використання спирту етилового для виробництва лікарських засобів

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 5 січня 2011 р. № 19 «Питання використання спирту етилового для виробництва лікарських засобів» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 2, ст. 115) викласти в такій редакції:

«2. Установити, що до лікарських засобів (у тому числі компонентів крові та виготовлених з них препаратів), крім лікарських засобів у вигляді бальзамів, еліксирів та лікарських засобів, які мають міжнародну непатентовану назву «Етанол», для виробництва яких використовується спирт етиловий за ставкою акцизного податку в розмірі 0 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту етилового, належать лікарські засоби, включені до Державного реєстру лікарських засобів, а також лікарські засоби, зареєстровані в інших країнах в установленому законодавством порядку, що підтверджується реєстраційним посвідченням, виданим відповідною країною.».

2. Установити, що вироблені на експорт до набрання чинності цією постановою лікарські засоби (у тому числі компоненти крові та виготовлені з них препарати), крім лікарських засобів у вигляді бальзамів і еліксирів та лікарських засобів, які мають міжнародну непатентовану назву «Етанол», що зареєстровані в інших країнах в установленому законодавством порядку, що підтверджується реєстраційним посвідченням, виданим відповідною країною, належать до лікарських засобів, для виробництва яких використовується спирт етиловий за ставкою акцизного податку в розмірі 0 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту етилового.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 грудня 2017 р. № 998-р
Київ

Про затвердження фінансового плану Державної компанії з експорту та імпорту продукції і послуг військового та спеціального призначення «Укрспецекспорт» на 2018 рік

Затвердити фінансовий план Державної компанії з експорту та імпорту продукції і послуг військового та спеціального призначення «Укрспецекспорт" на 2018 рік, що додається до оригіналу.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 1 грудня 2017 р. № 974-р
Київ

Про схвалення Концепції реформування системи професійного навчання державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад

1. Схвалити Концепцію реформування системи професійного навчання державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад, що додається.

2. Національному агентству з питань державної служби разом із заінтересованими центральними органами виконавчої влади розробити та подати у місячний строк Кабінетові Міністрів України план заходів щодо реалізації Концепції, схваленої цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 1 грудня 2017 р. № 974-р

КОНЦЕПЦІЯ
реформування системи професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад

Проблема, яка потребує розв'язання

Проведення структурних реформ, зокрема реформування державного управління, державної служби, місцевого самоврядування та територіальної організації влади, системи освіти, вимагає високого рівня професійної компетентності та професійного розвитку державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад.

Система підготовки, спеціалізації та підвищення кваліфікації (далі – система професійного навчання) державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад не відповідає сучасним вимогам до якості та змісту освіти. Зокрема, зміст освітньо-професійних програм підготовки фахівців за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування», освітніх програм підвищення кваліфікації лише частково враховує цілі та завдання, які стоять перед державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування. Недосконалий механізм визначення реальних потреб державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування у професійному навчанні не забезпечує взаємозв'язок між системою підвищення кваліфікації державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад і практикою державного управління та місцевого самоврядування.

Відсутня цілісна система моніторингу та оцінювання якості надання освітніх послуг з професійного навчання державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування відповідно до європейських стандартів забезпечення якості освіти.

Ринок освітніх послуг з професійного навчання є не конкурентним, доволі закритим для недержавних суб'єктів надання освітніх послуг. Не створено дієвого механізму співпраці різних суб'єктів професійного навчання державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, що призводить до неефективного використання ресурсів на професійне навчання.

Мета і строки реалізації Концепції

Метою Концепції є визначення стратегічних напрямів, механізмів та строків формування сучасної ефективної системи професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, яка забезпечить підвищення рівня їх професійної компетентності, буде зорієнтована на потреби особистості у професійному розвитку протягом усього життя та сприятиме впровадженню принципів належного врядування.

Професійний розвиток державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування – безперервний, свідомий, цілеспрямований процес особистісного та професійного зростання, що базується на інтеграції знань, умінь і компетентностей.

Система професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад є цілісною сукупністю взаємопов'язаних компонентів, що включає:

визначення потреб у професійному навчанні;

формування, розміщення і виконання державного замовлення;

формування мотивації до підвищення рівня професійної компетентності;

забезпечення функціонування і розвитку ринку надання освітніх послуг у сфері професійного навчання;

моніторинг та оцінку якості навчання.

З урахуванням положень Меморандуму безперервної освіти Європейської Комісії нова модель професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад базуватиметься на таких принципах:

визначення потреби у професійному розвитку;

наближеності освітніх послуг до місця проживання та роботи особи;

обов'язковості та безперервності, тобто забезпечення прагнення державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад до самоосвіти та професійного розвитку протягом усього життя;

цілеспрямованості, прогностичності та випереджувального характеру;

інноваційності та практичної спрямованості;

індивідуалізації та диференціації підходів до навчання;

відкритості;

гарантованості фінансування професійного навчання.

Реалізація Концепції з урахуванням першочергових та довгострокових завдань здійснюватиметься протягом 2017–2020 років кількома етапами.

На першому етапі (2017–2018 роки) передбачається розроблення та затвердження нового Положення про систему професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, удосконалення механізму фінансування системи професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, розроблення та внесення законопроекту щодо внесення змін до відповідних законодавчих актів, зміцнення потенціалу служб управління персоналом органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, створення механізму співпраці суб'єктів професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, вироблення методик виявлення загальних та індивідуальних потреб у професійному навчанні, проведення пілотних досліджень з виявлення загальних потреб у підвищенні кваліфікації державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад.

На другому етапі (2019–2020 роки) передбачається налагодження повноцінної та ефективної системи професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, затвердження порядків акредитації відповідних освітніх програм у сфері професійного навчання, забезпечення систематичного виявлення потреб у професійному навчанні, повноцінного моніторингу та оцінки якості освітніх послуг у сфері професійного навчання та результатів професійного навчання, здійснення заходів з професійного розвитку викладачів та тренерів, забезпечення функціонування відповідних веб-платформ у системі професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад.

Шляхи і способи розв'язання проблеми

Проблему передбачається розв'язати шляхом:

створення належних умов для забезпечення професійного розвитку державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад;

створення ефективної системи визначення потреб у професійному навчанні державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад;

забезпечення безперервності, обов'язковості, плановості професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад;

розвитку ринку освітніх послуг у сфері професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад на засадах прозорої та доброчесної конкуренції із створенням відповідної системи моніторингу та оцінки якості освітніх послуг;

залучення всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування до створення системи професійного навчання посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад та забезпечення функціонування ринку відповідних освітніх послуг;

запровадження механізму співпраці державних органів, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства, програм міжнародної технічної допомоги, всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування, установ, закладів різних форм власності, що надають освітні послуги.

Створення належних умов для забезпечення професійного розвитку державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад

Функціонування та розвиток сучасної ефективної системи професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування є пріоритетом державної політики у сфері державної служби та служби в органах місцевого самоврядування. Водночас органи місцевого самоврядування та їх асоціації повинні брати активну участь у забезпеченні професійного розвитку посадових осіб місцевого самоврядування, які обираються на місцевих виборах, обираються або затверджуються відповідною радою депутатів місцевих рад.

Така система повинна бути гнучкою, інноваційною, орієнтованою на професійний розвиток та кар'єрне зростання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, здатною оперативно реагувати на їх запити.

Створення належних умов для забезпечення професійного розвитку передбачає виконання таких першочергових завдань:

розроблення та впровадження галузевої рамки кваліфікацій з урахуванням Національної рамки кваліфікацій;

розроблення на основі компетентнісного підходу за участю заінтересованих сторін та затвердження професійних стандартів державної служби та служби в органах місцевого самоврядування;

розроблення та впровадження стандартів усіх рівнів вищої освіти за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» галузі знань «Публічне управління та адміністрування» та стандарту освітньої діяльності з підвищення кваліфікації державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад;

сприяння впровадженню загальнодержавного кваліфікаційного іспиту для осіб, які здобувають вищу освіту за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» галузі знань «Публічне управління та адміністрування»;

виокремлення та запровадження таких видів професійного навчання:

підготовка за освітньо-професійними, освітньо-науковими програмами спеціальності «Публічне управління та адміністрування»;

підвищення кваліфікації за загальними професійними програмами (загальні питання державного управління та місцевого самоврядування, питання запобігання корупції, зміни у законодавстві з питань державної служби, служби в органах місцевого самоврядування, європейської та євроатлантичної інтеграції, підвищення рівня володіння іноземною мовою тощо);

підвищення кваліфікації за спеціальними професійними програмами (функціонування та основні напрями діяльності повноважень окремого органу державної влади, органу місцевого самоврядування, захист прав та інтересів осіб з інвалідністю, зокрема з урахуванням вимог Конвенції про права осіб з інвалідністю);

підвищення кваліфікації за програмами спеціалізованих короткострокових навчальних курсів, тематичних постійно діючих та короткострокових семінарів, тренінгів;

проведення стажування;

забезпечення самоосвіти;

визначення замовників освітніх послуг з професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування депутатів місцевих рад:

НАДС – державним замовником на:

підготовку державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників і посадових осіб місцевого самоврядування за освітньо-професійними, освітньо-науковими програмами спеціальності «Публічне управління та адміністрування» галузі знань «Публічне управління та адміністрування»;

підвищення кваліфікації за загальними професійними програмами державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування;

підвищення кваліфікації за спеціальними професійними програмами, програмами спеціалізованих короткострокових навчальних курсів, тематичних постійно діючих та/чи короткострокових семінарів, тренінгів державних службовців, які займають посади державної служби категорії «А», голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників;

органи державної влади – замовником на підвищення кваліфікації за спеціальними професійними програмами, програмами спеціалізованих короткострокових навчальних курсів, тематичних постійно діючих, короткострокових семінарів, тренінгів державних службовців, які займають посади державної служби категорій «Б» і «В»;

органи місцевого самоврядування та всеукраїнські асоціації органів місцевого самоврядування – замовником на підвищення кваліфікації за спеціальними професійними програмами, за програмами спеціалізованих короткострокових навчальних курсів, тематичних постійно діючих та/чи короткострокових семінарів, тренінгів посадових осіб місцевого самоврядування;

органи місцевого самоврядування та/чи всеукраїнські асоціації органів місцевого самоврядування, політичні партії, що отримують державне фінансування, – замовником на підвищення кваліфікації за спеціальними професійними програмами, за програмами спеціалізованих короткострокових навчальних курсів, тематичних постійно діючих та/чи короткострокових семінарів, тренінгів депутатів місцевих рад.

Крім того, до першочергових завдань також відноситься удосконалення механізму фінансування професійного навчання, зокрема:

запровадження норми щодо передбачення видатків на професійне навчання у розмірі не менш як 2 відсотки фонду заробітної плати у витратах на утримання органу виконавчої влади, а для органів місцевого самоврядування запровадження за рішенням відповідної місцевої ради обов'язкової частки видатків на професійне навчання;

зобов'язання політичних партій, що отримують державне фінансування, передбачати певну частку витрат за рахунок такого фінансування на професійне навчання депутатів місцевих рад, обраних від зазначених політичних партій;

передбачення фінансування підвищення кваліфікації депутатів місцевих рад, посадових осіб місцевого самоврядування за рахунок коштів місцевих бюджетів;

створення інтегрованої системи управління людськими ресурсами, що відображатиме результати професійного розвитку та проходження професійного навчання.

Запровадження дієвої системи визначення потреб у професійному навчанні державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад

Визначення потреб у професійному навчанні здійснюватиметься систематично з використанням надійних методик на партнерських засадах між замовниками та суб'єктами надання освітніх послуг з професійного навчання. Необхідно передбачати плановість та періодичність вивчення як індивідуальних потреб державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, так і загальних потреб відповідно до категорій посад державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, адміністративно-територіального рівня того чи іншого органу державної влади та місцевого самоврядування. При цьому необхідно враховувати виклики перед державним управлінням та місцевим самоврядуванням, відповіді на які потребують відповідних компетентностей у державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування. Також забезпечуватиметься надійний зв'язок між вивченням потреб у професійному навчанні, змістом професійного навчання, рівнем задоволеності якістю професійного навчання та рівнем застосування здобутих знань, умінь та навичок у практичній (службовій) діяльності.

Запровадження дієвої системи визначення потреб у професійному навчанні державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад передбачає виконання таких першочергових завдань:

зміцнення потенціалу і спроможності органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо визначення індивідуальних та загальних потреб у професійному навчанні;

розроблення та затвердження методичних рекомендацій з питань:

– визначення та аналізу потреб у професійному навчанні;

– розроблення індивідуальних програм підвищення рівня професійної компетентності державного службовця, голови місцевої держадміністрації, його першого заступника та заступників, посадової особи місцевого самоврядування;

– оцінювання результативності професійного навчання;

– підготовки спеціальних вимог до професійної компетентності посадової особи місцевого самоврядування з урахуванням стандартів Ради Європи у сфері належного врядування;

запровадження на загальнодержавному та регіональному рівні періодичного (щонайменше один раз на два роки) вивчення загальних потреб у професійному навчанні державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, яке здійснюється НАДС, всеукраїнськими асоціаціями органів місцевого самоврядування за єдиною методикою із залученням на конкурсній основі відповідних дослідницьких організацій, установ. Звіти про результати визначення потреб у професійному навчанні в обов'язковому порядку оприлюднюватимуться та враховуватимуться суб'єктами надання освітніх послуг з професійного навчання під час визначення змісту освітніх програм;

забезпечення формування державного замовлення на проведення секторальних, тематичних прикладних наукових досліджень щодо вивчення потреб у професійному навчанні державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад.

Забезпечення безперервності, обов'язковості, плановості професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад

Успішність професійного навчання значною мірою залежить від особистісного ставлення до нього державного службовця, посадової особи місцевого самоврядування, голови місцевої держадміністрації, його першого заступника та заступників, депутата місцевої ради. У зв'язку з цим запровадитимуться заходи щодо стимулювання та заохочення підвищення рівня професійної компетентності, постійної самоосвіти, а також посилення відповідальності керівників державної служби, місцевих держадміністрацій, служби в органах місцевого самоврядування за створення належних умов для професійного навчання.

Забезпечення безперервності, обов'язковості, плановості професійного навчання передбачає виконання таких першочергових завдань:

запровадження обов'язковості підвищення кваліфікації за загальними та спеціальними професійними програмами:

– для державних службовців, вперше призначених на посаду державної служби, посадових осіб місцевого самоврядування, вперше призначених на посаду в органах місцевого самоврядування, – протягом року після призначення;

– для посадових осіб місцевого самоврядування, вперше обраних на виборну посаду на місцевих виборах, – протягом року після набуття повноважень;

– для державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, призначених на посаду в органах місцевого самоврядування, – не менше одного разу на три роки;

– для посадових осіб місцевого самоврядування, обраних або затверджених відповідною радою на виборну посаду, – не менше одного разу протягом строку здійснення повноважень;

запровадження обов'язкового підвищення кваліфікації за програмами спеціалізованих короткострокових навчальних курсів, тематичних постійно діючих та/чи короткострокових семінарів, тренінгів:

– для державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, призначених на посаду в органах місцевого самоврядування, – не менше одного разу на три роки;

– для сільських, селищних, міських голів, голів та заступників голів районної, районної у місті ради, обласної ради, секретарів сільської, селищної та міської ради – не менше двох разів протягом строку здійснення повноважень;

– для депутатів місцевих рад – не менше одного разу протягом строку здійснення повноважень;

здійснення обов'язкового навчання керівників структурних підрозділів органів виконавчої влади, виконавчих органів місцевих рад з питань передачі знань та досвіду (для подальшого навчання державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, які перебувають у їх підпорядкуванні);

сприяння впровадженню у системі професійного навчання освітніх інновацій;

розроблення та впровадження механізму визнання результатів неформального та інформального навчання, накопичувальної системи кредитів за результатами професійного навчання.

Розвиток ринку освітніх послуг у сфері професійного навчання державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, депутатів місцевих рад на засадах прозорої та доброчесної конкуренції з відповідною системою моніторингу та оцінки якості освітніх послуг

Забезпечення доступу державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад до освітніх послуг належної якості у сфері професійного навчання передбачає розширення спектра таких послуг, збільшення кількості суб'єктів надання освітніх послуг та створення відповідних умов для доброчесної конкуренції між ними. Створення конкурентного середовища повинно відбуватися із запровадженням нового механізму фінансування системи професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад. Під час закупівлі освітніх послуг з професійного навчання, визначення виконавців замовлення на підготовку за освітньо-професійними, освітньо-науковими програмами спеціальності «Публічне управління та адміністрування», підвищення кваліфікації державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування має бути збільшена вага критеріїв якості освітніх програм, відповідності їх змісту існуючим потребам.

Забезпечення розвитку ринку освітніх послуг у сфері професійного навчання державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, депутатів місцевих рад передбачає виконання таких пріоритетних завдань:

розроблення та затвердження умов і порядку акредитації професійних програм, програм спеціалізованих короткострокових навчальних курсів, тематичних постійно діючих та короткострокових семінарів, тренінгів, що розробляються різними суб'єктами надання освітніх послуг у сфері професійного навчання;

розроблення та впровадження порядку визнання результатів навчання за програмами короткострокових навчальних курсів, семінарів, тренінгів, заходів з обміну досвідом в Україні та за кордоном, які проводяться всеукраїнськими асоціаціями органів місцевого самоврядування, інститутами громадянського суспільства, закордонними та міжнародними організаціями за рахунок коштів таких суб'єктів та коштів міжнародної технічної допомоги;

розроблення та впровадження порядку визнання результатів навчання за сертифікаційними програмами у відповідних закладах освіти за кордоном за рахунок власних коштів державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування;

розроблення та впровадження порядку ліцензування освітньої діяльності у сфері підвищення кваліфікації державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, який передбачатиме рівні умови для суб'єктів надання освітніх послуг різних форм власності та вимоги до суб'єктів освітньої діяльності щодо доступності осіб з інвалідністю до освітньої інфраструктури;

створення веб-порталу управління знаннями у сфері професійного навчання, який включатиме реєстри акредитованих професійних програм та програм спеціалізованих короткострокових навчальних курсів, тематичних постійно діючих та короткострокових семінарів, тренінгів, а також передбачатиме можливості для самоосвіти, обміну практиками та досвідом;

забезпечення реалізації права державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування на підвищення кваліфікації за різними формами навчання (зокрема інституційною, дуальною, на робочому місці) та у різних закладах освіти, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою професійною програмою, а також у інших суб'єктів освітньої діяльності;

запровадження системи зовнішнього і внутрішнього моніторингу та оцінювання якості надання освітніх послуг у сфері підвищення кваліфікації державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад.

Запровадження механізму співпраці державних органів, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства, програм міжнародної технічної допомоги, всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування, установ, закладів різних форм власності, що надають освітні послуги

Проведення реформи системи професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад потребує належної координації зусиль різних суб'єктів відповідного ринку освітніх послуг, а саме:

органів державної влади та органів місцевого самоврядування як замовників відповідних освітніх послуг;

закладів освіти та інших установ, організацій незалежно від форм власності, які надають освітні послуги у сфері професійного навчання;

міжнародних та іноземних установ, організацій, які реалізують відповідні програми, проекти у межах міжнародної технічної допомоги;

всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування та інших інститутів громадянського суспільства, юридичних осіб приватного права, які провадять відповідну освітню діяльність.

Запровадження механізму співпраці суб'єктів професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад передбачає виконання таких першочергових завдань:

налагодження ефективної комунікації замовників і надавачів освітніх послуг з підвищення кваліфікації державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад щодо визначення пріоритетних напрямів навчання з урахуванням цілей державного управління, євроінтеграційних та євроатлантичних зобов'язань України, потреб територіальних громад, функцій органів державної влади та органів місцевого самоврядування тощо;

утворення НАДС координаційної ради як консультативно-дорадчого органу з питань професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад;

забезпечення оприлюднення щонайменше один раз на два роки доповіді керівника НАДС про стан системи професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад. Така доповідь готуватиметься НАДС з урахуванням результатів проведеного визначення потреб у професійному навчанні, результатів моніторингу та оцінювання якості освітніх послуг з підвищення кваліфікації державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, спеціальних та тематичних досліджень державних та недержавних аналітичних, дослідницьких установ та організацій;

сприяння створенню саморегулівної професійної асоціації (професійної мережі) суб'єктів надання освітніх послуг з професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад;

систематичне проведення заходів з обміну досвідом з професійного навчання державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад.

Очікувані результати

Реалізація Концепції сприятиме підвищенню ефективності державної політики щодо професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад і дасть змогу:

створити сучасну цілісну, мобільну та гнучку систему професійного навчання з розвинутою інфраструктурою, ефективним управлінням і належним ресурсним потенціалом;

забезпечити якість та безперервність навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад та запровадити належну систему оцінювання і моніторингу якості надання освітніх послуг;

створити належні умови для реалізації права державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад на професійний розвиток на засадах рівності без проявів дискримінації, у тому числі за ознакою інвалідності;

створити умови для доброчесної конкуренції серед суб'єктів надання освітніх послуг з професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад;

розширити спектр освітніх послуг у сфері професійного навчання державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, збільшити кількість суб'єктів надання таких послуг шляхом залучення суб'єктів різної форми власності;

запровадити механізми реалізації безперервної освіти, що забезпечить розвиток професійної компетентності державних службовців, голів місцевих держадміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад.

Обсяг фінансових, матеріально-технічних і трудових ресурсів

Обсяг фінансування, матеріально-технічних і трудових ресурсів, необхідних для реалізації Концепції, визначається щороку з урахуванням реальних можливостей державного та місцевих бюджетів.

До джерел фінансування, необхідних для реалізації Концепції, належать кошти державного та місцевих бюджетів, програм, проектів міжнародної технічної допомоги, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 грудня 2017 р. № 981-р
Київ

Про затвердження плану основних заходів цивільного захисту на 2018 рік

1. Затвердити план основних заходів цивільного захисту на 2018 рік (далі — план заходів), що додається.

2. Центральним та місцевим органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим:

1) розробити на основі плану заходів галузеві та регіональні плани основних заходів цивільного захисту на 2018 рік відповідно до своїх повноважень;

2) за участю органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій організувати та провести протягом січня 2019 р. збори керівного складу центральних та місцевих органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, підприємств, установ та організацій щодо підбиття підсумків роботи у сфері цивільного захисту в 2018 році та визначення основних завдань у зазначеній сфері на 2019 рік;

3) забезпечити подання Державній службі з надзвичайних ситуацій:

інформації про хід виконання плану заходів у першому півріччі — до 10 липня 2018 р., за рік — до 12 лютого 2019 р.;

пропозицій до проекту плану основних заходів цивільного захисту на 2019 рік — до 10 липня 2018 року.

3. Державній службі з надзвичайних ситуацій:

здійснити контроль за виконанням плану заходів та поінформувати до 5 березня 2019 р. Кабінет Міністрів України про результати роботи;

подати до 10 грудня 2018 р. проект розпорядження Кабінету Міністрів України щодо затвердження плану основних заходів цивільного захисту на 2019 рік.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 981-р

ПЛАН
основних заходів цивільного захисту на 2018 рік

Найменування заходу	Відповідальні за виконання	Строк виконання
Заходи щодо удосконалення єдиної державної системи цивільного захисту		
1. Забезпечення придбання засобів радіаційного та хімічного захисту для:		
персоналу радіаційних та хімічно небезпечних об'єктів у повному обсязі	підприємства, установи та організації (за згодою)	до 15 грудня
працівників підприємств, розташованих у зоні можливого радіаційного і хімічного забруднення	—»—	—»—
непрацюючого населення, яке проживає у прогнозованих зонах хімічного забруднення та зонах можливого радіаційного забруднення	місцеві органи виконавчої влади	—»—
2. Уточнення переліку суб'єктів господарювання, що продовжують свою діяльність в особливий період	центральні та місцеві органи виконавчої влади	—»—
3. Продовження оснащення закладів охорони здоров'я відповідного профілю функціонування, у структурі яких є відділення екстреної медичної допомоги, реанімаційні та хірургічні блоки, пологові відділення, палати інтенсивної терапії тощо, автономними джерелами електропостачання	МОЗ, місцеві органи виконавчої влади	—»—
4. Завершення створення функціональних підсистем єдиної державної системи цивільного захисту	Мінагрополітики, МВС, МОЗ, Мінприроди, Держкомтелерадіо, Держатомрегулювання	до 25 грудня
5. Завершення створення територіальних формувань цивільного захисту	місцеві органи виконавчої влади	до 1 квітня
6. Організація та надання методичної допомоги в проведенні технічної інвентаризації фонду захисних споруд цивільного захисту:	ДСНС, Мінрегіон, Фонд державного майна	
1) таких центральних органів виконавчої влади:		
МОН		березень
Мінагрополітики		квітень
Національної поліції		—»—
2) таких місцевих органів виконавчої влади:		
Житомирської облдержадміністрації		—»—
Луганської облдержадміністрації		травень
Чернівецької облдержадміністрації		червень
Донецької облдержадміністрації		серпень
Одеської облдержадміністрації		вересень
Черкаської облдержадміністрації		—»—
3) таких господарських організацій:		
ДАК «Хліб України»		березень
ПАТ «Ощадбанк»		квітень
7. Надання методичної допомоги місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування, підприємствам, установам та організаціям щодо підготовки до осінньо-зимового періоду	Мінрегіон, ДСНС, Мінінфраструктури, Міненерговугілля, МОЗ, місцеві органи виконавчої влади	вересень — жовтень
8. Ведення загальнодержавного електронного обліку захисних споруд цивільного захисту, здійснення звірки результатів проведення технічної інвентаризації, електронного та документального обліку захисних споруд цивільного захисту з центральними та місцевими органами виконавчої влади, господарськими організаціями, що належать до сфери управління центральних органів виконавчої влади та Кабінету Міністрів України	ДСНС, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади	до 25 грудня
9. Розвиток загальнодоступних інформаційних ресурсів, забезпечення надання та оприлюднення інформації про фонд захисних споруд цивільного захисту у засобах масової інформації, на офіційних веб-сайтах центральних та місцевих органів виконавчої влади	ДСНС, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади	грудень
10. Коригування планів цивільного захисту на особливий період у частині евакуації населення, матеріальних та культурних цінностей у разі виникнення збройних конфліктів	ДСНС (координація), інші центральні та місцеві органи виконавчої влади	до 1 грудня
11. Коригування планів реагування на радіаційні аварії на атомних електростанціях територіальних підсистем єдиної державної системи цивільного захисту щодо здійснення заходів із захисту населення	Запорізька, Миколаївська, Хмельницька, Рівненська, Дніпропетровська, Волинська облдержадміністрації, Міненерговугілля, ДСНС, Держатомрегулювання	до 10 грудня
Заходи щодо запобігання виникненню надзвичайних ситуацій та зменшення ризику їх виникнення		
12. Здійснення комплексу заходів щодо запобігання виникненню:		
1) пожеж у лісах, на торфовищах та сільськогосподарських угіддях протягом пожежонебезпечного періоду	Держлісагентство, ДСНС, Національна поліція, Міноборони, Мінагрополітики, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади	квітень — жовтень
2) нещасних випадків з людьми на водних об'єктах	місцеві органи виконавчої влади, ДСНС, Національна поліція, інші центральні органи виконавчої влади	II квартал
13. Забезпечення та здійснення контролю за техногенною і пожежною безпекою арсеналів, баз (складів) озброєння, ракет, боєприпасів і компонентів ракетного палива, інших вибухопожежонебезпечних об'єктів Збройних Сил, уточнення та подання місцевим органам виконавчої влади, на території яких розташовані такі об'єкти, розрахунків зон можливого ураження внаслідок вибуху вибухонебезпечних предметів, які зберігаються на зазначених об'єктах	Міноборони, ДСНС, місцеві органи виконавчої влади	до 15 грудня
Заходи щодо підготовки та визначення стану готовності органів управління, сил та засобів єдиної державної системи цивільного захисту		
14. Організація та проведення командно-штабних навчань з органами управління та силами цивільного захисту територіальних підсистем єдиної державної системи цивільного захисту (з визначенням стану готовності до виконання завдань цивільного захисту у мирний час та в особливий період) у:	ДСНС, Міноборони, Національна поліція, МОЗ, Мінінфраструктури, МТОТ, Держлісагентство	
Закарпатській області		березень
Дніпропетровській області		липень
Одеській області		вересень
м. Києві		листопад
15. Проведення:		
1) командно-штабного навчання з органами управління та силами цивільного захисту функціональної підсистеми запобігання і реагування на загрозу або виникнення надзвичайних ситуацій на морському і річковому транспорті в акваторії торговельних портів, організації пошуково-рятувальних робіт в акваторії Чорного та Азовського морів єдиної державної системи цивільного захисту	Мінінфраструктури, ДСНС, Одеська облдержадміністрація, державне підприємство «Адміністрація морських портів України» (за згодою)	вересень
2) штабного тренування з органами управління цивільного захисту єдиної державної системи цивільного захисту щодо переведення єдиної державної системи цивільного захисту з режиму функціонування в мирний час на режим функціонування в особливий період	ДСНС, органи управління цивільного захисту функціональних та територіальних підсистем єдиної державної системи цивільного захисту (за рішенням керівника навчання)	IV квартал
3) тренування з органами управління та силами цивільного захисту щодо дій у разі виникнення надзвичайної ситуації на арсеналах, базах зберігання (складах) озброєння Збройних Сил, атомних електростанціях та гідроспорудах Дніпровського та Дністровського каскадів	ДСНС, Міноборони, Міненерговугілля, Держатомрегулювання, Національна поліція, Національна гвардія, ПАТ «Укрзалізниця» (за згодою), місцеві органи виконавчої влади	за окремим графіком
4) спеціального навчання (тренування) формувань аварійно-рятувальної служби функціональної підсистеми охорони і захисту лісів щодо ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, що виникла внаслідок лісової пожежі, на базі Полтавського обласного управління лісового та мисливського господарства	Держлісагентство, ДСНС, Полтавська облдержадміністрація, Національна поліція, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади	травень
5) спеціального навчання (тренування) формувань аварійно-рятувальної служби функціональної підсистеми запобігання надзвичайним ситуаціям і ліквідації їх наслідків у підпорядкованих організаціях, на підвідомчих об'єктах і територіях щодо ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій на арсеналах, базах (складах) озброєння, ракет, боєприпасів і компонентів ракетного палива, інших вибухопожежонебезпечних об'єктах Збройних Сил	Міноборони, ДСНС, місцеві органи виконавчої влади	за окремим планом
Заходи щодо державного нагляду (контролю) у сфері техногенної і пожежної безпеки		
16. Організація та здійснення відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»:		
1) державного нагляду (контролю) щодо виконання вимог законів та інших нормативно-правових актів з питань техногенної та пожежної безпеки, цивільного захисту і діяльності аварійно-рятувальних служб, зокрема у таких областях:	ДСНС	
Полтавській		березень
Донецькій		квітень
Тернопільській		травень
Львівській		червень
Закарпатській		липень
Хмельницькій		серпень
Херсонській		вересень
Черкаській		жовтень
Івано-Франківській		листопад
2) перевірки місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо стану готовності:	—»—	
до пропуску льодоходу, повені та паводків		лютий — березень
місць масового відпочинку населення на водних об'єктах		травень — червень
3) визначення стану готовності:		
державних, регіональних, комунальних, об'єктових аварійно-рятувальних служб і формувань, а також аварійно-рятувальних служб громадських організацій до дій за призначенням	ДСНС, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади	березень — травень
підприємств, що належать до сфери управління центральних органів виконавчої влади, комунальних та інших підприємств, установ та організацій, що мають у віданні ліси і сільськогосподарські угіддя, до їх протипожежного захисту в пожежонебезпечний період	ДСНС, Держлісагентство, Мінагрополітики, Міноборони, місцеві органи виконавчої влади	квітень — червень
4) контролю за станом готовності систем централізованого оповіщення (загальнодержавної, спеціальної «Сигнал-Д» та територіальних) з доведенням до відома населення навчальної інформації у сфері цивільного захисту через засоби масової інформації	ДСНС, місцеві органи виконавчої влади, ПАТ «Укртелеком» (за згодою)	листопад
5) перевірок щодо організації пошуково-рятувального забезпечення польотів повітряних суден державної та цивільної авіації з тренуванням органів управління, сил і засобів системи авіаційного пошуку і рятування таких аеропортів (аеродромів):	ДСНС, Державіаслужба	
комунального підприємства «Міжнародний аеропорт «Чернівці»		червень
комунального підприємства Херсонської обласної ради «Херсонські авіалінії»		вересень
17. Проведення комплексної перевірки стану організації роботи з цивільного захисту, техногенної та пожежної безпеки у:	ДСНС	
Мінмолодьспорті		березень
Мінкультури		квітень
Мінінфраструктури		травень
Держекоінспекції		червень
ДФС		серпень
Заходи щодо підготовки керівного складу і фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією і здійсненням заходів цивільного захисту, та населення до дій у разі виникнення надзвичайних ситуацій		
18. Організація та проведення:		
1) зборів щодо організації та здійснення заходів цивільного захисту з керівниками підрозділів (працівниками) з питань цивільного захисту:		
місцевих органів виконавчої влади	ДСНС, Миколаївська облдержадміністрація	жовтень
центральних органів виконавчої влади, інших органів державної влади	ДСНС	листопад
2) контролю та моніторингу якості підготовки з питань навчання діям у надзвичайних ситуаціях у навчальних закладах та навчально-методичних центрах сфери цивільного захисту в таких областях:	ДСНС, МОН	
Полтавській		лютий — березень
Миколаївській		травень — червень
Чернігівській		жовтень — листопад
3) показового навчання з питань цивільного захисту (на базі одного з підприємств за рішенням облдержадміністрації) в таких областях:		
Львівській	ДСНС, Львівська, Івано-Франківська, Закарпатська, Чернівецька, Тернопільська облдержадміністрації	лютий — березень
Житомирській	ДСНС, Хмельницька, Волинська, Житомирська, Рівненська облдержадміністрації, Київська міськдержадміністрація	березень — квітень
Сумській	ДСНС, Полтавська, Київська, Сумська, Черкаська, Чернігівська облдержадміністрації	квітень — травень
Херсонській	ДСНС, Одеська, Вінницька, Херсонська, Кіровоградська, Миколаївська облдержадміністрації	серпень — вересень
Донецькій	ДСНС, Запорізька, Дніпропетровська, Донецька, Луганська, Харківська облдержадміністрації	жовтень — листопад
4) міжвідомчої наради з представниками системи авіаційного пошуку і рятування щодо підсумків роботи у 2018 році	ДСНС, Міноборони, МВС, Державіаслужба, Мінінфраструктури, Адміністрація Держприкордонслужби	до 25 грудня
5) у закладах загальної середньої, професійно-технічної та дошкільної освіти Дня цивільного захисту, Тижня знань з основ безпеки життєдіяльності, Тижня безпеки дитини	МОН, ДСНС, МОЗ, Мінмолодьспорт, МТОТ, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування (за згодою)	квітень — травень, жовтень — листопад
6) серед населення просвітницької роботи із запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, пов'язаних з небезпечними інфекційними захворюваннями, масовими неінфекційними захворюваннями (отруєннями)	МОЗ, Держпродспоживслужба, МОН, ДСНС, місцеві органи виконавчої влади	до 15 грудня
7) заходів з популяризації культури безпеки життєдіяльності серед дітей і молоді шляхом проведення шкільних, районних (міських), обласних та всеукраїнських змагань, навчально-тренувальних зборів і організації навчальних таборів	МОН, Мінмолодьспорт, Держкомтелерадіо, ПАТ «НСТУ» (за згодою), ДСНС, місцеві органи виконавчої влади	—»—
8) громадських акцій «Запобігти. Врятувати. Допомогти» та «Герой-рятувальник року»	ДСНС, МОН, Мінмолодьспорт, ПАТ «НСТУ» (за згодою), місцеві органи виконавчої влади	до 15 грудня
9) Всеукраїнського фестивалю дружин юних пожежних	ДСНС, МОН, Мінмолодьспорт, місцеві органи виконавчої влади	квітень — вересень
19. Створення циклу тематичних теле- та радіопередач, соціальної реклами з основ безпеки життєдіяльності з урахуванням рівня підготовки аудиторії, на яку розраховані такі програми	ДСНС, МОН, Мінмолодьспорт, МОЗ, ПАТ «НСТУ» (за згодою), місцеві органи виконавчої влади	—»—